DECCAL'IN DEŞİFRESİ

1400 YILLIK SIR

"Doğal Afetler Tanrısal Bir Uyarı mı?" adlı kitabın yazarından

Hasan Laçin

BİLGE KARINCA

DECCAL'IN DEŞİFRESİ
1400 Yıllık Sır

Hasan Laçin

BİLGE KARINCA

Bilge Karınca
İstanbul - 2019
Genel Yayın Nu - 330
ISBN-978-605-7620-04-0

© Telif yasası gereğince bu kitabın yayın hakları Bilge Karınca Yayınları ve yazar Hasan Laçin'e aittir.

Taklit edilerek adapte edilip, izinsiz yayınlanamaz.

DECCAL'IN DEŞİFRESİ
1400 Yıllık Sır

Hasan Laçin

BİLGE KARINCA
Ankara Cad. Evren Çarşısı Nu: 17/6
Cağaloğlu/ İSTANBUL
Tel : (0.212) 522 04 01 - Belge Geçer: (0.212) 522 04 01
e-Mail: bilgekarinca@gmail.com - bilge_karinca@hotmail.com-
www.bilgekarincayayinlari.com

Kitabın Adı - Deccal'ın Deşifresi
&
Yazar -Hasan Laçin
&
Bilge Karınca'da İlk Yayın Tarihi - 2019
&
Yayıncı
Sevda Uğurtekin
&
Diziyi Yöneten
Ebru Güçlü
&
Tashih
Soner Ongun
&
Kapak Grafik ve İç Tasarım
Sevda Uğurdıkan
&
Baskı ve Cilt
Tunçel Ofset
Matbaa Sertifika No: 41733

Gerçeğe dayanmayan bilgilerle yetinmek istemeyenlere…

YAZAR HAKKINDA

1975 Adıyaman doğumlu olan Araştırmacı-yazar Hasan Laçin, 1998 yılında kazandığı Süleyman Demirel Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'ni ekonomik ne-denlerden dolayı yarım bırakmak zorunda kaldı. Ancak öğrenme ve araştırma tutkusu, okurların büyük bir ilgi ve beğeniyle karşıladığı kitaplara dönüştü. "Deccal'ın Deşifresi" Hasan Laçin'in beşinci kitap çalışmasıdır. Yazarın daha evvel yayınlanan kitapları ise şunlardır:

"Ufolar ve Deprem" (Akis Kitap, Ocak 2005)

"Mehdisiz Kıyamet" (Akis Kitap, Eylül 2005)

"17 Ağustos Depremi'nin Saklı Tarihi" (Yakamoz Yayınları, Ağustos 2008)

"Mesih ve Mehdi Yalanı" (IQ Kültür Sanat Yayıncılık, Şubat 2010)

"Doğal Afetler Tanrısal Bir Uyarı mı?" (Bilge Karınca Yayınları Nisan 2011)

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....11

BİRİNCİ BÖLÜM

KIYAMET VE AHİRZAMAN 13

KIYAMET NE DEMEKTİR? 18

KUR'AN-I KERİM'DEKİ KIYAMET FİGÜRLERİ 19

KIYAMETİN BAŞLANGIÇ TARİHİ BELLİ MİDİR? 22

AHİRZAMAN TASVİRLERİ

NEYİN HABERCİSİDİR? 25

KIYAMETİN GETİRDİĞİ DEĞİŞİM NEDİR? 33

KUR'AN'DA KIYAMETLE İLGİLİ

10 TEMEL PRENSİP.....45

KIYAMET'İN HEMEN ÖNCESİNDE

NELER YAŞANACAK? 46

İKİNCİ BÖLÜM

KIYAMET VE AHİRZAMAN HAKKINDA

45 HADİS ÖRNEĞİ.....51

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

GENEL OLARAK DECCAL.....71

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

YÖNTEM VE ARKA PLAN 83

BEŞİNCİ BÖLÜM

DECCAL'IN DEŞİFRESİ 91

ALTINCI BÖLÜM

DECCAL'IN PROFİLİ 113

DECCAL'IN KİŞİLİĞİ 115

YEDİNCİ BÖLÜM

KURTARICI BEKLEMEK 139

SEKİZİNCİ BÖLÜM

ATATÜRK DECCAL MI? 145

NOTLAR 153

BİBLİYOGRAFYA 155

ÖNSÖZ

Ve işte sıra dışı bir tezle karşınızdayız…

Yanlış hatırlamıyorsam tarih 27 Ağustos 2010'du. Deccal'ın hadislerde işaret edilen özelliklerinden yola çıkarak bir makale yazmayı düşünmüştüm. Deccal'ın günümüz dünyasındaki portresini deşifre etmeyi hedefleyen bu makale beş sayfayı geçmeyecek şekilde tasarlanmıştı. Yazının başlığı da şuydu: ***"Deccal kimdir ya da nedir?"***

İslam Dini'ne göre Deccal'ın kim ya da ne olduğu sorusuna cevap arayacak olan bu birkaç sayfalık makalede aslında biz Deccal'ın kimliği hakkında sadece bir tahminde bulunacaktık.

Ama hiçbir şey düşündüğümüz gibi gitmedi. Tabir yerindeyse; evdeki hesap çarşıya uymadı. İyi ki de öyle oldu diyoruz! Çünkü üç beş sayfada yanıtlamaya çalıştığımız yukarıdaki mezkûr sorunun karşılığı olarak konu konuyu kovaladı, sayfalar sayfaları araladı. Ve sonuç olarak elinizdeki bu kitap ortaya çıkmış oldu.

Burada asıl sevindirici olansa, kitabımızın Deccal'ın profili konusunda gözle görülür bir tutarlılık sergileyen ve kendi içinde bütünlüğü olan özgün bir tez ortaya koymasıdır.

Peki neydi bu tez? Elinizdeki kitapta kanıtlarıyla beraber öne sürdüğümüz ve savunmasını yaptığımız tezi şöyle özetleyebiliriz: İslam Dini'ne göre Deccal, aslında **Şeytan**'ın yani şeytanların atası olan **İblis**'in ta kendisidir…

Deccal'ın kimliğine ilişkin yaptığımız çözümleme faaliyetinin iki püf noktası vardı. Sonuca gitmemizi büyük ölçüde bu iki kırılma noktasına borçluyuz. Bunlardan birincisi Deccal sözcüğü-

nün aslında bir sıfat olduğu ve bu sıfatın arkasındaki portrenin ortaya çıkarılması gerektiği prensibinden hareket ettik. Buradan bakıldığında, Deccal tam bir **aldatma ustası** olarak karşımıza çıkmaktaydı. Şöyle de ifade edebiliriz: Deccal 'kusursuz bir aldatıcı,' 'usta bir yalancı' ve 'profesyonel bir düzenbaz' olarak kendisini çok iyi gizleyen bir karakteri sembolize etmektedir.

Diğer prensip ise şuydu: Deccal'ın gerçek kimliğini deşifre etmek için yapboz'un parçaları misali onunla ilgili tüm bulguları yan yana getirmek gerekiyordu. Deccal'ın asıl hüviyetini ele verecek olan her karakteristik özellik yapboz'u tamamlayan parçaları anımsatıyordu. Biz de Deccal konusunda ulaştığımız bütün karakteristik bilgileri bir araya getirdik ve Deccal adlı yapboz'u sizlerle paylaşmış olduk.

Sayfalar boyunca yapmaya çalıştığımız şey aslında çok basitti. Biz sadece 1400 yıldır anlatılagelen Deccal sembolünün gizemli kapısını araladık ve orada gördüklerimizi de sizlerle paylaşmayı denedik. Elinizdeki kitabın başından geçenler kısaca böyle!

Size sunulan fabrikasyon bilgilerden sıkılmışsanız ve hakkın hakikatin peşine düşmüşseniz, işte bu kitap tam size göre…

İyi okumalar…

HASAN LAÇİN

BİRİNCİ BÖLÜM

KIYAMET VE AHİRZAMAN

Yeryüzünde insanlık tarihinden bu yana gönderilmiş olan bütün semavi dinlerin ortak noktası, insanları karanlıktan aydınlığa çıkarmak, toplumu ıslah etmek, çözüm üretmek gibi önemli prensiplere dayanmaktadır. Bu dinlerden biri olan İslam Dini de son ilahi din olup insanların dünya ve ahiret saadetini temin etmek için peygamber vasıtasıyla gönderilmiş bir sistemdir. İslamiyet insanlığa açık bilgiler vermiş, eğri olanla doğru olanı birbirinden ayırt etmiş; ancak yer yer kapalı ifadeleri de ("müteşâbih" ayetler) ihtiva etmiştir. Çünkü dini öğretim-aktarım-eğitim sisteminin en temel ve geleneksel yaklaşım biçimi, toplumlara sembollerle bilgi vermek şeklinde cereyan etmektedir. Açıkça, yani sıradan bir çabayla anlaşılmaları için değil, tam tersine anlaşılmaları mümkün olduğu kadar zorlaştırılarak aktarılmış kutsal metinlerdir. Kur'an'a ait bazı sembol söylemlerin ("müteşâbihât") açıkça anlaşılamaması bu kanaati doğrulamaktadır. Sembol ve kavramların anlaşılabilmesi için yoğun bir gayret, akılcı ve ilmi yaklaşımlar, ön kabullerden sıyrılmak gibi eylemler gerekecektir.

Kıyamet olgusu ve onu haber veren işaretler, insanlık tarihini en fazla meşgul eden konular arasındadır. İnsanoğlunun merak duygusunu kamçılayan bu konu hakkında sayısız görüş-tez ileri sürülmüş, çok sayıda kitap-makale yazılarak kütüphanelerdeki yerini almıştır. Ancak bu konunun sürekli gündemde olması ya da çok konuşuluyor olması bu fenomeni hurafelerden ve mitolojik akımların istilasından koruyamamıştır. Aksine, dinler tarihinin birçok safhasında da görüldüğü gibi bu kavramın-terimin etrafında biçimlenen muhtelif tezler ve yaklaşımlar da mevcut bilgi kirliliğinden payına düşeni almışlardır. Ve bunun doğal bir sonucu olarak hurafelerle gerçekler birbirine karışarak konu bulandırılmış, ortaya çıkan bilgisel kirlenme nedeniyle de doğru, tutarlı ve sağlıklı sonuçlara ulaşmak oldukça zorlaşmıştır.

Şu anda okumakta olduğunuz bu kitapta **"Kıyamet Olgusu"** ve kıyameti haber veren işaretlerden biri olan **"Deccal"** konularını Kur'an-ı Kerim ayetleri ışığında inceleyeceğiz. Bununla beraber, elinizdeki kitapta sizlere konuları aktarırken günümüz gerçeğini göz önünde bulunduracağız. Çünkü kıyamet kavramı Kur'an'da en çok işlenen ve üzerinde önemle durulan konulardan biridir. Ayrıca Hz. Peygamber'e hakkında en fazla soru sorulan bir mevzu olması hasebiyle de kıyamet hadisesi dikkate değer bulunmalıdır.

2000'li yıllarda bulunuyoruz ve bilimsel-teknolojik gelişmeler hız kazanmış durumda. Bu da semavi dinlerdeki "Kıyamet Senaryoları"na gösterilen ilgiyi büsbütün arttırmakta… Kıyamet insan eliyle mi gerçekleştirilecek yoksa semavi dinlerin ifade ettiği gibi "yüce bir yaratıcı"nın devreye girmesiyle mi kıyamet kopacaktır? Biz bu olayın gerçek mahiyetini anlamak için çaba göstereceğiz. Kıyamet hakkında sağlam ve sağlıklı bilgiler edinebilmek için de **"Kıyamet Olgusu"** ve **"Peygamberimizin Ahirzaman Tasvirleri"** konularının günümüz gerçeği göz önünde bulundurularak incelenmesinin ne kadar elzem ve zaruri olduğu unutulmamalıdır.

Kur'an'da anlatıldığına göre, Allah tarafından helak edilmiş kavimler; kibirli (müstekbir), bozguncu, putperest (müşrik), isyankâr, azgın ve nankör oldukları için felakete uğramışlardır. Bu toplulukların böbürlenmelerinin asıl nedeni ise, gelişmiş bir uygarlığa erişmeleridir. Kendi kendilerine yeteceklerini düşünmüşler, Tanrı'nın gereksizliğini savunmuşlar, sahip oldukları bütün nimetleri kendilerine Tanrı'nın bahşettiğini değil de kendi gayretleri neticesinde bunlara sahip oldukları şeklinde tuhaf ve anlamsız bir kanıya kapılmışlardır. İşte tam da bu noktada, insanlar arasında yaygınlaşarak **kristalleşmiş-kemikleşmiş** önemli bir algılama hatasını da düzeltmek gerekiyor. Helaka uğratılmış toplumlar, aslında öyle zannedildiği gibi Allah inancından uzak ve dinsiz toplumlar değil; tam aksine bunlar dindar görünen ve dindar olmakla övünen toplumlardır. Bu toplumlar, dejenere olmuş

bir din algısı ve Allah inancına sahiptirler. Yani bu toplumlar, kendilerine Allah tarafından peygamberler vasıtasıyla gönderilen semavi dinleri kendi çıkarları doğrultusunda yapboz oyununa çevirerek sözü edilen dinler üzerinde tahrifatta bulunmuşlardır. Dejenerasyona maruz kalmış ve tahrif edilmiş bu ilahi inanç sistemlerinin en baskın özelliği ise Allah inancının ve dini esasların-hükümlerin sembolik bir konuma indirgenerek dünya hayatının dışına itilmesi, dinin hayat ve insan gerçeğinden soyutlanarak şekilci bir yapıya bürün(dürül)mesidir.

Burada karşımıza bir gerçek çıkıyor: Allah'ın yeryüzünün düzenini değiştirmesinin temel gerekçesi, insanların ona kafa tutmaları, onu hiçe saymalarıdır. Diğer bir gerçek ise, helaka maruz kalan toplumların bilimde, teknolojide, zenginlikte, konforda had safhaya ulaşmalarıdır. Anadolu Halk Kültürü'nden gelen bir sözlü geleneği konumuzla ilgisi olduğundan ötürü hemen burada zikredelim. Halk arasında -yaşı ilerlemiş olanlarımız anımsayacaklardır- şu söz oldukça yaygındır: *"Bilim ne zaman ki bütün dertlerin ve hastalıkların çaresini bulacak, kıyamet işte o zaman kopacak…"* Ve devam edelim. Bugün had safhada olan teknolojiyi ve diğer ilerlemeleri bir yana bırakalım. Genetik mühendisliği günümüzde "Genetik kodlarının şifresinin çözüldüğünü açıklamakta ve bütün hastalıkların tedavisinin mümkün olabileceği ve bunun ötesinde insan ömrünün uzayabileceğini" bilim adamları aracılığıyla söyleyebilmektedir.

Ancak, yaşam süresinin uzaması ve buna bağlı olarak toplumun sağlıklı bir hayat standardını yakalaması; kendiliğinden, sebepsiz ya da birdenbire olmamıştır. İnsanlık tarihi boyunca süregelen yorucu çalışmalar neticelerini vermiş, tıp teknolojisi de bu ilerlemeden payına düşeni almıştır. Bunlara ek olarak, genetik alanındaki ilerlemeler ve halen büyük bir süratle ilerleme kaydeden **"İnsan Genom Projesi"** sağlık alanında çok farklı bir dönemin kapılarını açmak üzeredir. Oysa geçmiş zamanlarda yaşayan insanlar, tıp ve sağlık alanındaki bu inanılmaz gelişmeleri sadece hayal edebiliyorlardı.

Başta ***"Kıyamet Alametleri"*** olmak üzere, bu konu üzerinde fikir beyan edilen her nokta, kıyamet hakkında fikir edinebilmek içindir. Kıyametin zamanını sadece Allah bilir. İnsanlar arasında kıyametin Muharrem ayında (Bazı dini kitaplarda geçmektedir) ve Cuma günü kopacağı anlayışı egemendir. Kıyametin Cuma günü kopacağı görüşü Hz. Muhammed'in sözlerine dayandırılmakta ise de kıyametin Cuma günü akşam ezanı vaktinde kopacağı bilgisinin insanlar tarafından biliniyor olması bu türden haberler hakkında şüphe uyandırmaktadır. Kıyametin Muharrem ayında kopacağı düşüncesi-bilgisi ise, tamamen asılsızdır. Çünkü kıyamet ansızın kopacağından, kıyametin zamanını insanların değil bilmesi, tahmin yürüterek tutturması dahi mümkün değildir. Kısaca söylemek gerekirse, ***"Kıyamet Saati"*** beklenmedik bir zamanda çalacak ve böylesine ani gelişen bir olay karşısında da insanların büyük bir çoğunluğu hazırlıksız yakalanacaktır.

KIYAMET NE DEMEKTİR?

İslami kavram ve terimlerden biri olan kıyamet, kıyam mastarından türemiştir. Kıyam, birçok manası olan bir kavramdır. Sözlükte ayağa kalkmak, ayakta durmak, sabit olmak, bir şeyi gözetlemek gibi manalarda kullanılır. Kavram ve terim olarak ele alındığında ise kıyam, namazda ayakta durmaya denildiği gibi, haklı veya haksız tüm başkaldırılara, gece namazına, Allah'ın varlığının kendinden olmasına da denilmektedir.

Kıyam mastarından türeyen kıyamet kelimesi Kur'an'da 70 yerde geçmektedir. Deyimin kökü olan kıyam kelimesinden türemiş kelimelerin adedi ise 200 dolayındadır.

"Kıyamet" tüm ölülerin kalkıp mahşerde toplanacakları ve dünyanın son bulacağı zamanın adıdır.

İnsanlar şu an uyku halinde, hakikatleri idrak edememiş ve birçok bilgiden habersiz bir biçimde yaşam sürmektedir. Kıyamet çattığı vakit, uykusundan uyanacak ve gerçeği tüm çıplaklığıyla görecektir insanoğlu. Peygamber, bu durumu şöyle özetlemiştir:

"İnsanlar uyumaktadırlar…" İnsanlık o vakit kıyam edecek, ayağa kalkacaktır. İşte bu vakit, kıyamet gerçeğinin apaçık belirişidir.

"Kıyamet ne kadar sürecektir?" "Kıyamet bir anda mı gerçekleşecektir?" "Kıyamet bir süreç içinde gerçekleşebilir mi?"… Bu ve benzeri türden sorulara açık ve net cevaplar vermek, şimdilik (günümüz itibariyle) mümkün görünmemektedir.

KUR'AN-I KERİM'DEKİ KIYAMET FİGÜRLERİ

Dini anlatımlara göre, Allah'ın takdir ettiği zaman gelince dört büyük melekten biri olan İsrafil'in "Sûr" denilen bir vasıtaya üfürmesi sonucu çok korkunç bir ses meydana gelecek, bu sesin etkisiyle bütün canlılar ölecek ve kâinatta önemli değişiklikler olacaktır. Bu değişiklikleri şu şekilde özetleyebiliriz:

Gökler yarılacak, dünyamızı aydınlatan güneş dürülüp ışığını kaybedecek, doğuşu ile gökyüzünü süsleyen, gecelerimizi aydınlatan ay tutulacak ve güneş ile birleşecektir.

Gökyüzünde parıl parıl parlayan yıldızlar sönecek ve dolu tanecikleri gibi dökülecek, yeryüzü dehşetli bir depremle sarsılacak, denizler kaynaşacak, dağlar yerinden koparılıp pamuk gibi atılacaktır. Kâinatın bugünkü düzeni bozulacak, yeryüzü ve gökyüzü bambaşka bir şekle bürünecektir.

Şimdi de konumuzla ilgili ayetlere hemen bir göz atalım…

"Gürültü koparacak olan. Nedir o gürültü koparacak olan? O gürültü koparacak olanın ne olduğunu sen bilir misin? O gün insanlar, ateş etrafında çırpınıp dökülen pervaneye döneceklerdir. Ve dağlar etrafa saçılmış renkli yüne benzeyeceklerdir." (Kaaria Suresi, 1-5)

"Gök çatlayıp yarıldığı zaman, yıldızlar dökülüp saçıldığı zaman, denizler boşaltıldığı zaman, kabirlerin içi dışına çıktığı zaman; insan önceden neler yaptığını ve neleri ertelediğini bilecektir." (İnfitâr Suresi, 1-5)

"Güneş büzüldüğü zaman, yıldızlar kararıp döküldüğü zaman, dağlar yürütüldüğü zaman, on aylık gebe develer başıboş bırakıldığı zaman, vahşi hayvanlar bir araya toplandığı zaman, denizler kaynatıldığı zaman, nefisler çiftleştirildiği zaman ve sorulduğu zaman o diri diri toprağa gömülen kıza: "Hangi günahı yüzünden öldürüldü?" diye. Amel Defterleri açılıp yayıldığı zaman, gök sıyrılıp açıldığı zaman, cehennem alevlendirildiği zaman, cennet yaklaştırıldığı zaman; her can, ne yapıp getirdiğini bilir." (Tekvîr Suresi, 1-14)

"Çarpınca kulakları sağır eden o gürültü geldiği zaman… İşte o gün kişi kaçar: Kardeşinden, anasından, babasından, eşinden ve oğullarından. O gün onlardan her birinin kendisine yeter derecede işi vardır." (Abese Suresi, 33-37)

"Sûra üfürüleceği gün, artık dalga dalga geleceksiniz. O sırada gök açılmış ve kapı kapı olmuştur. Dağlar yürütülmüş, artık bir serap oluvermiştir." (Nebe' Suresi, 18-20)

"Sûra üflenince, kabirlerinden Rablerine doğru koşarak çıkarlar. "Vay halimize! Yattığımız yerden bizi kim kaldırdı?" derler. Onlara "İşte, Rahman olan Allah'ın verdiği söz budur, elçiler-peygamberler doğru söylemişlerdi" denilecek. Tek bir çığlık kopar, hepsi hemen huzurumuza getirilmiş olur. Artık bugün hiç kimseye bir haksızlıkta bulunulmaz. Siz orada sadece yaptıklarınızın karşılığını alırsınız." (Yâsîn Suresi, 51-54)

"(İnsan:) "Kıyamet günü nerede/ne zaman?" diye sorup durur. Ama göz kamaştığı, ay tutulduğu, güneş ve ay bir araya getirildiği zaman! (Evet) O gün insan: "Kaçılacak yer nerede?" der. Hayır, sığınacak herhangi bir yer yoktur." (Kıyamet Suresi, 6-11)

"Onlar Allah'ı hakkıyla tanıyıp bilemediler. Halbuki kıyamet günü, yerkürenin tamamı O'nun avucundadır, gökler de sağ elinde dürülmüştür. O, onların ortak koştuklarından uzak ve yücedir. Ve sûra üflendiğinde, göklerdeki kimseler ve yerküredeki kimseler düşüp ölmüşler, fakat Allah'ın dilediği kimseler sarsılmamıştır.

Sonra ona bir kez daha üflendiğinde, onlar birden ayağa fırlamış, bakınıyorlardır." (Zümer Suresi, 67-68)

"Sûra üfürüldüğü gün -Allah'ın dilediği kimseler hariç- göklerdeki kimseler olsun, yerküredeki kimseler olsun herkes dehşet içinde kalır. Ve hepsi boynunu bükmüş bir halde O'nun huzuruna gelirler." (Neml Suresi, 87)

"Sûra bir üfürüşle üfürüldüğü, yeryüzü ve dağlar kaldırılıp tek bir vuruşla birbirine çarpılıp darmadağın edildiği zaman, işte o gün ne olacaksa olur, kıyamet kopar. Gök yarılır, o gün gevşer ve parçalanır. Melekler onun çevresindedirler; o gün Rabbinin arşını onlardan başka sekiz tanesi yüklenir. Ey insanlar… O gün siz huzura alınırsınız, hiçbir şeyiniz gizli kalmaz." (Hakka Suresi, 13-18)

"O gün sûra üfürülür ve suçluları o gün gözleri gömgök bir halde mahşerde toplarız. Aralarında fısıldaşır gibi konuşurlar: "Siz dünyada sadece on gün kaldınız." Onların söylemekte olduklarını biz daha iyi biliriz. En iyi sözcüleri ise şöyle diyordu: "Eni-sonu bir gün kaldınız." Ve sana dağlar hakkında soruyorlar. De ki: "Rabbim onları ufalayıp savuracak, yerlerini dümdüz ve kuru bir toprak haline getirecektir. Orada ne bir çukur ne de bir tümsek göreceksin." O gün, eğip bükmesi olmayan davetçiye uyarlar. Rahman'ın huzurunda sesler kısılır, artık bir hışıltıdan başka bir şey işitmezsin." (Tâhâ Suresi, 102-108)

"Kimsenin kimseden faydalanamayacağı, kimseden bir şefaat-aracılık kabul edilmeyeceği, kimseden bir fidye-kurtulmalık alınmayacağı ve kimsenin yardımının görülemeyeceği günden sakının." (Bakara Suresi, 48)

"Gerçek tartı kıyamet günündedir. Kimin tartıları ağır gelirse, işte onlar kurtuluşa erenlerdir. Ve kimin de tartıları hafif gelirse, işte onlar ayetlerimize karşı yaptıkları haksızlıklardan ötürü kendilerini ziyana sokanlardır." (A'raf Suresi, 8-9)

"Gök yarılıp Rabbine boyun eğdiği zaman ki gök boyun eğecektir. Yer düzleştirilip, içinde olanları dışarı atarak boşaldığı zaman ki yer boyun eğecektir." (İnşikak Suresi, 1-5)

"O beklenen müthiş olay gerçekleştiği zaman, onun oluşunu yalanlayabilecek kimse yoktur. O kimini alçaltır, kimini yükseltir. Yerküre şiddetli bir sarsıntıyla sarsıldığı, dağlar ufalandıkça ufalanıp toz duman haline geldiği zaman, sizler de üç sınıf oluvermişsinizdir: Sağdakiler, ne mutlu o sağdakilere! Soldakiler, ne kötü durumdadır o soldakiler! Ve iyilik yarışında önde olanlar, karşılık almakta da önde olanlardır." (Vâkıa Suresi, 1-10)

"Yerküre, o şiddetli sarsıntısıyla sarsıldığı zaman, toprak ağırlıklarını çıkardığı zaman ve insan: "Ne oluyor buna?" dediği zaman; işte o gün yerküre, tüm haberlerini anlatacaktır. Çünkü senin Rabbin ona vahyetmiştir. O gün insanlar, amelleri kendilerine gösterilsin diye bölük bölük fırlayıp çıkarlar. Artık, kim bir zerre miktarı iyilik üretmişse onu görür. Ve kim bir zerre miktarı kötülükle gelmişse onu görür." (Zilzâl, Suresi, 1-8)

"Göğün sarsıldıkça sarsılacağı, dağların yürüdükçe yürüyeceği gün; işte o gün, saçma tartışmalara dalarak eğlenip kıyameti yalanlayanlara yazık olacak!" (Tur Suresi, 9-12)

"Canları boğarcasına şiddetle çekip alanlara andolsun. Canları kolaylıkla alanlara andolsun. Süzülüp süzülüp gidenlere andolsun. Yarıştıkça yarışan ve işleri yöneten varlıklara andolsun… O gün bir sarsıntı sarsar. Peşinden bir diğeri gelir. O gün yürekler titrer. İnsanların gözleri yere dikilir. Derler ki: 'Bizler çukurda-kabirde iken eski halimize mi döndürüleceğiz? Bizler çürüyüp dağılmış kemikler olduktan sonra mı?' Derler ki: 'O takdirde bu zararına bir dönüştür.' Doğrusu tek bir çığlık yetecektir. Hepsi hemen bir düzlüğe dökülecektir." (Nâziât Suresi, 1-14)

KIYAMETİN BAŞLANGIÇ TARİHİ BELLİ MİDİR?

Kıyamet hadisesinin ne zaman meydana geleceğini sadece Cenab-ı Allah bilmektedir. Kıyametin gerçekleşme zamanını Al-

lah'tan başka hiç kimse bilemez. Kur'an-ı Kerim'de bununla ilgili açık ve kesin ifadeler bulunmaktadır:

"De ki: Allah'ın dışında hiç kimse göklerde ve yerde gaybı bilemez…" (Neml Suresi, 65)

"Her benlik peşinde koştuğu şeylerin karşılığını görsün diye zamanını gizli tuttuğum kıyamet saati mutlaka gelecektir." (Tâhâ Suresi, 15)

"Allah, gerçeğe uygun olarak Kitabı ve Ölçüyü indirendir. Sen nereden bileceksin, belki de o Saat (kıyamet saati) yakındır." (Şûrâ Suresi, 17)

"İnsanlar sana kıyametin zamanını soruyorlar. De ki: Onun bilgisi yalnızca Allah'ın katındadır. Ne bilirsin, belki de o Saat (kıyamet saati) yakındır!" (Ahzâb Suresi, 63)

"Sana kıyamet saatinin ne zaman gelip çatacağını soruyorlar. Sen onu nereden bilip bildireceksin! Onun sonu Rabbinde biter. Sen sadece kıyametten korkanı uyaransın. Kıyameti gördükleri gün, dünyada ancak bir akşam veya bir kuşluk vakti kadar kalmış gibi olurlar." (Nâziât Suresi, 42-46)

"Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan herşeyin mülkü kendisine ait olan Allah ne yücedir! Kıyamet saatini bilmek de O'na mahsustur. Siz O'na döndürüleceksiniz." (Zuhruf Suresi, 85)

"Kıyamet saatini yalnızca Allah bilir. O'nun bilgisi dışında hiçbir ürün kabuğundan ayrılmaz, hiçbir dişi de gebe kalmaz ve doğurmaz. Onlara "Bana ortak koştuklarınız nerede?" diye seslendiği gün "Buna dair bizlerden hiçbir tanık bulunmadığını sana bildiririz." derler." (Fussilet Suresi, 47)

"Kıyamet saatinin bilgisi, şüphesiz Allah'ın yanındadır. Yağmuru O yağdırır, rahimlerde bulunanı bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilemez. Ve hiç kimse nerede öleceğini bilemez. Hiç şüphesiz Allah bilendir, haberi olandır." (Lokman Suresi, 34)

"Ey Muhammed, sana kıyamet saatinin ne zaman gelip çatacağını soruyorlar. De ki: Onun bilgisi yalnızca Rabbimin katındadır. Onun vaktini O'ndan başkası açıklayamaz. O göklere de yere de ağır gelmiştir. O size ansızın gelecektir. Sanki sen onu biliyormuşsun gibi sana soruyorlar. De ki: Onun bilgisi yalnızca Allah'ın katındadır; fakat insanların çoğu bu gerçeği bilmezler." (A'raf Suresi, 187)

"İnkâr edenler, kıyamet saati kendilerine ansızın gelinceye ya da gecesi ve gündüzü olmayan bir günün azabı onların yakasına yapışıncaya kadar Kur'an'dan şüphe etmeye devam edeceklerdir." (Hac Suresi, 55)

"Onlar, kendilerini kuşatacak nitelikteki Allah'ın azabından ya da hiç farkında olmayacakları bir anda Saatin ansızın başlarına gelip çatmasından güvende midirler?" (Yusuf Suresi, 107)

"Onlar, kıyamet saatinin ansızın gelip çatmasını mı bekliyorlar? İşte onun işaretleri gelmiştir. Fakat kendilerine gelip çatınca ibret almaları neye yarar!" (Muhammed Suresi, 18)

"Allah'ın huzuruna varmayı yalanlayanlar, gerçekten hüsrana uğramışlardır. Sonunda o Saat ansızın kendilerine gelip çatınca, sırtlarında günahlarını taşır bir halde şöyle demişlerdir: "Dünya hayatında sorumsuzca yaptığımız hatalardan dolayı yazıklar olsun bize!" Dikkat edin! Ne kötü şeylerdir taşıyıp durdukları." (En'am Suresi, 31)

Yukarıdaki ayetlerde Müslümanlar ve onların şahsında bütün insanlık kıyamet hakkında açıkça uyarılmakta ve doğru bilgiyle bilgilendirilmektedir. Üstelik basit ve anlaşılır bir anlatımla ve hiçbir yanlış anlamaya mahal vermeden… Yüce Allah'ın Kur'an'ın tüm muhataplarına yönelttiği bu ilahi ikazları şöyle özetlemek mümkün:

- Kıyamet ansızın vuku bulacaktır. Kıyametin ansızın yaşanmasının açılımı ise şudur: Kıyamet insanların hiç ihtimal vermedikleri bir zaman diliminde ve birdenbire start alacaktır.

- Kıyametin başlangıç tarihi Allah'ın yanındadır. Allah dışında hiç kimse kıyamet saati hakkında bilgi sahibi değildir. Buna Peygamberler ve Allah'a yakınlaşmış üst düzey melekler de (Mukarrebûn Melekler) dahildir.

AHİRZAMAN TASVİRLERİ NEYİN HABERCİSİDİR?

Hz. Muhammed (sav), Kıyamet'in yaklaşmakta olduğunun göstergesi niteliğindeki bir dönemden bahsetmiştir: "AHİRZAMAN." **Ahirzaman*(son-sonuncu-sonraki zaman)* Tasvirleri** Hz. Peygamber'in üslubunu yansıtan, söz konusu dönemdeki olması muhtemel olağandışı olayların dile getirildiği kalıpsal sözlerdir.

Ahirzaman, dünyanın ve insanlığın Kıyamet'e doğru gidişatının bizzat Hz. Peygamber tarafından tasvir edilerek fotoğrafının çekildiği ve Kıyamet'ten bir müddet evvel yaşanacak olan sancılı-sıkıntılı bir sürece ve zaman dilimine verilen isimdir. Diğer bir deyişle, Kıyamet Alametleri'nden evvel vuku bulacak özel bir devrenin ifade biçimidir. Kıyamet Alametleri'yle büyük benzerlikleri vardır; hatta iç içe oldukları söylenebilir. Ahirzaman Alametleri'nin güncel yaşamda, bir şekilde kendisini göstermesi Kıyamet İşaretleri'nin de ortaya çıkmak üzere olduklarının sinyallerini vermektedir. Çoğu zaman Ahirzaman alametleriyle Kıyamet alametleri tek bir kavram, olgu, realite, gerçek… gibi algılanarak değerlendirilmiştir. Bu tutum da, iki olgu arasında büyük benzerlikler olduğunun ve "Kıyamet Haberleri" ile "Ahirzaman Tasvirleri" arasındaki ortak noktaların fazlalığının en bariz kanıtıdır.

Gelin şimdi de "Ahirzaman Tasvirleri" hakkında bazı örnekler sunarak konuyu açalım…

"Kıyamet alametleri birbirini takiben meydana gelir. Bir dizideki boncukların art arda kopması gibi…"

"Kıyametin hemen yakınında anarşi ve kargaşa günleri vardır."

"Zaman kısalır, kıyamet yaklaşır, hayırlı işler azalır, cimrilik artar, fitneler çıkar ve Herc çoğalır. Sahabeler, 'Herc nedir, ey Allah'ın elçisi?' diye sordular. Resulullah (sav) "Öldürmek, öldürmek!" dedi.

"Benden sonra, ümmetimin arasından öyle bir toplum çıkacaktır ki, bunlar Kur'an okuyacaklar, fakat okudukları Kur'an'ın manası ve bereketi boğazlarından aşağı geçmeyecektir. Onlar, okun avı delip geçmesi gibi dinden çıkacaklar ve tekrar dine dönmeyeceklerdir. Bunlar insanların ve hayvanların en kötüsüdürler."

"Ümmetimin son zamanlarında mescitlerini süsleyip kalplerini harap bırakan, elbisesini sakınıp koruduğu kadar dinini sakınıp korumayan ve dünya işlerinin yolunda gitmesi uğruna dinini vasıta yapmayı umursamayan birtakım insanlar türeyecektir."

"Hayatımı kudret elinde tutan Allah'a yemin ederim ki, yöneticilerinizi öldürmedikçe, birbirinize karşı kılıç çekip savaşmadıkça ve yeryüzündeki mallarınıza birtakım kötü kimseler zorla el koyup mirasçı olmadıkça kıyamet kopmayacaktır."

"İnsanlar üzerine aldatıcı seneler gelecek. O senelerde haine itimat edilecek, doğru kişi hain sayılacak."

"Dünyada 'alçak oğlu alçak kimseler' insanların en mutlusu oluncaya kadar kıyamet kopmayacaktır."

"Şu hadiseler meydana gelmedikçe kıyamet kopmayacaktır: Zaman kısalacak ve vasıtalarla mesafeler kısalacak."

"Şu hadiseler meydana gelmedikçe kıyamet kopmayacaktır: Depremler çoğalacak…"

"İnsanlara bir zaman gelir ki, Kur'an-ı Kerim bir vadide (yönde), insanlar başka bir vadide (yönde) olurlar."

"Şu hadiseler meydana gelmedikçe kıyamet kopmayacaktır: Ölümler ve katliamlar yaygın hale gelecek…"

"İnsanlar üzerinde öyle bir zaman gelecek ki, yanında altın ve gümüş olmayan rahat edemeyecek."

"İnsanlar üzerinde öyle bir zaman gelecek ki, kaygıları mideleri, şerefleri malları, kıbleleri kadınları, dinleri altın ve gümüş olacak."

"Büyük şehirler sanki 'bir gün önce' yokmuş gibi helak olur."

"Açlık ve hayat pahalılığı alabildiğine yayılacak."

"Fakirler çoğalacak."

"Kıyametin önü sıra öyle günler olur ki, ilim kaldırılır, cehalet iner ve yayılır, öldürmek ve ölüm çoğalır."

"Kıyamet koparken sizden biriniz elinde bir hurma fidanı bulunur da bunu kıyamet kopmadan dikmeye gücü yeterse hemen diksin, bırakmasın."

"İnsanlar üzerinde öyle bir zaman gelecek ki, onların aralarında bulunup da dini üzerinde sabretmek ve iman sahibi olmak, avuç içinde kor ateş tutmaktan daha zor olacaktır."

"İnsanlar üzerinde öyle bir zaman gelecek ki, onların yüzleri insan yüzü, kalpleri şeytan kalbidir. Kan dökücüdürler, çirkin hareketlerden kaçınmazlar. Eğer onlara güvenirsen sana ihanet ederler."

"Zamanda yakınlık (sıkışma, hızlanma) oluncaya kadar kıyamet kopmaz. Öyle ki, bir yıl bir ay gibi olur, bir ay bir hafta gibi, bir hafta bir gün, bir saat de bir hurma dalının yaprağı yanıncaya kadar geçen zaman gibi."

"Ahirzamanda sizden önceki milletleri karış karış, santim santim izleyeceksiniz. Hatta onlar (Yahudiler ve Hıristiyanlar) kertenkele deliğine girseler, siz de peşlerinden gireceksiniz."

"Ahirzamanda ümmetim içerisinde en az bulunacak şey, helal para ve kendisine güvenilecek arkadaştır."

"Ahirzamanda ümmetim hakkında en çok endişe duyduğum şeyler; yıldızlara inanmak, kaderi yalanlamak…"

"Ahirzamanda öyle adamlar çıkacak ki, dinlerini dünya menfaatleri karşılığında satacaklardır. Bunlar yumuşak görünmek için koyun postuna bürünecekler, dilleri şekerden tatlı, fakat kalpleri kurt kalbi gibi katı olacaktır."

"Kur'an-ı Kerim'in şarkı söyler gibi okunup haz duyulduğu, hatta kişi âlim olmadığı halde bu okuyuşundan dolayı itibar gördüğü zaman kıyamet yaklaşmış olacaktır."

"İnsanlara öyle bir zaman gelir ki, camilerinde toplanıp namaz kılarlar. Fakat aralarında mümin bulunmaz."

"İsa adil bir imam ve hâkim olarak yeryüzünde kırk yıl kalır."

"Kişiye (kendi) sesi konuşmadıkça kıyamet kopmaz."

"Kişiye kamçısının ucu konuşmadıkça kıyamet kopmaz."

"Yüksek yüksek binalar inşa edilmedikçe kıyamet kopmaz."

"Zinanın çoğalması, kıyamet alametlerindendir."

"O (Hz. İsa) haçı kıracak, domuzu öldürecek, cizyeyi kaldıracak, mal (o kadar) çoğalacak ki, kimse onu kabul etmeyecektir."

"İş ehil olmayana verilince, artık kıyameti bekle!"

"Erkekler erkeklerle, kadınlar kadınlarla yetindiklerinde kıyamet yaklaşmış olacaktır."

"Erkekler kadınlara benzeyecek, kadınlar erkeklere benzeyecek."

"Öyle fitneler meydana gelecek ki, o zamanda, oturan ayakta durandan; ayakta duran fitneye doğru yürüyenden; yürüyen koşarak gidenden daha hayırlıdır. Kim bu fitneye karışırsa, fitne onu yere çarpar. Kim fitnenin içine düşerse, fitnenin kahrına uğrayıp yere düşer. Ve kim ondan kurtulma imkânı ya da sığınabilecek bir yer bulursa, derhal onu değerlendirsin."

"İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelecektir ki, Kur'an'ın sadece yazısı ve müslümanlığın da adı kalacaktır. Onlar müslüman adını alırlar. Oysaki kendileri müslümanlıkta insanların en uzağıdır. Camileri süslü olur. Hidayet bakımından ise viran olur. O zamanın âlimleri, gök kubbe altındaki en şerlileri olup fitne onlardan başlar ve yine onlara döner."

"İnsanlar üzerine bir zaman gelir ki zenginler seyahat için, orta halliler ticaret için, onların âlimleri riya ve gösteriş için, fakirleri ise dilenmek için hac ederler."

"İyilik terk edilip emredilmediğinde, kötülük işlenip alıkonulmadığında kıyamet yaklaşmıştır."

"Yeryüzünde Allah Allah denildiği müddetçe kıyamet kopmayacaktır."

"Allah apaçık inkâr edilir duruma gelmedikçe kıyamet kopmaz."

"Ahirzamanda kişi; mümin olarak sabahlayıp, kâfir olarak akşamlayacak ve mümin olarak akşamlayıp, kâfir olarak sabahlayacaktır."

"Bir kimse güneş batıdan doğmadan önce tövbe ederse, Allah onun tövbesini kabul eder."

"Deccal'ın önü sıra hileli yıllar olur ki, yağmur çok yağar; fakat bitki az olur. Sadıklar yalanlanır, yalancılık ise onaylanır. Haine itimat edilir. Güvenilir kişi ise hain ilan edilir. Konuşmasını bilmeyen ve kendisine güvenilmeyen kişiler söz sahibi olur."

"Kim Deccal'ı işitirse ondan uzak dursun. Allah'a yemin ederim ki, birisi Deccal'ın yanına gelir ve onda bulunan bazı aldatıcı, şüpheli şeyler sebebiyle onu mümin zanneder ve ona tabi olur."

"Deccal, sol gözü sakat, gür saçlı birisidir. Onun kendisine özgü cennet ve cehennemi vardır. Ancak gerçekte onun cehennemi bir cennet ve cenneti de bir cehennemdir."

"Bilirsiniz ki, hiçbiriniz ölmeden önce Rabbini göremeyecektir. Şurası da bir gerçektir ki, Deccal'ın iki gözü arasında kâfir yazılıdır ve onun yaptığı işlerden hoşlanmayan herkes bu yazıyı okuyacaktır."

"Ümmetini şaşı gözlü ve yalancıdan (Deccal) sakındırmayan hiçbir peygamber yoktur. Dikkat edin, onun bir gözü kördür. Rabbiniz ise asla öyle değildir. Onun iki gözü arasında "K-F-R" yani kâfir yazılıdır. Her müslüman bunu görüp okuyabilir."

"Deccal'ın yanında neler olduğunu ben kendisinden daha iyi bilirim. Onun yanında akan iki nehir vardır. Biri dış görünüşte beyaz bir sudur. Diğeri de parlak bir ateş halinde görünmektedir. Kim ona yetişirse, ateş olarak görünen nehrin yanına varsın ve başını eğip ondan içsin. Çünkü bu parlak ateş gibi görünen nehir, soğuk sudan ibarettir. Deccal'ın bir gözü kördür, gözünde kalın bir perde vardır. İki gözü arasında kâfir yazılıdır. Okuma-yazma bilen, bilmeyen her mümin bu kâfir yazısını okur."

"Ahirzamanda yüzleri insana benzeyen; fakat kalpleri şeytan kalbi olan bir topluluk gelir. Bunlar kurtlara benzerler. Kalplerinde merhametin kırıntısı dahi yoktur. Kan dökücüdürler. Hiçbir kötülükten sakınmazlar. Kendileri ile sözleşsen, seni aldatırlar. Yanlarından ayrıldığında arkandan çekiştirirler. Sana konuştuklarında yalan söylerler. Kendilerine güvendiğinde, sana ihanet ederler.

Çocukları şımarık ve hayırsızdır, gençleri sinsidir. Yaşlıları, hiçbir iyiliği tavsiye edip kötülükten sakındırmazlar. Onlara bel bağlamak zillettir, ellerindekini arzu etmek yoksulluktur.

İçlerindeki ağırbaşlı, onların gözünde şaşkındır. İyiliği tavsiye eden itham altındadır (Acaba ne gibi bir menfaati var da bunları söylüyor, diye düşünürler)… Aralarında mümin horlanır, gariptir; 'fâsık-günahkâr' ise itibar sahibidir, el üstünde tutulur.

Bid'at sünnetin yerini almıştır. İşte bu sırada Allah, kötülerini başlarına musallat eder. (Bu tasalluttan kurtulmaları için) iyileri dua eder, fakat kabul edilmez."

"Şu hadiseler meydana gelmedikçe Kıyamet kopmayacaktır: Davaları aynı olan iki büyük topluluk birbirleriyle savaşacak, kendilerinin peygamber olduğunu iddia eden otuza yakın 'aldatıcı-deccal' gelecek, ilim ortadan kaldırılacak, depremler çoğalacak, zaman kısalacak ve vasıtalarla mesafeler kısalacak, fitneler çoğalıp ölümler ve katliamlar yaygın hale gelecek, aranızda dünya malı bollaşacak ve mal sahibinin zekâtını verecek fakir bulması problem olacak, yüksek binalar yapmada insanlar birbirleriyle yarışacak, bir kimse bir mezarın yanından geçerken 'Keşke şu yatanın yerinde ben olsaydım' temennisinde bulunacak, güneş battığı yerden doğacak ve bunu gören insanların hepsi topluca iman edecektir. İşte o zaman, insana ancak önceden hazırlamış olduğu imanı fayda getirecek ve bu olaydan sonra gerçekleştirilen imanın bir faydası olmayacaktır. Ve iki kişi aralarında alışveriş yapmak üzere kumaşlarını ortaya dökecek, ancak alışverişi bitirip toparlanamadan kıyamet kopacaktır. Bir adam devesinin sütünü sağacak, ancak onu içemeden kıyamet kopuverecektir. Başka birisi hayvanlarını sulamak için su yalağını hazırlayacak, ancak hayvanlarını sulayamadan kıyamet kopacaktır. Ve bir diğeri lokmasını ağzına doğru kaldıracak, fakat daha yiyemeden kıyamet ansızın kopuverecektir."

Hadislerde de görüldüğü gibi Ahirzaman Tasvirleri, Kıyamet Alametlerinin bir başka pencereden yorumlanıp değerlendirildiğine dair kuvvetli bir izlenim uyandırmaktadır. Kıyamet alametleri birtakım sembollere büründürüldüğü için kapalı anlam ifade ederler. Ahirzaman tasvirleri ise daha açık ve kesin ifadeler içermektedir. Yani birisi Kıyamet Öncesi'nin görünen tarafını, diğeriyse görünmeyen yüzünü betimlemekte, neticede ikisi de iç içe girmiş olay, olgu ve durumları anlatmaktadır.

Kıyamet Öncesi'nin gözlemleri olan bu işaretler, normal günlük yaşantımızın bir parçası haline geldiğine göre, denilebilir ki Kıyamet'e doğru hızla yol alıyoruz. Son olarak şunu rahatlıkla söyleyebiliriz: "Kıyamet bir sonuç, bir final; dünyevî yaşamın kapanışı, evrenin de ölümü olacaktır."

EVREN ve İNSAN

Evren de tıpkı insan gibidir. Doğar (yaratılır), yaşar (büyür), ölür ve bir ömür sahibidir o. Aynen insanda olduğu gibi doğuş ve yaşama safhaları birdenbire değil bir tekâmül, merhale, aşama şeklinde devam eden bir süreçtir. Ölüm ise anlıktır. Canlıların ölümünü düşünelim… Ölüm; bir anda, birdenbire yaşanmakta ve kişinin dünyası altüst olmaktadır. İnsan öldüğü vakit, kendi kıyameti kopmuş demektir. Kur'an-ı Kerim'deki ayetlerde insanoğlunun ölüm saatinin kıyamet saatine benzetilmesi de bu açıdan oldukça mühim ve manidardır. İnsanoğlu bir anda ruhunu teslim ediyorsa bu demektir ki, kâinat da çok kısa bir süre zarfında yerle bir olacaktır. Çünkü bütün ölümler ani, apansız, birdenbire gelişmektedir.

İnsan ve evren arasında birtakım benzerlikler ve ortak noktalar bulunmasının yanı sıra "insanın ölüm saati" ve "evrenin sonu (Kıyamet)" arasındaki benzerlikler de dikkate değerdir. *İnsanın ölümü* ve *evrenin sonu (Kıyamet)* ile alakalı tespitlerimizi maddeler halinde sıralamak mümkündür:

- İnsan ve evren… İkisi de bir ömür sahibidir. Doğar (yaratılır), yaşar (büyür) ve ölürler.

- Kıyamet de insanoğlunun ölüm saati de gaybidir. İkisi de Allah'tan başkası tarafından bilinemez. Hiç kimse nerede, ne zaman ve ne şekilde öleceğini bilemez. Aynı şekilde Kıyamet'in ne zaman yaşanacağı hakkındaki bilgi de Allah'ın yanındadır. Ve Allah bu tür özel bilgileri peygamberler dahil hiç kimseyle paylaşmamıştır.

- Kıyamet saati beklenmedik bir zamanda ve bir anda çalmaya başlayacak ve insanların büyük çoğunluğu buna hazırlıksız yakalanacaktır. Dolayısıyla evrenin ölümü (Kıyamet) bilinen bir tarihte değil, tam aksine beklenmedik bir anda ve ansızın vuku bulacaktır. İşte bu durum insanoğlunun ölüm saatini andırmaktadır. İnsanoğlunun ecel vakti de beklenmedik bir zamanda ve bir anda karşısına dikilmektedir.

- Ölüm anlık bir olaydır. Çünkü bütün ölümler bilinmeyen bir zaman diliminde, ansızın ve birdenbire gelişmektedir. Ölüm; bir anda, birdenbire yaşanmakta ve kişinin dünyası altüst olmaktadır. İnsan öldüğü vakit, kendi kıyameti kopmuş demektir. Kur'an-ı Kerim'deki ayetlerde insanoğlunun ölüm saatinin kıyamet saatine benzetilmesi de bu açıdan oldukça mühim ve manidardır. İnsanoğlu bir anda ruhunu teslim ediyorsa bu demektir ki, kâinat da çok kısa bir süre zarfında yerle bir olmalıdır.

KIYAMETİN GETİRDİĞİ DEĞİŞİM NEDİR?

Kıyamet, beraberinde köklü bir değişimi getirecektir. Kıyamet sonrası neler değişecek? Meydana gelecek bu değişim nasıl bir realitedir? Kıyamet günü mü yoksa kıyamet günleri mi demek daha doğru olur? Biz bu değişimi fiziksel ve kavramsal olmak üzere ikiye ayırabiliriz…

Fiziksel Değişim: Bu, fiziki düzen değişikliğini ifade ederek bildiğimiz maddesel yapının baştan aşağı yenilenmesini açıklar. Kâinat ve dolayısıyla dünyamız, hani o hepimizin bildiği, tanıdığı, aşina olduğu görüntüsünden uzaklaşarak bambaşka bir yapıya kavuşacak, aynı şekilde yer (yüzü) ve gök (yüzü) de bugünkünden oldukça farklı ve özgün bir tasarıma sahip olacaktır.

İnsanoğlu dünyadaki mevcut bedeniyle değil, apayrı bir organizmayla dirilecek (**"halk-ı cedîd" [yeni bir yaratılış]**) ve ahiret hayatının koşullarına uyum sağlayacaktır. Ahirette insanlar maddelerin asıllarıyla (maddenin aslıyla, gerçek yapısıyla) muhatap olacaklar ve gerçekliğin kendisine ulaşılacaktır. Gerçekliğin mahiyetine gelince… Bizler gerçekliği (realite) şu şekilde tanımlayabilir veya kategorize edebiliriz:

1. Rüyalar ve hayaller, üçüncü dereceden bir gerçekliktir.
2. Dünyasal yaşam, ikinci dereceden bir gerçekliktir.

   Her iki gerçeklik de sonsuzluk vasfına sahip olmamalarından ötürü tükenmeye, yok olmaya mahkûmdurlar.

3. Kıyamet sonrası yaşam, birinci dereceden bir gerçekliktir.

Kıyamet sonrası yaşam, diğer iki dönemi de kapsayarak süreklilik gösterecektir. Asıl, sonsuz ve gerçek hayat, ahiret hayatıdır. Ahiret yaşamında maddesel bir gerçeklik olsa da zaman problemi olmayacaktır. Çünkü sonsuzluk zamansızlığı gerektirir. Sonsuzluğun egemen olduğu bir yaşam boyutunda zaman bir "hâlden" (an) ibarettir.

4. Tanrı'nın mevcudiyeti ise mutlak bir gerçekliktir.

Fiziksel değişim; meydana gelecek kozmik ve astronomik değişiklikler yanında, insan organizmasının fiziksel ve kimyasal yapısındaki değişikliklerle alakalı Tanrısal kanunlardır.

Kavramsal Değişim: Bütün insanlar **'tanrısal-evrensel'** gerçeği gördüklerinde tek bir noktada uzlaşacaklardır. Dünyevi hayatında uyku halinde olan insanoğlu, ansızın çalan kıyamet saatiyle beraber uykusundan uyanacak ve gerçeğin bilgisiyle şuurlanacaktır. Bütün insanlar "Din Gerçeği" ve "Tanrı Gerçeği"ni idrak edecek ve o gün insanlar arasında düşünce, yorum, ırk, cinsiyet, yaş gibi farklılıklar olmayacaktır. Ancak, o andaki şuurlanma, dünya hayatının sebebiyet verdiği derin bir pişmanlığı da beraberinde getirecektir. Yaşanan bu manevi değişim sonucunda kişi; doğruyu, yanlışı, eğriyi, kötülüğü, batılı, hakikati… kesin çizgileriyle birbirinden ayırt edebilecek ve apaçık bir biçimde bilinçlenecektir. Böyle bir şuurlanmayı bütün insanlar yaşayacaktır. Bu da, gerçek yaşamı gören insanlarda "Boşa Geçirilen Dünya Hayatının Anlamsızlığı" düşüncesini doğuracaktır.

KIYAMETİN GERÇEKLEŞME TARZI NASIL OLACAKTIR?

Evrenin yaratılmasından iklimin insan yaşamına elverişli bir duruma gelmesine kadar cereyan eden olaylar "genelden özele" bir sırayı takip etmiştir.

"Yaratmak bakımından siz mi daha güçsünüz yoksa gök mü? (Allah) Onu bina etti.

Boyunu yükseltti, ona belli bir düzen verdi.

Gecesini kararttı, kuşluğunu açığa çıkardı.

Bundan sonra yeryüzünü serip döşedi." (Nâziât Suresi, 27-30)

Bütün gökcisimlerinin içerisinde yer aldığı ortama evren diyoruz. Galaksiler, yıldızlar, gezegenler, meteorlar, asteroitler, kuyruklu yıldızlar ve diğer gökcisimlerinin tamamı evrende yer almaktadır. Evrenle ilgili görüşler teori düzeyindedir. Çünkü, evren bütün boyutlarıyla incelenememiştir. Evrenin incelenen kısmında bulunan gökcisimleri; yıldız, gezegen, uydu, meteorlar ve kuyruklu yıldızlardır.

Evrenin oluşumuyla ilgili görüşlerden en çok kabul göreni, Big Bang (Büyük Patlama) teorisidir. Bu teoriye göre:

1) Evren, sıfır hacimden (hacimsizlik) ve yoktan meydana gelmiştir. Madde oluşmuş ve bununla birlikte zaman kavramı ortaya çıkmıştır. Madde (cisim) ve zaman sonradan oluşmuştur.

Evrenin "yok" iken "var" hale getirildiği, ayetlerde şöyle anlatılmaktadır:

"Allah, göklerin ve yerin yaratıcısıdır. Bir şeyi yaratmak istedi mi, ona sadece "ol" der, o da hemen oluverir." (Bakara Suresi, 117)

"O (Allah), gökleri ve yeri bir örnek edinmeksizin yaratandır…" (En'am Suresi, 101)

Kur'an ayetlerinde bizlere ayrıca şu gerçek de aktarılmaktadır: "Yüce Allah, kâinatı malzeme kullanmadan yaratmıştır." Yani, kâinat yaratılmadan önce kâinatın inşasında kullanılacak ne ilk – temel – değişmez madde (Arkhe), ne de diğer unsurlar mevcut değildi. Yüce Allah; evvela, evrenin yaratılmasında kullanıl-

mak üzere gerekli enerjiyi, enerji türlerini yokken var kıldı. Ve daha sonra bu enerjiler evrendeki tüm maddelerin, cisimlerin, varlık türlerinin ve farklı enerjilerin (enerji türlerinin birbirine dönüştürülebilmesi) yapımında kullanıldı. "İlk – ana – temel – değişmez madde" yoktan yaratıldığındandır ki, diğer varlık türleri bu ilk maddeye (Arkhe) bağımlıdır. Dolayısıyla kâinat yoktan, örnek edinmeksizin, özgün bir biçimde yaratılmıştır. Mühendis; bir bina yapacağı zaman bir 'örneğe-modele' gereksinim duyduğu gibi ayrıca binanın yapımında kullanılacak malzemenin (tuğla, çimento, demir…) ve belli bir sürenin (zaman, vade) gerekliliği de ortadadır. Mühendis plan, malzeme ve zaman üçgeninden bağımsız hareket edememektedir. Yaratıcı ise; zaman ve malzeme problemi olmadan, zaman ve maddeye ihtiyaç göstermeksizin "evreni" özgün/modelsiz/orijinal bir biçimde inşa etmiştir.

2) Evren sürekli genişlemektedir. Evren sürekli genişlediğine göre, bunun bir başlangıç noktası olmalıdır. Evrenin oluşum sürecini dikkatli bir gözle okuduğumuzda bunu yanıtlamak oldukça kolaydır. Çünkü zamanda geriye doğru gidildiğinde daha küçük bir evren profili, daha da geriye gidildiğinde çok daha küçük bir evren profili ve en sonunda ise "tek bir nokta" ile karşılaşıyorduk. Diğer bir deyişle, içinde bulunduğumuz evreni sürekli küçülttüğümüzde ortaya çıkan küçültülmüş evrenler zincirinin son halkası konumundaki başlangıç noktası **"neredeyse sıfır hacim boyutundaki tek bir nokta"** olarak gözükmektedir. İşte bu da evrenin bir anda oluşmaya başladığını, yani yokluk düzeyinden varlık boyutuna geçtiğini göstermektedir. Ayetlerde bu teoriye şöyle işaret edilmektedir:

"Biz göğü 'büyük bir kudretle' bina ettik ve şüphesiz Biz, (onu) genişleticiyiz." (Zariyat Suresi, 47)

"O inkâr edenler görmüyorlar mı ki (başlangıçta) göklerle yer birbiriyle bitişikken, biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı?" (Enbiya Suresi, 30)

Big Bang ya da Büyük Patlama teorisi, evrenin yaklaşık 13,7 milyar yıl önce aşırı yoğun ve sıcak bir noktadan (kozmik yumurta) meydana geldiğini savunan kâinatın evrimi kuramı ve yaygın bir biçimde kabul gören kozmolojik modeldir. Big Bang teorisine göre bütün kâinat, Büyük Patlama sonrasında bir gaz bulutu görünümündeydi. Teorinin temel düşüncesi, halen genişlemekte olan evrenin geçmişteki belirli bir zamanda sıcak ve yoğun bir başlangıç durumundan itibaren genişlemiş olduğudur. Büyük Patlama'dan sonra Dünya'nın, Güneş'in, yıldızların ve diğer gökcisimlerinin hemen oluşmadıklarını biliyoruz. Kâinat, hiçbir yıldız oluşmadan önce hidrojen ve helyum gibi gazları içeren bir madde bulutundan ibaretti. Dolayısıyla, bu gaz bulutunun ana maddesi hidrojendi. Hidrojenden sonra en çok bulunan madde ise helyumdu. Daha sonra bu gaz bulutunun içerisindeki çekim kuvvetinin neden olduğu sıkışmalar ve yoğunlaşmalar neticesinde bu gaz kütlesinden galaksiler, bunlara bağlı yıldız kümeleri, güneş sistemleri oluşmuştur. Mavi Gezegen Dünya da bağlı bulunduğu Güneş Sistemi'nin gezegenlerinden biridir.

Güneş Sistemi'nin oluşumu hakkında ortaya atılan görüşlerden en çok benimsenen ve yaygın biçimde kabul gören kuram ise Kant Laplace teorisidir. Bu teoriye göre, Güneş Sistemi başlangıçta bir gaz bulutu şeklindeydi. Kızgın olan bu gaz kütlesi soğuyarak merkez etrafındaki hızını artırdı. Merkezde yoğunlaşan gazlar, merkezkaç kuvveti ile koparak parçalar halinde gezegenleri oluşturdu.

Dünyamız, milyarlarca yıl evvel çeşitli gazlardan meydana gelen "Nebula" adı verilen buluttan kopmuş ve Güneş Sistemi'ndeki diğer gezegenler gibi soğuyarak bugünkü şeklini almıştır. Dünyamız Ekvator'dan şişkin, kutuplardan hafifçe basık kendisine özgü bir şekle sahiptir: Geoit… Dünyamız bu şekli gaz kütlesinden koptuktan sonra, kendi ekseni etrafında dönerek soğuması sonucunda almıştır. Dünyamızın bugünkü şeklini kazanmasında rol oynayan soğuma olayı kısa süreli olmamıştır.

Milyarlarca yılda gerçekleşen bu soğuma dıştan içe doğru olduğu için Dünyamızın iç kısımları halen sıcaktır.

Yerküre'nin soğuyup katılaşması tamamlandıktan sonra ilkel hayatın ve canlıların yaşamaya başladıkları varsayılmaktadır.

JEOLOJİK DEVİRLER

Jeolojik devirleri anlatmaya başlamadan önce yerkürenin yaşı ve oluşumundan kısaca söz edelim. Dünyamızın 4,65 milyar yaşında olduğu tahmin edilmektedir. Dünya üzerindeki en eski kayaç, yaklaşık 4 milyar senelik bir geçmişe sahiptir. Kozmik parçalar ve gazlar, gravitasyonla oluştuktan sonra, Yerküre soğumaktadır. Sürmekte olan büzülme ve radyoaktivitenin sebebiyet verdiği ısı ve ergimeyle Yerküre kabuk, manto ve çekirdek olarak farklılaşmıştır. Hafif gazlar manto ve kabuktan kaçmıştır. Bu gazların bir kısmı ilkel atmosferi oluştururken, su buharı okyanusları oluşturmak üzere yoğunlaşmıştır.

Dünya'nın ilk oluşumundan günümüze kadar geçen zaman Jeolojik devirler olarak isimlendirilmektedir. Çok uzun süreleri içine alan jeolojik devirlerin tespit edilmesinde, fosilli tortul tabakalar temel alınmıştır. Fosiller, tortul tabakalar arasında ya da altında kalarak havasız bir ortamda taşlaşmış canlılardır.

1. İlk Zaman (Prekambrien)

Hakkında en az bilgi sahibi olduğumuz dönemdir. En eski kıvrımlarla kıtaların çekirdek kısmı oluşmuştur. Algler ve bakteriler gibi tek hücreli canlıların görüldüğü dönemdir. En uzun süren jeolojik devredir.

2. Birinci Zaman (Paleozoik)

Dünya'nın çeşitli bölümlerinde şiddetli kıvrılma, volkanik faaliyetler, kıvrımların kıtalara eklenmesi, kıta çekirdeklerinin büyümesi gibi olaylara rastlanır. Dünya üzerindeki gür bitki örtüleri kıvrımlar arasında kalarak taşkömürü yataklarını oluşturmuştur.

3. İkinci Zaman (Mezozoik)

Büyük ölçüde jeosenklinallerde tortulaşma ve birikmeler vardır. Bu dönem Alp kıvrımlarının hazırlık dönemidir. Deniz ilerlemesinin görülmesi, yerkabuğunun kırıklarla parçalanarak kıtaların oluşmaya başlaması gibi olaylar görülür.

4. Üçüncü Zaman (Neozoik)

Dünya yüzeyinde şiddetli yerkabuğu hareketlerine rastlanır. Alp kıvrımları bu dönemde oluşmuştur. Kıtalar günümüzdeki görünümlerini kazanmışlardır. Şiddetli volkanik olaylar ve depremler görülür. Atlas ve Hint Okyanusları ile Türkiye'nin ana yer şekilleri teşekkül etmiştir. Dünya'da tuz, bor, boraksit, linyit ve petrol yataklarının oluşumu bu devrededir.

5. Dördüncü Zaman (Antropozoik)

Yaklaşık 2,5 milyon yıl önce başlamıştır. İki dönemden oluşmaktadır.

a) Buzul Dönemi (Pleistosen): Şiddetli soğuma görülür. Bundan dolayı Batı Avrupa, İskandinavya, Kanada gibi karalar buzullar altında kalmıştır. Ege Denizi ve boğazlar teşekkül etmiş, Marmara Denizi ve Karadeniz, Akdeniz'e bu dönemde bağlanmıştır.

b) Buzul Sonrası Dönem (Postglasyal): İklim ılımanlaşmıştır artık. Günümüz iklim koşulları görülmeye başlamıştır. Deniz seviyeleri şimdiki seviyesine inmiştir. Günümüzün yaşam şartları bu dönemden itibaren yaşanmaya başlamıştır.

ENBİYA SURESİ OTUZUNCU AYETİN YORUMU

"O inkâr edenler görmüyorlar mı ki (başlangıçta) göklerle yer birbiriyle bitişikken, biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı?" (Enbiya Suresi, 30)

Teoriye göre bütün kâinat, gökcisimleri meydana gelmeden önce bir gaz bulutundan ibaretti. Sonra bu madde bulutundan kü-

reler şeklinde cisimler fırlamıştır. Dünyamız da bu cisimlerden biridir. Güneşten ateş bulutu olarak kopan dünya, kendi ekseni etrafında dönerken yavaş yavaş soğuyup kabuk bağlamıştır. Oluşumu sırasında dünyadan yükselen gazlar ve buharlar, yağmur şeklinde tekrar dünya yüzeyine dökülmüş, denizler, okyanuslar meydana gelmiş, önce denizlerde yosun şeklinde bitkisel hayat başlamış ve nihayet gelişe gelişe insana kadar uzanan canlılar türemiştir. Yani, Büyük Patlama (Bing Bang) sonrasında gaz bulutu halinde olan kâinattaki bu gaz kütlesinde daha sonra oluşan sıkışmalar ve yoğunlaşmalar neticesinde gökcisimlerinin birbirlerinden koparak uzaklaşmasıyla dünya meydana gelmiş ve dünyada teşekkül eden sudan hayat doğmuştur. Atmosferin oluşması ve iklimin insan yaşamına elverişli hale gelmesiyle dünya, insanoğlunun konaklamasına hazır olmuştur. Yeryüzünde hayatı başlatan ve yaşamın olmazsa olmaz koşulu atmosferdir. Denilebilir ki, yaşam atmosfere bağlı ve onunla eşdeğerdir.

Hayatı başlatan ve devam ettiren muharrik atmosfer olduğuna göre, hayatı sona erdirecek unsur da atmosfer olmalıdır. Yani nasıl ki atmosferin insanlara sunduğu mükemmel olanaklar sayesinde bugünlere gelindi, o halde kıyamet'in kopması da atmosfer ve iklim koşullarının insan yaşamını imkânsızlaştırmasına bağlanabilir. Buradan yola çıkarak diyebiliriz ki, kıyamet'e yakın bir zamanda atmosfer tabakaları zedelenecek, iklim bozulacak ve değişen iklim koşulları da insan yaşamını olumsuz yönde etkileyecektir. Kıyamet, evrenin ölümü şeklinde düşünülürse kıyamet'in kopma biçiminin de "özelden genele" bir sıralamayı takip edeceği söylenebilir. Yaratılışta ise daha önce ifade ettiğimiz gibi ileriye gidiş (genelden özele) söz konusu idi.

Evren de tıpkı insan gibidir. Doğar (yaratılır), yaşar (büyür), ölür ve bir ömür sahibidir o. Aynen insanda olduğu gibi doğuş ve yaşama safhaları birdenbire değil bir tekâmül, merhale, aşama şeklinde devam eden bir süreçtir. Ölüm ise anlıktır. Canlıların ölümünü düşünelim… Ölüm; bir anda, birdenbire yaşanmakta ve ki-

şinin dünyası altüst olmaktadır. İnsan öldüğü vakit, kendi kıyameti kopmuş demektir. Kur'an ayetlerinde insanın ölüm saatinin kıyamet saatine benzetilmesi de bu açıdan oldukça mühimdir. İnsanoğlu bir anda ruhunu teslim ediyorsa bu demektir ki, kâinat da çok kısa bir süre zarfında yerle bir olacaktır. Çünkü bütün ölümler ani, apansız, birdenbire gelişmektedir. Kâinatın **"geriye gidişi-ölümü"** üç şekilde yaşanabilir:

— Aniden geriye dönüş

— Hızlandırılmış geriye dönüş

Bir süreç dahilinde geriye dönüş

KIYAMET ASLINDA KÜRESEL BİR HELAK MIDIR?

Kur'an'da **Allah'ın yasası** (sünnetullah) gereğince helaka maruz kalmış topluluklar üzerinde önemle durulmaktadır. Kutsal kitabımızda oldukça geniş bir yer teşkil eden geçmiş kavimlerle ilgili haberler, hiç kuşkusuz üzerinde durulması ve düşünülmesi gereken konulardan birisidir. Ayrıca dikkat edilmesi gereken önemli bir nokta da Kur'an-ı Kerim'in helak olayları ve helak edilmiş toplumlar hakkındaki yaklaşım tarzı ve bunlarla ilgili takınmış olduğu tavırların bütünselliğidir. Tüm bu detayları dikkatli bir gözle okuduğumuzda görüyoruz ki, kendilerine kitap ve peygamber gönderilmeyen hiçbir topluluk bu tür bir ceza yöntemiyle karşılaşmamıştır. Kendilerine kitap ve peygamber gönderilen kavimlerden yok denilebilecek kadar az sayıda topluluk ilahi tebliği kabul etmiş, diğer toplumlar ise ilahi mesaja sırt çevirerek eski yaşantılarını ısrarla sürdürmüşlerdir. Bunun üzerine Allah'a isyan eden, azgınlık ve taşkınlıkta sınır tanımayan bu kavimler **Allah'ın temel-değişmez yasası** (sünnetullah) uyarınca topyekûn cezalandırılmış; ancak peygamberler ve onlara tabi olan müminler ise sayılarına bakılmaksızın bu cezalandırma sisteminin dışında tutularak özenle kurtarılmışlardır. Çünkü Kur'an'ın bizlere aktarmış olduğu temel düşünceye göre **"tanrısal cezalandırma"** kapsamına giren tüm helak olaylarında azınlık durumundaki ina-

nanların tamamı birer birer kurtarılır, suçlular ise hiçbir şahıs dışarıda bırakılmamak üzere topluca cezalandırılır. Dolayısıyla, Kur'an'da bahsi geçen bütün helak olaylarında sadece suçlular cezalandırılırken peygamberler ve onlara tabi olan kişiler ise hiçbir zarar görmeksizin ve kaç kişi olduklarına bakılmaksızın hepsi büsbütün kurtarılmaktadır.

"Öncekilere uygulanan yasadan/öncekilerin başlarına gelenlerden başkasını mı gözlüyorlar? Sen Allah'ın yasasında değişme bulamazsın. Sen Allah'ın yasasında sapma da bulamazsın. Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğunu görsünler. Oysa onlar kuvvet bakımından bunlardan daha yamandılar." (Fâtır Suresi, 43-44)

"Az kalsın bu topraktan çıkarmak için seni sıkıştıracaklardı. Bu durumda onlar orada senin ardından çok az bir süre kalacaklardı. Senden önce gönderdiğimiz resullerimize uygulanan yöntem de buydu. Sen bizim yol ve yöntemimizde değişme bulamazsın." (İsrâ Suresi, 76-77)

"Allah'ın daha önceden gelip-geçenler hakkında uyguladığı sünneti-yasası budur. Allah'ın sünneti-yasasında herhangi bir değişiklik asla bulamazsın." (Ahzâb Suresi, 62)

"Bu, Allah'ın öteden beri işleyip duran yolu-yöntemidir. Allah'ın yol ve yönteminde hiçbir değişme bulamazsın." (Fetih Suresi, 23)

Kur'an'a dikkatli bir gözle baktığımızda, helaka maruz kalmış kavimlerle ilgili olarak onları helaka sürükleyen birçok karakteristik özelliğin de bizzat Cenab-ı Allah tarafından bizlere aktarıldığını görmekteyiz. Bu demek oluyor ki geçmiş zamanlarda tarih sahnesine çıkmış toplulukları helaka götüren unsurlar, şartlar oluştuğunda günümüz dünyasında ve gelecekte de aynı neticeleri doğuracaktır. Çünkü **Allah'ın temel-değişmez yasası ve uygulaması** manasına gelen **"sünnetullah"** zaman faktörüne bağımlı olmadığından hiçbir şekilde değişmeyecektir. Ayrıca onun yasası ve uy-

gulamasında ne bir dönüşüm ne de ufacık bir sapma görülebilir. Buna göre bizler **"helak olgusu"** kapsamına giren toplumların ortak özelliklerini üç madde altında toplayabiliriz:

1) Tevhid anlayışında 'yozlaşma-deformasyon'

2) Yeryüzünde bozgunculuk yapmak

3) Peygamber ve bağlılarına hayat hakkı tanımamak

İşte yukarıda sıralamış olduğumuz bu üç konu başlığı tarih boyunca kavimleri helaka sürüklemesi bakımından onlar açısından adeta **"felaketin-helakın"** en önemli ve şaşmaz işareti, alameti ve habercisi konumundadır. Daha açık bir biçimde ifade edecek olursak; şu anda üzerinde görüş belirttiğimiz ve değerlendirmelerde bulunduğumuz **"konuya/meseleye"** bir de helaka uğratılmış kavimler açısından bakıldığında, yukarıda tespit etmiş olduğumuz bu üç konu başlığı **-onların bakış açısına göre-** *'En Belirleyici Kıyamet Alametleri'* ya da *'Kıyametin Büyük Alametleri'* manasına gelecek, bu şekilde algılanacaktır. Dolayısıyla, bizim **'helak'** olarak değerlendirdiğimiz hadise **'kıyamet'**in ta kendisi olabilir ve bizim **'kıyamet'** olarak kategorize ettiğimiz hadise de **'küresel bir helak'** olabilir…

Buradan şuraya varmaktayız: Geçmiş devirlerde yaşamış toplulukları **"helaka-felakete"** doğru sürükleyen faktörler, koşullar oluştuğunda günümüzde ve gelecek zamanlarda da benzer sonuçlara yol açacaktır. Çünkü **Allah'ın değişmez yasası ve uygulaması** manasına gelen **"sünnetullah"** ilkesi bunu gerektirmektedir. Yani **"sünnetullah"** ilkesi gereğince **'aynı ya da benzer sebepler'** koşullar oluştuğunda **'aynı ya da benzer sonuçlara'** yol açacaktır. Ve şurası da kesindir ki, insanlık tarihi boyunca yaşanan bütün helak olaylarında Peygamberler ve onlara tabi olan Müminler hiçbir zaman mağdur edilmemiş; bilakis Yüce Allah tarafından ilahi koruma altına alınarak büsbütün kurtarılmışlardır. Cenab-ı Allah'ın başta Peygamberler olmak üzere bütün Müminlere vaat ettiği bu gerçek, istikbalde yaşanacak olan Kıyamet

hadisesinde de geçerli olacaktır. *Gerçek Müminler* Kıyamet hadisesinin hani o yüreklere korku salan, dehşet ve azap dolu günlerinde hiçbir korku ve telaşa kapılmayacak ve kesinlikle üzülmeyeceklerdir.

Sonuç itibariyle, **'ilahi prensipler ve bu prensiplerin yeri ve zamanı geldiğinde uygulanması'** şeklindeki tanımlamanın tam karşılığı olan **"sünnetullah"** dünya üzerinde ilk insanın ortaya çıkışıyla beraber yürürlüğe girmiş ve "Mavi Gezegen Dünya"nın varlığını sürdüreceği son ana kadar da geçerliliğini koruyacaktır.

KIYAMET ESNASINDA MÜMİNLERİN DURUMU

İnsanlığa gönderilmiş son ilahi mektup olan Yüce Kur'an'ı dikkatli gözlerle ve hakkını vererek okuduğumuzda şu gerçeği görmemek elde değil: **"Gerçek Müminler kıyamet sürecinden olumsuz manada etkilenmeyecektir."**

Zümer Suresi'nin 68. ve Neml Suresi'nin 87. ayetlerine göre, Sûra üfürüldüğünde yeryüzündeki ve gökyüzündeki akıllı varlıkların tamamı düşüp ölecektir. Müminler ise Kıyamet vuku bulduğu sırada hiçbir zarara uğratılmadan Allah tarafından kurtarılacaklardır. Sûra birinci kez üfürülmesiyle Kıyamet süreci başlayacak, yeryüzünde ve gökyüzünde yaşayan şuurlu varlıklar ölecek, fakat Allah'ın dilediği kimseler bu sıkıntılı ve korkunç manzarayla karşılaşmayacaktır. Kur'an'a göre, Müminler bu dehşet anında sarsılmayacak, Kıyametin şiddet ve görkeminden hiçbir şekilde etkilenmeyecektir. Çünkü Müminler hem bu dünyada hem de sonsuzluğa doğru akıp giden ahiret hayatında ilahi koruma altındadırlar. Bu, Allah'ın inananlara kesin vaadidir.

"Onlar Allah'ı hakkıyla tanıyıp bilemediler. Halbuki kıyamet günü, yerkürenin tamamı O'nun avucundadır, gökler de sağ elinde dürülmüştür. O, onların ortak koştuklarından uzak ve yücedir. Ve sûra üflendiğinde, göklerdeki kimseler ve yerküredeki kimseler düşüp ölmüşler, fakat Allah'ın dilediği kimseler sarsılmamıştır.

Sonra ona bir kez daha üflendiğinde, onlar birden ayağa fırlamış, bakınıyorlardır." (Zümer Suresi, 67-68)

"Sûra üfürüldüğü gün -Allah'ın dilediği kimseler hariç- göklerdeki kimseler olsun, yerküredeki kimseler olsun herkes dehşet içinde kalır. Ve hepsi boynunu bükmüş bir halde O'nun huzuruna gelirler." (Neml Suresi, 87)

Dolayısıyla, yüzyıllar boyunca insanlardan saklı kalmış ya da görmezlikten gelinen bu bilginin gerçek müminler açısından çok değerli bir müjde olduğunu söylersek abartmış olmayız.

KUR'AN'DA KIYAMETLE İLGİLİ 10 TEMEL PRENSİP

(1) "Kıyamet saatinin bilgisi Allah'ın yanındadır."

(2) "Kıyamet saatinin bilgisi gayba ait bir bilgidir, bilinemez."

(3) "Allah'a yakın melekler ve Peygamberler dahil hiç kimse kıyamet saati hakkında bilgi sahibi değildir."

(4) "Kıyamet ansızın kopacaktır."

(5) "Kıyamet insanların hiç ummadığı bir anda vuku bulacaktır."

(6) "Kıyametin işaretleri Kur'an'ın iki kapağı arasındadır."

(7) "Kıyametin vakti bilinemez ama Kıyameti haber veren işaretler insanlar tarafından deşifre edilebilir."

(8) "Kıyamet saati beklenmedik bir zamanda ve bir anda çalmaya başlayacak ve insanların büyük çoğunluğu kıyamet olgusu ve kıyamet alametleri konusunda tersköşe olacaktır."

(9) "Kıyamet dediğimiz hadise aslında 'küresel helak' kavramına tekabül etmektedir."

(10) "Kıyamet Yüce Allah'ın insan ve toplumlara yönelik işlettiği cezalandırma mekanizmasıdır."

KIYAMET'İN HEMEN ÖNCESİNDE NELER YAŞANACAK?

* Toplumsal yozlaşmanın dünya genelinde ileri boyutlara varması…
* İş, vazife ve emanetlerin ehil olmayan kişilere verilmesi…
* Yalancılık ve aldatıcılığın hayat tarzı haline gelmesi…
* Dürüst ve güvenilir insanların toplumdan dışlanması…
* Ayakların baş, başların ayak olması…
* Liyakat yerine torpil ve kayırmacılığın egemen olması…
* Yalaka ve dalkavuk kişilerin toplumda büyük saygı görmesi…
* Rüşvet ve yolsuzluk gibi olayların olağan karşılanması…
* Anarşi ve terörizmin bütün coğrafyalara yayılması…
* Savaş, cinayet, suikast ve toplu öldürmelerin görülmesi…
* İnsanlar sokak aralarında dahi birbirleriyle çatışacak…
* Şiddet boyut değiştirip hayatın tüm alanlarına sıçrayacak…
* Küresel çapta ekonomik krizlerin yaşanması…
* Kursağından faiz geçmeyen kimse kalmayacak…
* Helal kazançla hayatını sürdürenlere rastlanmayacak…
* Açlık ve hayat pahalılığı alabildiğine yayılacak…
* Fakirler çoğalacak…
* İslam'ı yaşamak giderek zorlaşacak. Dürüst ve samimi müslümanların dini yaşamada gösterdikleri sabır ve mücadele, avuç içinde kor ateş tutmak gibi olacak…
* Kişi günahsız olarak sabahlayıp günahkâr olarak akşamlayacak ve günahsız olarak akşamlayıp günahkâr olarak sabahlayacak…

* Dünyayı kasıp kavuran zulüm ve adaletsizlikler insanoğlunu canından bezdirecek…
* Okuryazar oranı artar, cehalet yaygınlaşır, ilim kaybolur. Diğer bir deyişle, bilimler dallanıp budaklanarak bilimlerde branşlaşmaya gidilecek, toplumsal hayatın her alanında uzmanlaşma dönemi başlayacak, hikmetli bilgi yeryüzünden silinecek…
* Kur'an'da tarif edilen Allah inancının açıkça inkâr edildiği bir dönem yaşanacak…
* Mehdilik iddiasıyla ortaya çıkan insanlar giderek artacak…
* İsa Mesih olduğunu iddia eden insanlara tanık olacağız…
* Erkekler kadınlara benzeyecek, kadınlar erkeklere benzeyecek…
* Fuhuş ve zina sokak ortasında icra edilecek kadar sıradanlaşacak…
* Alkol ve uyuşturucu bağımlılığı toplumları derinden sarsacak…
* Kötü insanlar çoğaldıkça çoğalacak…
* İyi insanlar azaldıkça azalacak…
* Komşuluk diye bir şey kalmayacak…
* Aile içi ilişkiler yozlaşacak…
* Akrabalık bağları zayıflayacak…
* Boşanmalar giderek artacak…
* Gayrimeşru çocuklar çoğalacak…
* İnşaat sektöründe önemli gelişmeler yaşanacak. Yüksek binalar yapmada insanlar birbirleriyle yarışacak…
* İcatlar ve keşifler baş döndürecek. Bilimsel ve teknolojik gelişmelerin hızına yetişmek neredeyse imkânsız hale gelecek…

* Sağlık alanında inanılmaz ilerlemeler kaydedilecek…
* Genetik alanındaki ilerlemeler insanlık tarihi için dönüm noktası olacak. İnsanoğlu Allah'ın yaratışını değiştirmek için bilimsel faaliyetlerde bulunacak. İnsan doğası bozulacak ve başta hastalıklar olmak üzere insanlık yeni yeni problemlerle boğuşmak zorunda kalacaktır…
* Doğal besin kaynakları tükenecek, insanlık yapay ve sağlıksız gıdalarla beslenmek zorunda bırakılacak…
* İklim bozulacak, ekolojik denge sarsılacak…
* Sel, tayfun, hortum ve kasırgalar boy gösterecek…
* Depremlerin sayısında inanılmaz bir artış olacak…
* Büyük şehirler sanki 'bir gün önce' yokmuş gibi harap olacak…
* Zaman kısalacak ve vasıtalarla mesafeler kısalacak…
* Zaman kısalarak yıl ay, ay hafta, hafta gün, gün saat, saat da ateş tutuşturacak kadar az bir süre haline gelecek…
* Kişiye kendi sesi konuşacak…
* Uzay teknolojisi hızla gelişecek…
* Kıyamet öncesinde aldatıcı bir süreç yaşanacak. Bu süreçte ihanet eden kişiye itibar edilecek, doğruluk ve dürüstlükten taviz vermeyen kişi ise hain sayılacak…
* Dünyanın her yerinde alçaklık ve sahtekârlık prim yapacak, dolayısıyla alçak ve sahtekâr kişiler insanların en mutlusu olarak saygı göreceklerdir…
* Cami ve mescitlerin sayısında büyük artışlar olacak. İnsanlar sahip oldukları cami ve mescitleri süslemek için birbirleriyle yarışacaklardır…
* Cami ve mescitler namaz kılanlarla dolup taşacaktır. Fakat içlerinde tek bir mümin kalmamıştır…

* Yeryüzünde yozlaşmamış duygularla Allah Allah diyen tek bir müslüman kalmayacak…

* Dünya üzerinde yaşayan müslüman toplumlar gırtlaklarına kadar şirke batacaklardır. Tevhide dayalı İslam inancının üstü örtülerek kitlelere ulaşması engellenecek, bunun yerine şirke dayalı inanç modelleri egemen olacaktır…

* Müslüman toplumlar Kur'an'a yabancılaşarak onu hayatın dışına iteceklerdir. Kur'an-ı Kerim bir vadide olacak, insanlar ise başka bir vadide olacaklardır…

* Kur'an-ı Kerim şarkı söyler gibi okunacak ve bu okuyuştan toplum haz duyacak. Kişi âlim olmadığı halde sırf sesi güzel olduğu ve güzel Kur'an okuduğu için âlim olarak görülüp itibar görecek. Kur'an-ı Kerim'in manasıyla ilgilenmekse kesinlikle gündeme gelmeyecektir…

* İnsanlar hayatından bezecek, kimsede yaşama sevgisinden eser kalmayacaktır. Öte yandan intihar vakalarında gözle görülür bir artış yaşanacaktır. Öyle ki, bir insan bir mezarın yanından geçerken "Keşke şu yatan kişinin yerinde ben olsaydım!" şeklinde içten bir temennide bulunacaktır…

* Kıyametin hemen öncesinde Ye'cüc-Me'cüc sahneye çıkacak. Yeryüzünün hemen her noktasında anarşi, kaos ve terörizm rüzgarları esecek…

* İnkârcıları kulaklarını tıkayarak ve gözlerini bağlayarak sarhoş eden, müminleri de nezleye tutulmuş gibi yapan gözle görülür bir duman gökyüzünü kaplayacak ve tüm insanlık buna şahit olacak. Bir rivayette ise, duman hadisesi Kıyamet esnasında yaşanacak ve bu duman bütün insanların nefesini kesecek, insanlarda solunum problemlerine yol açacaktır (bk. Müslim, Fiten: 40). Bizim ulaştığımız sonuca göre, Kıyamet arefesinde gökyüzünü kaplayacak olan bu **duman-kimyasal gaz** hakkı temsil eden müminlerde göz yaşartıcı etki gösterecektir. Karşı cephede yer alan inkârcılarda ise bir

nevi akıl tutulması oluşturarak onların akıllarını kullanmalarına engel olacak. Dünyanın her yerinden izlenen bu **duman-kimyasal gaz** 40 gün boyunca etkili olacak…

* Dünya üzerinde art arda Deccal adı verilen Şeytan-Adamlar ortaya çıkacak. Kıyamet öncesinde zuhur edecek olan bu 30 civarındaki **"Kabalist Deccal"** insanlara yalanlar söyleyecek, toplumları aldatacak ve satanist projeleri hayata geçirmek uğruna her türlü hile ve entrikaya başvurup "Mavi Gezegen Dünya"yı ele geçirecek…

* İslam ülkelerinde ise müslüman kimlikli Deccallar türeyecek. Süfyan adlı bu İslam Deccalları Kur'an okuyacak, namaz kılacak, oruç tutacak, zekât verecek, hacca gidecek ve diğer dini vecibeleri de eksiksiz yerine getirecek. Süfyanî Deccallar çağdaşı oldukları Kabalist Deccal'larla işbirliği yaparak kendi toplumlarını felakete sürükleyecekler…

İKİNCİ BÖLÜM

KIYAMET VE AHİRZAMAN HAKKINDA 45 HADİS ÖRNEĞİ

1.

Ebu Hureyre (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle dediğini rivayet ediyor:

Zaman kısalır, Kıyamet yaklaşır, hayırlı işler azalır, cimrilik artar, fitneler çıkar ve Herc çoğalır.

Sahabeler, "Herc nedir, ey Allah'ın elçisi?" diye sordular.

Resulullah (sav), "Öldürmek, öldürmek!" dedi. (Buhari, Fiten: 25; Müslim, İlim: 11; Tirmizi, Zühd: 24; İbn-i Mace, Fiten: 26; Müsned, 2: 233)

2.

Hz. Enes (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle dediğini rivayet ediyor:

Yeryüzünde Allah Allah denildiği müddetçe Kıyamet kopmayacaktır. (Müslim, İman: 234)

3.

Ebu Hureyre (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle dediğini rivayet ediyor:

Sizler öyle bir zamanda yaşıyorsunuz ki, içinizden biri kendisine emredilenin onda birini terketse helak olur. Fakat daha sonra öyle bir zaman gelecektir ki, sizlerden (Müslümanlardan) kendilerine emredilen şeylerin onda birini yapan kimse kurtulmuş olacaktır. (Tirmizi, Fiten: 79)

4.

Abdullah İbn-i Ömer (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle konuştuğunu rivayet ediyor:

Allah bir topluma musibet göndereceği zaman, o musibet, toplumun tamamını içine alır. Sonra onlar, Kıyamet Gününde, dünyada iken yapmış oldukları ameller doğrultusunda diriltilirler. (Buhari, Fiten: 19; Müslim, Cennet: 84)

5.

Ebu Bekir (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle buyurduğunu rivayet ediyor:

Ey İnsanlar! Sizler, "Ey iman edenler! Siz kendinizi kötülüklerden korumaya bakınız. Siz doğru yolda olduktan sonra, sapkınlığa düşenler size zarar veremezler" (Mâide Suresi, 105) mealindeki ayeti okuyorsunuz ve başka bir manada anlıyorsunuz. Halbuki ben Resulullah'ın (sav) şöyle buyurduğunu işittim:

"İnsanlar zalimi görüp de zulmüne mani olmazlarsa, Allah'ın hepsine birden ceza vermesi beklenmelidir." (Tirmizi, Fiten: 7)

6.

Ebu Said (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle buyurduğunu rivayet ediyor:

Kıyamet Günü insanlar arasında Allah'ın en çok sevdiği ve Ona en yakın olan kimse adaletle iş gören idareci, Allah'ın en çok nefret ettiği ve Ona en uzak olan kimse de hakkaniyetten uzak idarecidir. (Tirmizi, Ahkâm: 4)

7.

Câbir (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle dediğini rivayet ediyor:

Şeytan, namaz kılanların kendisine "ibadet etmelerinden-kulluk yapmalarından" ümidini kesti. Fakat aralarında fitne çıkarmak suretiyle, onları birbirlerine karşı kışkırtmaktan da geri durmayacaktır. (Müslim, Münafıkîn: 65; Tirmizi, Birr: 25)

8.

Ebu Hureyre'nin (r.a.) rivayetine göre Resulullah (sav) şöyle buyurmuştur:

Seyhan, Ceyhan, Fırat ve Nil nehirlerinin tamamı Cennete ait nehirlerdir. (Müsned, 2: 289)

9.

Hz. Sevbân'dan (r.a.) rivayet edildiğine göre Resulullah (sav) şöyle buyurur:

Ümmetim hakkında endişelendiğim tek şey, doğru yoldan sapan devlet adamlarıdır.

Sevbân'dan gelen diğer bir rivayete göre ise Resulullah (sav) şöyle buyurmuştur:

Ümmetimden bir topluluk, Allah'ın emri gelinceye (Kıyamet saati çalıncaya) kadar batıla galip gelerek hakkı ayakta tutmaya ve korumaya devam edecek ve onlara muhalefet edenler, onlara zarar veremeyeceklerdir. (Tirmizi, Fiten: 51)

10.

Mikdad b. Esved (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle buyurduğunu rivayet etmektedir:

Kıyamet Günü güneş o kadar alçalacaktır ki insanlara bir mil mesafesi kadar yaklaşacaktır. İnsanlar da amellerine göre ter içinde kalacaklardır. Kimi topuklarına kadar, kimi dizlerine kadar, kimi göğsüne kadar. Kimi de öylesine ter içinde kalacak ki… dedikten sonra eli ile ağzına işaret etti. (Müslim, Cennet: 33; Tirmizi, Kıyamet: 6)

11.

Abdullah İbn-i Ömer'den (r.a.) rivayet edildiğine göre Resulullah (sav) şöyle buyurmuştur:

Allah Kıyamet Gününde gökleri sarıp sarmalayıp toplar, sağ eline alır ve şöyle seslenir: "Yegâne hükümdar, güç ve kudret sahibi Benim! Hani nerede o cebbar zalimler, nerede o büyüklük taslayanlar?" Sonra da yerleri sarıp sarmalayıp toplar, sol eline alır ve yine aynı şekilde seslenir: "Yegâne hükümdar, güç ve kud-

ret sahibi Benim! Hani nerede o cebbar zalimler, nerede o büyüklük taslayanlar?" (Müslim, Münafıkîn: 64; Ebu Davud, Sünnet: 19)

12.

Sevbân'dan (r.a.) gelen bir rivayete göre Resulullah (sav) şöyle buyuruyor:

Ümmetimden bazı kabile ve aşiretler müşriklere katılıp putlara tapıncaya kadar Kıyamet kopmayacaktır. Ve yine ümmetimin içinden kendisinin peygamber olduğunu iddia eden otuz kişi çıkacaktır. Halbuki ben peygamberlerin sonuncusuyum ve benden sonra peygamber gelmeyecektir. (Tirmizi, Fiten: 1; Ebu Davud, Fiten: 1)

13.

Enes b. Malik (r.a.) rivayet ediyor:

Size Resulullah'tan (sav) bizzat işitmiş olduğum öyle bir söz söyleyeceğim ki, onu benden başka kimse söylemeyecektir. Resulullah (sav) şöyle buyurdu:

İlmin kaldırılıp cehaletin ortaya çıkması, zinanın yaygınlaşması, içkinin içilmesi ve elli kadına bir erkek düşecek derecede kadınların çoğalıp erkeklerin azalması Kıyamet alametlerindendir. (Müslim, İlim: 9; Tirmizi, Fiten: 34)

14.

Zeyneb binti Cahş (r.a.) rivayet ediyor:

Resulullah'a (sav) "İçimizde iyi insanlar varken bizler helak olur muyuz?" diye soruldu.

Resulullah (sav) "Evet, ahlaksızlık ve günah çoğaldığı zaman helak olursunuz" buyurdu. (Buhari, Fiten: 4; Müslim, Fiten: 1; Tirmizi, Fiten: 23; İbn-i Mace, Fiten: 9)

15.

Ebu Zer (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle buyurduğunu rivayet ediyor:

Kim İslam toplumundan bir karış ayrılırsa, İslam halkasını boynundan çıkarmış olur. (Ebu Davud, Sünnet: 27)

16.

Ebu Hureyre (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle dediğini rivayet ediyor:

Öyle fitneler meydana gelecek ki, o zamanda, oturan kişi ayakta durandan, ayakta duran kişi fitneye doğru yürüyenden, fitneye doğru yürüyen kişi de koşarak gidenden daha hayırlıdır. Kim bu fitneye karışırsa, fitne onu yere çarpar. Fitnenin içine düşerse, fitnenin kahrına uğrayıp yere düşer. Kim ondan kurtulup sığınabileceği bir yer bulursa, işte oraya sığınsın. (Buhari, Fiten: 9; Müslim, Fiten: 10; Ebu Davud, Fiten: 2; Tirmizi, Fiten: 29)

17.

Mikdad b. Esved (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle dediğini rivayet ediyor:

Mesut ve bahtiyar olan kişi fitnelerden uzak durandır. Mesut ve bahtiyar olan kişi fitnelerden uzak durandır. Mesut ve bahtiyar olan kişi fitnelerden uzak duran ve belaları sabırla karşılayandır. Fitnelere sebep olan ve bulaşan kişilerin vay haline! (Ebu Davud, Fiten: 2)

18.

Huzeyfe b. Yeman'dan (r.a.) gelen bir rivayete göre Resulullah (sav) şöyle buyurmuştur:

Hayatımı kudret elinde tutan Allah'a yemin ederim ki, idarecinizi-liderinizi öldürmedikçe, birbirinize karşı kılıç çekip çarpışmadıkça ve dünya mallarınıza birtakım kötü kimseler zorla el koyup mirasçı olmadıkça Kıyamet kopmayacaktır. (Tirmizi, Fiten: 9; İbn-i Mace, Fiten: 25)

19.

Ebu Bekre (r.a.) rivayet ediyor:

Resulullah (sav) "İki Müslüman kılıçlarıyla karşı karşıya gelir ve biri diğerini öldürdüğü takdirde, bunların ikisi de cehennemliktir" buyurdu.

Yanında bulunanlar "Ey Allah'ın elçisi, öldüren kişiyi anladık. Peki öldürülenin suçu nedir?" diye sordular.

Resulullah (sav) "O da arkadaşını öldürmek istiyordu" buyurdu. (Nesai, Tahrimü'd-Dem: 28)

20.

Ma'kıl b. Yesar (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle buyurduğunu rivayet ediyor:

Fitne ve kargaşa zamanlarında ibadete sarılmak, benim yanıma göç etmek kadar değerlidir. (Müslim, Fiten: 130; Tirmizi, Fiten: 31; İbn-i Mace, Fiten: 14)

21.

Sevbân (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle buyurduğunu rivayet ediyor:

Obur kimselerin yemek çanağına üşüştükleri gibi milletlerin-ulusların-devletlerin birleşerek ellerinizdekini almaları uzak değildir.

Resulullah'ın (sav) bu sözleri üzerine orada bulunanlardan birisi "Biz o günlerde azınlıkta mı olacağız, ey Allah'ın elçisi?" dedi.

Peygamberimiz (sav) "Hayır, çoğunlukta olacaksınız. Fakat selin üzerinde yüzen köpük gibi olacaksınız. Allah düşmanlarınızın kalbinden size karşı duydukları korkuyu kaldıracak, sizin kalbinize de gevşeklik verecektir" buyurdu.

Orada bulunanlardan birisi "Ey Allah'ın elçisi, gevşeklik nedir?" diye sordu.

Peygamberimiz (sav) "Dünya sevgisi ve ölümden hoşlanmamaktır" buyurdu. (Ebu Davud, Melahim: 5)

22.

Enes b. Malik (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle dediğini rivayet ediyor:

İnsanlar öyle bir zamana ulaşacak ki, o zamanda kişinin inancını yaşamakta gösterdiği sabır, avucunun içinde ateş parçası tutmak gibi olacaktır. (Tirmizi, Fiten: 73)

23.

Ebu Hureyre (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle dediğini rivayet ediyor:

Ahirzamanda öyle adamlar çıkacaktır ki, dinlerini dünya menfaatleri karşılığında satacaklardır. Bunlar yumuşak görünmek için koyun postuna bürüneceklerdir. Onların dilleri şekerden daha tatlı, fakat kalpleri kurt kalbi gibi katı olacaktır. Allah-ü Teala bu kişiler hakkında şöyle buyurur:

"Bunlar benim şefkatli ve merhametli oluşuma bakıp aldanıyorlar mı, yoksa bana karşı çıkma küstahlığında mı bulunuyorlar? Kendi adıma yemin ederim ki, onlara kendi aralarından öyle bir fitne ve bela musallat edeceğim ki, içlerinde en yumuşak olanı dahi şaşkınlığa düşürecektir." (Tirmizi, Zühd: 60)

24.

Ebu Zer (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle buyurduğunu rivayet ediyor:

Benden sonra, ümmetimin arasından öyle bir topluluk çıkacaktır ki, bunlar Kur'an'ı okuyacaklar fakat okudukları Kur'an'ın manası ve feyzi boğazlarından aşağıya inmeyecektir. Onlar, okun avı delip geçmesi gibi dinden çıkacaklar ve bir daha da geri dön-

meyeceklerdir. Bunlar insanların ve hayvanların en kötüsüdürler. (Müslim, Zekât: 147; Ebu Davud, Sünnet: 28; Tirmizi, Fiten: 24)

25.

İmran b. Husayn (r.a.) rivayet ediyor:

Resulullah (sav) "Bu ümmette, bazı kara parçaları yere batacak, mesh [hayvan suretine çevrilme] ve taşlanma cezaları meydana gelecektir" buyurmuştu. Müslümanlardan bir kişi de "Ey Allah'ın elçisi, bunlar ne zaman yaşanacaktır?" diye sordu.

Peygamberimiz (sav) şöyle buyurdu: "Şarkıcı kadınlarla çalgı aletlerinin yaygınlaştığı ve içkinin çokça tüketildiği zaman" (Tirmizi, Fiten: 38)

26.

Huzeyfe b. Yeman (r.a.) rivayet ediyor:

İnsanlar Resulullah'a (sav) güzel şeylerden sorarlardı. Bense kendime bulaşabilir kaygısıyla kötülüklerden sorardım. Bir defasında şunu sormuştum:

"Ey Allah'ın elçisi, bizler vaktiyle koyu bir cehalet ve kötülük içindeydik. Sonra Allah bize bu iyiliği [İslam Dini'ni] ihsan etti. Artık böyle bir hayırdan sonra herhangi bir kötülük gelecek mi?"

Peygamber (sav) "Evet, gelecek" dedi.

"Peki, bu kötülükten sonra tekrar hayır ve mutluluk gelecek mi?"

"Evet, gelecek. Fakat bu iyiliğin içinde biraz bulanıklık ve karışıklık olacak. O zamanda, hakikat dışındaki tüm batıl yolları göstererek insanları oraya yönelten bir topluluk bulunacak. Sen onların iyiliklerini benimseyecek, kötülüklerini kabul etmeyeceksin."

"Peki, bu hayır ve mutluluk döneminden sonra tekrar kötülükler gelecek mi?"

"Evet, gelecek. O zamanda, birtakım propagandacılar insanları cehennem kapılarına çağıracaklar. Kim onların davetine uyarsa, onu cehenneme atarlar."

"Ey Allah'ın elçisi, bize onların özelliklerini anlatır mısınız?"

"Onlar bizim içimizden çıkacaklar ve bizim dilimizi konuşacaklardır."

"Peki, ey Allah'ın elçisi! Eğer o zamana yetişirsem ben nasıl davranmalıyım?"

"İslam toplumuyla beraber olmalısın, idarecilerine de itaat etmelisin."

"Peki, ya müslümanlar birlik-beraberlik halinde değil ve idarecileri de yoksa?"

"O halde bütün sapık gruplardan-oluşumlardan uzak durur, ağaç kökü ile geçinmek ve yaşamak zorunda kalsan dahi, ölüm sana erişinceye kadar öylece yaşamaya devam edersin." (Buhari, Fiten: 11; Müslim, İmâre: 51; İbn-i Mace, Fiten: 13)

27.

Ebu Hureyre (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle buyurduğunu rivayet etmektedir:

Kim İslam toplumundan ayrılır, devlet başkanına itaat etmez ve o haldeyken öldürülürse cahiliye ölümüyle [kâfir olarak ya da günahkâr olarak ölmek] ölmüş olur. Kim ümmetime karşı ayaklanır, iyi kötü ayırt etmeksizin müminlere karşı silah çeker ve yaptığı anlaşmaya uymazsa benden değildir. Ve kim taraf tutar, tuttuğu taraf için kızar, isyan eder, çatışır ve öldürülürse cahiliye ölümüyle ölmüş olur. (Nesai, Tahrimü'd-Dem: 27)

28.

Enes b. Malik (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle buyurduğunu rivayet etmektedir:

İslam'ı yaşamak gittikçe zorlaşacak, dünya Müslümanlara sırt çevirecek, insanlarda cimrilik ve hırs artacak ve Kıyamet yalnızca kötü ve şerli insanların başına kopacaktır. Mehdi ise yalnızca Meryem oğlu İsa'dır. (Müslim, İmâre: 176; İbn-i Mace, Fiten: 24)

29.

Abdullah İbn-i Ömer (r.a.) rivayet ediyor:

Hz. Ömer ve Resulullah (sav) bir grup insanla beraber İbn-i Sayyad'ın [kâhin olduğu öne sürülüyor] yanına gittiler. Peygamber (sav) onu Beni Meğale kabilesinin taş kalesinde çocuklarla oyun oynarken buldu. İbn-i Sayyad o sıralarda ergenlik çağına yaklaşmıştı. İbn-i Sayyad Resulullah'ı tanıyamadı. Resulullah (sav) eliyle onun sırtına vurdu ve ona "Benim Allah'ın elçisi olduğuma tanıklık eder misin?" diye sordu.*

İbn-i Sayyad Resulullah'a baktı ve "Senin okuma yazma bilmeyenlerin peygamberi olduğuna tanıklık ederim" dedi.

Daha sonra İbn-i Sayyad, "Sen benim Allah'ın elçisi olduğuma tanıklık eder misin?" dedi.

Resulullah (sav), onun bu sorusuna cevap vermedi. Sadece "Ben Allah'a ve onun peygamberlerine iman ettim" dedi.

Daha sonra Resulullah (sav) ona şunu sordu: "Gayba yönelik neler görüyorsun?"

İbn-i Sayyad, "Bana gerçek bilgiler de gelir yalan bilgiler de" dedi.

---

*. Hadiste kendisinden bahsedilen İbn-i Sayyad [bazı rivayetlerde ise İbn-i Said olarak geçmektedir] çocuk denilecek yaşta kâhinlik yapmaya başlayan ve kendisinin peygamber olduğunu iddia eden birisidir. Bir rivayete göre ise İbn-i Sayyad bir Yahudi ailesindendir. Bazı sahabeler de Hz. Muhammed'in (sav) Deccal hakkındaki beyanlarından yola çıkarak bu şahsın Deccal olduğuna hükmetmişler ve kendisine Deccal muamelesi yapmaya başlamışlardır. Diğer rivayetlere göre ise İbn-i Sayyad, daha sonraları kâhinlik mesleğini bırakmış, peygamberlik iddiasından vazgeçerek Müslüman olmuş ve Medine'de vefat etmiştir.

Bunun üzerine Resulullah (sav) "Öyleyse senin işlerin karmakarışıktır" dedi. Daha sonra Resulullah (sav) İbn-i Sayyad'a şöyle seslendi: "İçimden sana dair bir şey tuttum. Bil bakalım!"

İbn-i Sayyad, "O düşündüğün şey dumandır" diye karşılık verdi. Peygamber (sav) gerçekten de dumandan bahseden ayeti hatırından geçirmişti. Resulullah (sav) ona "Sus! Haddini aşma!" dedi.

Bunun üzerine Ömer bin Hattab (r.a.) "Ey Allah'ın elçisi, müsaade et de şunun boynunu vurayım!" dedi.

Peygamber (sav) "Eğer gerçekten o bir Deccal ise, sen ona kesinlikle zarar veremezsin. Eğer değilse, onu öldürmenin sana bir faydası olmaz" buyurdu. (Buhari, Edeb: 98; Müslim, Fiten: 95; Ebu Davud, Fiten: 15; Tirmizi, Fiten: 63)

30.

Amr b. Avf (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle dediğini rivayet ediyor:

Yılan yuvasına çekilip toplandığı gibi, din de Hicaz'a çekilecektir. Dağ keçileri dağların zirvelerinde kaldıkları gibi, din de Hicaz'da kalacaktır. Din "garib" olarak başladı, ileride de tekrar "garib" olacaktır. Ne mutlu, benden sonra insanların bozup tahrip ettiği bir sünnetimi ihya eden "garib"lere! Müjdeler olsun! (Tirmizi, İman: 13; Müslim, İman: 232; İbn-i Mace, Menâsik: 104)

31.

Abdullah b. Amr (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle buyurduğunu rivayet etmektedir:

Sûra üfürülür ve bu sesi işiten herkes sarsıntı geçirip ölür. Onun sesini ilk olarak duyan kişi, develerin su yalağını düzeltmekte olan bir adamdır ki, sesi duyar duymaz ölür. Aynı şekilde bu sesi duyan diğer insanlar da ölürler. Daha sonra Allah, gölgeye benzeyen hafif bir yağmur yağdıracaktır. Bu yağmur bütün cesetleri, tıpkı bir bitkinin yeşermesi gibi ortaya çıkarır. Bundan sonra

ise Sûra ikinci kez üfürülür ve bütün insanlar birden ayağa kalkıp beklerler. Sonra şöyle buyurulur: "Ey insanlar, Rabbinize geliniz! Onları durdurun. Çünkü onlar hesaba çekileceklerdir" Daha sonra ise "Cehennemlikleri çıkarın!" denilecek. "Ne kadarını?" diye sorulur. "Her 1000 kişiden 999'u" denilir. İşte bu, çocukları ak saçlı ihtiyarlara dönüştürecek olan gündür. İşte bu, "Baldırların açılacağı gündür… (Kalem Suresi, 42)" (Müslim, Fiten: 116)

32.

Ebu Hureyre'den (r.a.) gelen bir rivayete göre Resulullah (sav) şöyle buyurmuştur:

Şu hadiseler meydana gelmedikçe Kıyamet kopmayacaktır: Davaları aynı olan iki büyük topluluk birbirleriyle savaşacak, kendilerinin peygamber olduğunu iddia eden otuza yakın 'aldatıcı-deccal' gelecek, ilim ortadan kaldırılacak, depremler çoğalacak, zaman kısalacak ve vasıtalarla mesafeler kısalacak, fitneler çoğalıp ölümler ve katliamlar yaygın hale gelecek, aranızda dünya malı bollaşacak ve mal sahibinin zekâtını verecek fakir bulması problem olacak, yüksek binalar yapmada insanlar birbirleriyle yarışacak, bir kimse bir mezarın yanından geçerken 'Keşke şu yatanın yerinde ben olsaydım' temennisinde bulunacak, güneş battığı yerden doğacak ve bunu gören insanların hepsi topluca iman edecektir. İşte o zaman, insana ancak önceden hazırlamış olduğu imanı fayda getirecek ve bu olaydan sonra gerçekleştirilen imanın bir faydası olmayacaktır. Ve iki kişi aralarında alışveriş yapmak üzere kumaşlarını ortaya dökecek, ancak alışverişi bitirip toparlanamadan kıyamet kopacaktır. Bir adam devesinin sütünü sağacak, ancak onu içemeden kıyamet kopuverecektir. Başka birisi hayvanlarını sulamak için su yalağını hazırlayacak, ancak hayvanlarını sulayamadan kıyamet kopacaktır. Ve bir diğeri lokmasını ağzına doğru kaldıracak, fakat daha yiyemeden Kıyamet ansızın kopuverecektir. (Buhari, Fiten: 25; Müsned, 2: 313)

33.

Hz. Âişe (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle dediğini rivayet ediyor:

"Lât ve Uzza putlarına tekrar tapılmadıkça Kıyamet kopmaz."

Bunun üzerine ben de "Şurası muhakkak ki, Allah "O, peygamberini hidayet ve hak din ile gönderdi ki bütün dinlere galip gelsin. Müşriklerin hoşuna gitmese de. (Tevbe Suresi, 33)" mealindeki bu ayeti indirdiği zaman, ben artık bu işin noktalandığını düşünüyordum" dedim.

Bunun üzerine Peygamber (sav) şöyle buyurdu:

"Bu durum, Allah'ın dilediği bir zamana kadar böyle devam edecektir. Daha sonra Allah, hoş bir rüzgâr gönderecek ve kalbinde hardal tanesi kadar imanı olan herkesin ruhunu alacaktır. Geride ise kendilerinde zerre kadar hayır bulunmayan kişiler kalacaktır. Ve işte o zaman, onlar da atalarının dinine geri döneceklerdir." (Buhari, Fiten: 13; Müslim, Fiten: 52; Tirmizi, Fiten: 17; İbn-i Mace, Zühd: 16)

34.

Hişam b. Amir (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle dediğini rivayet ediyor:

Âdem'in (a.s.) yaratılışından Kıyamete kadar geçen zaman içerisinde Deccal'dan daha büyük bir hadise yoktur. (Müslim, Fiten: 126)

35.

İmran b. Husayn (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle buyurduğunu rivayet etmektedir:

Kim Deccal'ı işitirse ondan uzak dursun. Allah'a yemin ederim ki, bir kimse Deccal'ın yanına gelir ve onda bulunan bazı aldatıcı ve etkileyici şeyler nedeniyle onu mümin zanneder ve ona tabi olur. (Ebu Davud, Melahim: 14)

36.

Enes b. Malik (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle buyurduğunu rivayet etmektedir:

Ümmetini şaşı gözlü ve yalancıdan [Deccal] sakındırmayan hiçbir peygamber yoktur. Dikkat edin, onun bir gözü kördür. Rabbiniz ise asla öyle değildir. Onun iki gözü arasında "K-F-R" yani kâfir yazılıdır. Her müslüman bunu görüp okuyabilir. (Buhari, Fiten: 26; Müslim, Fiten: 101; Ebu Davud, Melahim: 14; Tirmizi, Fiten: 62)

37.

Huzeyfe (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle buyurduğunu rivayet ediyor:

Deccal'ın yanında neler olduğunu ben kendisinden çok daha iyi bilirim. Onun yanında akan iki nehir vardır. Bunların birisi dış görünüş bakımından beyaz bir sudur. Diğeri de parlak bir ateş halinde görünmektedir. Kim ona yetişirse, ateş olarak görünen nehrin yanına varsın ve başını eğip ondan içsin. Çünkü bu parlak ateş gibi görünen nehir, soğuk sudan ibarettir. Deccal'ın bir gözü kördür, gözünde kalın bir perde vardır. İki gözü arasında "kâfir" yazılıdır. Okuma-yazma bilen, bilmeyen her mümin bu kâfir yazısını okur. (Buhari, Fiten: 26; Müslim, Fiten: 105)

38.

Câbir (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle buyurduğunu rivayet ediyor:

Her kul, öldüğü hal doğrultusunda-paralelinde diriltilecektir. (Müslim, Cennet: 83)

39.

Ebu Hureyre (r.a.) rivayet ediyor:

Resulullah (sav) oturmakta olan bazı insanların yanında durdu ve şöyle konuştu:

"Bakınız, hanginizin hayırlı ve hanginizin kötü olduğunu size haber vereyim mi?"

Orada bulunanlar herhangi bir cevap vermeyip sustular. Resulullah (sav) sorusunu üç defa tekrarladı. Bunun üzerine içlerinden birisi, "Peki ey Allah'ın elçisi, hangimizin hayırlı ve hangimizin kötü olduğunu bize anlatır mısınız?" dedi.

Resulullah (sav), "Sizin en hayırlınız, kendisinden iyilik beklenen ve başkalarına karşı kötülük yapmayacağından emin olunandır. Sizin en kötünüz ise kendisinden iyilik beklenmeyen ve kötülük yapıp yapmayacağından emin olunmayandır" buyurdu. (Tirmizi, Fiten: 76)

40.

İbn-i Ömer (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle dediğini rivayet etmektedir:

Bilirsiniz ki, hiçbiriniz ölmeden önce Rabbini göremeyecektir. Şurası da bir gerçektir ki, Deccal'ın iki gözü arasında "kâfir" yazılıdır ve onun icraatını ve yaptığı işleri beğenmeyen herkes bu yazıyı okuyacaktır. (Tirmizi, Fiten: 56; Müslim, Fiten: 95)

41.

Ubâde b. Sâmit (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle dediğini rivayet etmektedir:

"Mesih Deccal" kısa boyludur, yürüdüğü zaman iki ayağının arası fazlaca açıktır ve bir gözü de kördür. Onun bu kör olan gözü, ne fazlaca dışarı çıkık ne de çukurcadır. Eğer onun durumu size karışık gelirse, şunu iyi bilin ki Rabbiniz asla kör değildir. (Ebu Davud, Melahim: 14)

42.

Huzeyfe (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle buyurduğunu rivayet ediyor:

"Deccal" sol gözü sakat ve gür saçlı bir kişidir. Onun kendisine özgü cennet ve cehennemi vardır. Ancak gerçekte onun cehennemi bir cennet ve cenneti de bir cehennemdir. (Müslim, Fiten: 104; İbn-i Mace, Fiten: 33)

43.

Ebu Bekir (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle buyurduğunu rivayet ediyor:

"Deccal" doğuda, Horasan denilen yerden çıkacak ve yüzleri deri ile kaplı kalkana benzeyen kimseler ona tabi olacaktır. (Tirmizi, Fiten: 57)

44.

Enes b. Malik (r.a.) Resulullah'ın (sav) şöyle buyurduğunu rivayet ediyor:

İsfahan Yahudilerinden taylasan (bir tür elbise) giymiş 70.000 kişi Deccal'a tabi olacaktır. (Müslim, Fiten: 124)

45.

Nevvas b. Sem'an (r.a.) rivayet ediyor:

Bir sabah Resulullah (sav) bize Deccal'dan bahsetti. Onun hakkında hem alçaltıcı hem de önemsenecek şeyler söyledi. Öyle ki, biz onun hurma bahçelerinde gizlendiğini düşünmeye başladık. Daha sonra Hz. Peygamber'in huzuruna vardığımızda, o bizdeki endişeyi hemen fark etti ve şöyle buyurdu:

"Sizin neyiniz var?"

"Ey Allah'ın elçisi, siz bize Deccal'dan bahsettiniz. Onun hakkında hem alçaltıcı hem de önemsenecek şeyler söylediniz. Öyle ki, biz onu hurma bahçesinde gizlenmiş zannettik."

Bunun üzerine Hz. Peygamber şöyle buyurdu:

"Deccal'dan başkası sizin adınıza beni daha çok korkutur. Çünkü ben içinizdeyken Deccal zuhur ederse, tek başıma onu

mağlup ederim. Eğer ben içinizde yokken Deccal zuhur ederse, herkes bizzat kendi başına onunla mücadele etmek zorundadır. Ve bu durumdaki her bir müslüman için Allah benim vekilliğimi üstlenir. Deccal genç ve kıvırcık saçlıdır. Bir gözü kördür. Onu Katan'ın oğlu Abdüluzza'ya benzetiyorum. Sizden kim Deccal'ın yaşadığı zamana yetişirse, ona karşı Kehf Suresi'nin ilk on ayetini okusun. O Şam ile Irak arasında bir yerden çıkacak ve her tarafı fesada boğacaktır. Ey Allah'ın kulları! Onun fitnesine karşı dirençli olunuz."

"Ey Allah'ın elçisi, Deccal yeryüzünde ne kadar kalacaktır?" diye sorduk.

Resulullah (sav), "Kırk gün kalacaktır. Ancak onun bir günü bir sene kadar, bir günü bir ay kadar, bir günü bir hafta kadar ve diğer günleri de sizin normal günleriniz kadardır" buyurdu.

"Ey Allah'ın elçisi, bir sene kadar uzun olan o günde, günlük kılınan beş vakit namaz bize yetecek mi?" diye sorduk.

Resulullah (sav), "Hayır, siz o uzun günü normal günlere ayırmak suretiyle günlük namazlarınızı hesap edip kılarsınız" buyurdu. (Ebu Davud, Melahim: 14; Tirmizi, Fiten: 59; İbn-i Mace, Fiten: 33)

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

GENEL OLARAK DECCAL

Deccal, sözlükte bir şeyi örtmek, gizlemek, yaldızlamak veya boyamak manasındaki "decl" kökünden türemiş bir sıfat olup "çok yalancı, büyük aldatıcı, sahtekâr" gibi manalara gelir. Deccal kelimesi Kur'an-ı Kerim'de geçmemektedir. Deccal ve onun faaliyetleri hakkındaki bilgiler Hz. Peygamber'e dayandırılan rivayetlerde yer almaktadır. Bu hadislerde geçen Deccal kelimesi ise ağırlıklı olarak **"Mesih Deccal"** yani **"Yalancı Mesih"** şeklinde ifade edilmektedir.

Mehdi sözcüğü kısaca **"Kurtarıcı"** demektir. Mehdi **'hedy-hidayet'** kökünden türemiş bir kavramdır. Hedy; doğru yolu bulmak, yol göstermek, hidayete yöneltmek gibi manalara gelir. Mehdi kelimesinin sözlük anlamı ise hidayete eren, doğru yolu bulan, Allah'ın hak olan yola yönelttiği kimse demektir. Ayrıca Mehdi kavramının bünyesinde barındırdığı bazı anlam inceliklerine de temas etmek gerekiyor: *"Hidayete eren, doğru yolu bulan kimse. Hidayete erdiren, doğru yola kılavuzlayan şey ya da kimse. Hidayete erdirilmiş, doğru yola iletilmiş kimse. Beklenen Kurtarıcı."* Mehdi kavramı bu yönüyle **"Beklenen Kurtarıcı"** anlamındaki Mesih kavramıyla aynı anlam örgüsüne sahiptir.

Tıpkı Deccal kelimesinde olduğu gibi Mehdi kelimesi de Kur'an-ı Kerim'de geçmemektedir. Dolayısıyla, Mehdi konusu da hadislere 'dayanmaktadır-dayandırılmaktadır'. Ayrıca bu kelime sözlük anlamına uygun olarak şairler tarafından Hz. Muhammed'i (sav) övmek için de kullanılmıştır. Bunun yanı sıra dört büyük halifeye "Mehdi" denildiği de yadsınamaz bir gerçektir. Hutbelerde okunan dualarda dört halife hakkında **"mürşidiyyun-mehdiyyun"** yani **"irşat ediciler-hidayette olanlar"** şeklinde övgü cümleleriyle karşılaşıyoruz. Ayrıca Hz. Hüseyin ve bazı halifeler

hakkında övgü sözü olarak "mehdi" sıfatının kullanıldığını da hatırlatmak gerekiyor.

Bir terim olarak ele alındığında Deccal, kıyamet kopmadan bir süre önce yeryüzünde belirerek insanlığı olumsuz ve kötü hedeflere yönlendirecek ve tüm dünyayı etkisi altına alacağına inanılan **'yıkıcı-negatif-tahrip edici'** gücün sembolik ismidir. Mehdi'nin rakibi ve düşmanıdır.

Mehdi ise kıyamet kopmadan bir süre önce yeryüzünde ortaya çıkarak insanlığı doğru yola kılavuzlayacak, Deccal'ı bizzat ortadan kaldıracak ve tüm dünyada İslam Dini'ni egemen kılacağına inanılan kurtarıcı portresine verilen isimdir. Deccal'ın rakibi ve düşmanıdır. Mehdi ve Deccal karşıt anlamlı kavramlardır.

Kurtarıcının (Mehdi-Mesih) insanın kendi içinden çıkabileceği gerçeği unutulmamalıdır. Her insan öncelikle kendisinden sorumlu olduğu için kişinin önce kendisini düzeltmesi, kendi kendisini kurtarması zorunludur. Toplumun da bireylerden oluştuğu düşünülürse, üstelik bireylerin çoğunluğu kendisini düzeltmişse şayet -Mehdi (Kurtarıcı) keşfedilmişse- artık toplumun da mehdisi gelmiştir ve o toplum sevgi, barış, huzur ve mutluluğu bir daha bırakmamak üzere yakalamış demektir.

Peki, birey mehdisine nasıl ulaşmıştır? Kendisini kurtarmaya, eğitmeye çabalayan birey, evvela kendi iç dünyasında potansiyel olarak varlığını sürdüren Deccal'ı öldürmekle işe başlayacaktır. Kendi içindeki Deccal'ı öldüren bireyler çoğunluğa ulaştığı zaman ise toplumun Deccal'ı ya ölmüş olacak ya da pasifize olacaktır.

Deccal ve Mehdi konusu oldukça mecazlı ve yoğun bir anlatıma sahne olmaktadır. Bu konudaki ifade ve anlatımlar sembolik bir tarza sahip olmaları hasebiyle anlaşılmaları pek de kolay olmamaktadır.

Arap edebiyatında teşbih, temsil ve tasvirlere sıkça rastlanmaktadır. Ayrıca iki zıttan birinden söz edip diğerinden bahsetmemek -Mehdi ve Deccal da karşıt anlamlı kelimelerdir- Arapların bir ge-

leneğidir. İslam Dini evvela Arap insanına hitap ettiği içindir ki, o kültürün genel çerçevesi içerisinde prensiplerini açıklamıştır. Yani bazı sembolik anlatımların Arap kültürünü yansıttığı söylenebilir. Hz. Muhammed de: "İnsanlara akılları seviyesince konuşunuz." diyerek bu gerçeği vurgulamıştır. Bu konuyla ilintili bir iki örnek sunmakta yarar vardır:

"Tuzak kurdular, Allah da onların tuzaklarına karşılık verdi; çünkü Allah, en iyi tuzak kurandır." (Âli İmran Suresi, 54)

Lafzen tam mana böyledir. Yani Allah tuzak kuranların en hayırlısıdır. Diğer bir deyimle, Cenab-ı Allah tuzak kurmada kullarından daha mahirdir. Ayetin açık ve görünen ifadesiyle, Allah kullarına tuzak kurmakta, onları tuzağa düşürmektedir. Fakat Allah'a tuzak kurmak isnat edilemez. Tuzak kurmak ona yaraşmaz, o bu tür yakıştırma ve nitelendirmelerden münezzehtir. Allah, kendisine hile yapanların hilelerini boşa çıkaran, onlara istediği takdirde zarar vermesini iyi bilendir. Kim ona tuzak kurmak isterse, Allah onun tuzağını alt üst eder, kurduğu tuzağı başına geçirir. Sonuçta kişi, kendi kurduğu tuzağa yine kendisi düşmekte, başkaları için kurduğu tuzak onun tüm planlarını tersine çevirmektedir. Dolayısıyla, Âli İmran Suresi'nin 54. ayetini bu şekilde anlamak ve bu doğrultuda yorumlamak gerekir.

"Bir gün sohbet esnasındayken bir gürültü işitilmiş, bunun üzerine Hz. Peygamber şöyle buyurmuşlardı: "Bu gürültü, yetmiş seneden beri Cehenneme yuvarlanan bir taşın, bu dakikada Cehennemin dibine yetişip düşmesinin gürültüsüdür." Bu olaydan beş altı dakika sonra birisi gelmiş; "Ey Allah'ın elçisi! Yetmiş yaşında bulunan filan münafık vefat etti, Cehenneme gitti." demiştir." (Müslim, Cennet)

Burada ise mecaz ve teşbihe dayalı bir anlatım söz konusudur. Yukarıdaki rivayette Hz. Peygamber, tüm hayatını İslam'a ve Müslümanlara karşı mücadele içerisinde geçirmiş bir insanı "taş"a benzetmiş ve bu insanın 70 yıllık hayat serüvenini de uçuruma doğru hızlanarak sürüklenme hali olarak tasvir etmiştir. Hadiste

sözü edilen münafık şahsın "ölüm saati" ise 70 yıl boyunca Cehenneme doğru yuvarlanan bir **taşın-kayanın** nihayet Cehennemin dibine ulaşmasına benzetilmiştir.

Ve işte dilin kullanım ve anlatım özelliklerinin sergilendiği iki örnek daha:

"Hacer-ül Esved Allah'ın yeryüzündeki sağ elidir. Allah onun vasıtasıyla kulları ile tokalaşır." (Suyûtî, Câmiu's-Sağîr, 1/151)

"Hacer-ül Esved, sütten daha beyaz bir halde cennetten indi. Ancak daha sonra insanoğlunun işlediği günahlar onu kararttı." (Tirmizi, Hac: 49)

Deccal ve Mehdiliğin Kapsamı

"Mehdilik" ve "Deccalizmin" kapsamının geniş tutulmasının önemli sebep ve işlevleri olacaktır. Her şeyden önce "dini duyguları sıcak tutma fonksiyonu ve müslüman toplumu şuurlandırma amaç ve stratejisi" akıllara gelebilir. Buradan hareketle İslam öğretisi de mehdilik, deccal gibi kavramların açık bir tanımını yapmamış ve kendi mensuplarının düşünme, araştırma, aklını kullanma… gibi melekelerinin açığa çıkmasını amaçlamıştır. Sembol isimler tek bir kavrama indirgenirse eğer, bu durumda hem imtihan sırrına karşı bir aykırılık, tezat oluşur hem de Ahirzaman evresinin şiddet ve zorluğu gelecek nesillere tam olarak aktarılamamış olur. Bu yaklaşımın olumlu bir tarafı da müminlerin her an kendi davranışları üzerinde bir denetleme mekanizması geliştirmeleri (otokontrol) ve bütün eylemlerinde sorumluluk ve şuur kazanabilmelerinin sağlanmasıdır.

Mehdi Konusuna İslam Bilginlerinin Yaklaşımı

Deccal ve Mehdi konusunda İslam bilginlerinin değerlendirmeleri pek iç açıcı değildir. Kur'an ve hadislerdeki sembol isimler hakkında gerçekçi yaklaşımlar ya başlamadan sona ermiş ya da cahilliğin pençesindeki kesimlerin taassup engeline takılmıştır. Bu konuda bazı olumlu çalışmalar gerçekleştirilmişse de günü-

müz itibariyle bu bilgiler çağın gerisinde kalmakta, çağımızın ihtiyaçlarına cevap verememektedir.

Genel görüş, kavramların somut ve temel anlamlarıyla kabul edilmesinin gerekliliğini savunmakta… Yani onlara göre Mehdi ve Deccal olağanüstü bir varlık (iki kaşı arasında **"kâfir (k-f-r)"** yazısının varlığı, boyunun minareden uzun olduğu, elinin delik olması… vb) olarak tasavvur edilmelidir. Bu durumda da ilgili rivayetler "zayıftır" veya "uydurmadır" damgası yiyecek ve tüm hadisler toptan reddedilecektir. Ve yine önemli bir saptama da dini konularda eleştirel bakış açısının yok denecek kadar az olduğu ve adeta bazı müslümanların, hatta âlimlerin bile, eleştiri kelimesinden ürktükleri gerçeğidir. Usulüne göre yapılan eleştirilerin hiçbir kişi ve kuruma zarar getirmeyeceği ortadadır. Zaten doğruları yanlışlardan ayıklamak, hakikatin ta kendisine ulaşmak değil midir?

Kaç Deccal Çıkacak?

Deccalların sayısı epeyce fazladır. Her asrın deccalları vardır. Bir de İslam Deccalı vardır ki adı Süfyan'dır. Süfyan, müslüman görünümlü deccal olarak tarif edilmiştir. Hz. Muhammed bir rivayetinde deccalların sayısı hakkında somut bir rakam vermiştir:

"Otuz kadar deccal gelmedikçe Kıyamet kopmaz." (Buhari, Fiten: 25)

Deccal ve Süfyan'ın Ortaya Çıkacağı Bölge

Deccal ve Süfyan'ın hangi coğrafyada zuhur edeceğiyle alakalı işaretler Hz. Peygamber döneminin şartlarıyla bağlantılıdır. Asrı Saadet'te potansiyel tehlike olarak söz konusu bölgelerin Süfyan-Deccal çıkarmaya elverişli bir yapıda olduğu anlatılmak istenmiş olabilir. Bu noktadan hareketle Deccal ve Süfyan devir ve koşullar değiştiği sürece; ortaya çıkış yerleri, etki alanları ve faaliyet süreleri de değişiklik gösterecektir. Örneğin Süfyan'ın doğuda zuhur edeceği biçimindeki rivayet ve kanaatler doğunun cehalet içerisinde olacağını ve Deccal'ın o bölgede yaşama imkânı

bulacağını anlatmak istemektedir. Deccal'ın hangi coğrafyada ortaya çıkacağına dair hadis kitaplarında yer alan rivayetler ağırlıklı olarak Suriye'nin başkenti Şam'la Irak toprakları arasındaki bölge üzerinde yoğunlaşmaktadır.

Deccal Hangi Milletten Olacak?

Deccal'ın Yahudi milletinden (İsfahan bölgesindeki Yahudiler… vb.) çıkacağı yönündeki rivayetleri tetkik etmeksizin genellemelere varmak İslam dininin ruhuna aykırılık teşkil edeceği gibi bu dinin evrenselliğine de gölge düşürecektir. Bir rivayete göre de Hz. Peygamber, küçük bir yahudi çocuğunu işaret ederek bu çocuğun büyüdüğünde Deccal olacağını söylemiş, bunun üzerine Hz. Ömer kılıcını çekerek onu şimdiden (o andan itibaren) öldürmek istemiştir. Peygamber, Hz. Ömer'e engel olmuş ve şöyle demişti: "Sen onu öldüremezsin." Ancak o çocuk büyümüş, Deccal olmadığı anlaşılmış ve bu rivayetin de doğruluğundan şüphe edilmiştir. Eğer bu tarz rivayetler gerçekten de Hz. Muhammed'e ait ise, bu durumda o başka bir şey kastetmiş olmalıdır. Yani o zamanın koşulları itibariyle Deccal'ın yahut Deccal olgusunun yahudilerden çıkma ihtimalinin yüksek olduğunu vurgulamak istemiştir.

Hz. Muhammed evrensel bir dinin peygamberi ve temsilcisi olarak bütün insanlığı kucaklamak istemiş, bütün insanlara eşit muamelede bulunmuştur. İslam Dini'nin kapıları her millete, her kesime, her coğrafyaya, her insana ardına kadar açıktır. Hz. Muhammed'in herhangi bir ırkı-milleti kötülediği, onları dışladığı savı doğru olamaz; çünkü o hiç kimseyi karşısına almak istememiş, dışlamamış, kimseye kötülük etmemiş, böyle bir davranış içerisine girmek onun aklından bile geçmemiştir.

Muhammed Peygamber'in Deccal'ın yahudilerden çıkacağı biçimindeki söylemleri konjonktürle ilgili bir durumdur. Koşullar değiştiğine göre Deccal'ın nerede zuhur edeceği ve kim ya da ne olacağı da belli değildir. Hz. Muhammed (sav) döneminde ve sonraki devirlerde de geçerli olmak üzere İslam Devleti'ni tehdit eden

iki unsur vardı: İç tehdit, dış tehdit. İslam Devleti'nin dıştaki en büyük düşmanları İran bölgesindeki Sasaniler ile İstanbul merkezli Bizans Rum İmparatorluğu idi. Devleti tehdit eden içteki güç ise toplumda fitne tohumları saçarak karışıklık çıkaran münafıklar grubuyla yahudilerin içindeki bir topluluktu.

Yahudiler, Tevrat ve İncil'de geleceği müjdelenen son peygamberin kendi milletleri içinden çıkacağını umuyorlardı. Son peygamber Yahudi olacak ve onun liderliğinde tüm dünyaya hükmederek bir refah ve huzur ortamı yaratacaklardı. Ancak beklentileri umulduğu gibi gerçekleşmedi. Yahudiler bu sebepten ötürü -aynı zamanda Hıristiyanlar da aynı gerekçeyle- Hz. Muhammed'i hasım olarak bellemişlerdi. Bu bakış açıları ve düşünce yapıları doğrultusunda Hz. Muhammed'e (sav) karşı sert tepki göstermişler, her fırsatta onu öldürme teşebbüsünde bulunmuşlardır.

Bütün Yahudiler Hz. Peygamber'e karşı bu şekilde davranmıyorlardı elbette. Üstelik bazı Yahudiler Muhammed Peygamber'in (sav) son peygamber olduğunu idrak etmişler, bunların bir kısmı da müslüman olmayı kabul etmişti. Hz. Muhammed ve İslamiyet'e cephe alan bir grup Yahudi ise her türlü kargaşanın, anlaşmazlık ve fitnenin hazırlayıcısı olmuşlar, üstüne üstlük Deccal'ın kendi içlerinden çıkacağı söylentilerini de gurur ve sevinçle karşılamışlardı.

Yahudiler karışıklık ve fitnecilik çalışmalarını tek başlarına yapmıyorlardı kesinlikle. Bir grup münafık onlarla işbirliği yapıyor ve iki grup tek bir güç halinde faaliyet gösteriyorlardı. Yahudi grubunun bu faaliyetleri Peygamber ve müslümanlar tarafından "Deccal" olarak tanımlanıyordu. Deccal **"fitnecilik ve kargaşa ortamı"** olduğuna göre şimdi biz Süfyan'ı da (İslam Deccalı-Deccalın Münafık Versiyonu) rahatlıkla tanıyabiliriz.

Ve çok doğaldır ki Süfyan da dinsel planda-dini sahada bölücülük, kargaşa ve fitne ortamının sembolü olacaktır. Onun bir diğer karakteristiği de **"din adına dini kullanarak menfaat sağla-**

mak" biçiminde zuhur edecektir. Kısaca söylemek gerekirse; müslüman toplumu tehdit eden dış unsur Deccal, içteki unsur ise Süfyan olgusudur.

Deccal Hakkında Tanımlayıcı Hadisler

Hz. Muhammed (sav) "Deccal olgusu"nun yeni bir şey olmadığını, onun Hz. Nuh'tan itibaren anlatılageldiğini ve şerrinin çok tehlikeli olduğunu beyan ederek bizlere Deccal'ın profili ve faaliyet alanı hakkında oldukça mühim bilgiler vermiş, bizleri Deccal'ın gerçek kimliği konusunda sonuca götürecek ipuçlarıyla baş başa bırakmıştır:

"Şüphesiz ben sizi Deccal'a karşı uyarıyorum. Hiçbir peygamber yoktur ki gönderildiği toplumu ona karşı uyarmamış olsun. Nitekim Hz. Nuh da kavmini ona karşı uyarmıştı." (Ebu Davud, Sünnet: 25; Tirmizi, Kitabü'l-Fiten: 56, 62)

Peygamber Efendimiz bir hadisinde **"Deccal'a tabi olana hiçbir hayırlı ameli fayda vermez."** diyerek önemli bir gerçeğe parmak basmıştır. Benzer bir hadisinde de şöyle buyurmuştur: **"Ümmetim için korktuğum şeylerin en korkuncu Allah'a şirk koşmaktır."** Bu demektir ki Deccal'a tabi olmak Allah'a ortak koşmanın, Allah'ı inkâr etme riskinin ya da benzeri bir durumun ifadesidir. İslam inancına göre ancak dinden çıkan, küfür ve şirk batağına saplanan, daha net bir ifadeyle, müslüman olmayan kişi ya da kişilere yaptıkları iyi işler fayda etmez!

Deccal'ın Hz. Nuh'tan Hz. Muhammed dönemine kadar olan periyottaki tanımı Allah'a isyan etmek ve onu inkâr etmek şeklindedir. Ayrıca Kur'an'da bahsedilen ve üzerinde önemle durulan **"toplumların helakı"** olgusu da ilk olarak Hz. Nuh zamanında cereyan etmiştir. Buna göre toplumların helak edilmesine yol açan tüm faktörler Deccal'ın tanımını vermektedir. Bu faktörlerden en önemli ve birinci derecede olanı ise Allah'ı inkâr etmek (Allah'a ortak koşmak-Şirk batağına saplanmak-Tevhid yolundan saparak uzaklaşmak) ve yeryüzünde taşkınlık yapmaktır.

Buna göre semavi dinlerin özünü oluşturan tevhid inancının toplumsal dejenerasyona maruz kalarak bozulması, deccal olgusunun gelişip serpilmesine zemin hazırlamaktadır. Toplumsal yozlaşmaların vücut vererek güç kazandırdığı Deccal'ın asıl işi ise yeryüzünde taşkınlık yapmaktır. Peki, yeryüzünde taşkınlık yapmak ne anlama gelmektedir? Bizim ulaştığımız sonuca göre, Deccal'ın yeryüzünde taşkınlık yapması, diğer bir tabirle yerkürede bozgunculuk faaliyetlerinde bulunması şu anlama geliyor: **"Yeryüzünün siyasi haritasının değiştirilmesi…"**

Kur'an-ı Kerim'in ilgili ayetleri helak edilmiş kavimler hakkında detaylı bilgiler vermekte, bizleri düşünmeye, ibret ve nasihat almaya davet etmektedir.

Sahte Mehdiler Hakkında Bir Değerlendirme

Mehdinin ortaya çıkıp da **"Evet, ben mehdiyim"** demesi ve aynı şekilde Deccal'ın **"Ben deccalım"** demesi beklenmemelidir. Mehdi olduğunu ilan eden şahsın bunu ispatlaması gerekecek, kendisinden mucize-keramet türünden bazı olağanüstü yetenekler talep edilecektir. Ne Kur'an'da ne de sahih hadislerde mehdinin böyle bir yetkisinin olabileceğine dair hiçbir delil olmadığı gibi üstelik onun hakkında bir ipucu dahi yoktur. Mehdi, büyük bir ihtimalle bir kavramdır; geniş bir kavram… **Mehdi bir gerçeğin–durumun–zeminin sembolik adıdır; herhangi bir dönemin betimlenmesidir.**

Mehdi, ben mehdiyim, demese bile bazı çevreler onu Mehdi diye vasıflandırabilir. Her halükârda mehdinin kurtarıcı anlamında tek bir şahıs olmadığı, olamayacağı rahatlıkla anlaşılabilir. Mehdi olsa olsa, aykırı ve yenilikçi bir kişiliğe sahip olacağından bu durumda da hiç kimse onun peşinden gitmeyecektir. Çünkü doğrudan veya üstü kapalı bir biçimde mehdi olduğunu iddia eden insanların ardından hiçbir topluluk gitmemiş ve tarih böylelerini yalancı çıkarmıştır.

Mehdi hakkında önemli bir ipucu: "Kim 'Ben Mehdiyim' diyorsa ya da hakkında Mehdi olduğuna dair iddia ve söylentiler dolaşan her kim varsa biliniz ki bu şahıslar Mehdi değildir"

Kısaca söylemek gerekirse, Mehdi beklemek anlamsız ve gereksiz bir **çabadan-beklentiden** öteye gitmemektedir.

Deccal Olağanüstü Bir Varlık mıdır?

Normal şartlarda bir insanın boyunun minareden yüksek olması, alnında **"kâfir (k-f-r)"** yazısı bulunması, kırk günde dünyayı gezmesi, eşeğinin iki kulağı arasındaki mesafenin 40 arşın olması, bağırdığında bütün dünyanın onu işitmesi gibi olayların tıpatıp gerçekleşmesi mümkün değildir. Bu özellikleri haiz bir insan yeryüzüne gelirse bütün insanlar onun Deccal olduğunu kesinlikle algılayacaklardır. Ve bu da imtihan sırrını ortadan kaldıran bir gelişme olacaktır. Oysaki imtihan sırrını ortadan kaldıran tek unsur İslam inancına göre Kıyamet Saati'nin ansızın çalmasıdır. Bir hadiste **"Deccal'ın hayatını ve yaptığı icraatları beğenmeyen herkesin onu tanıyabileceği"** bildirilmiştir. Deccal'ı doğru olarak teşhis etmek için de güçlü bir iman ve feraset sahibi olmak, önyargılardan arınmış olmak, insani duyarlılık gibi meziyetler gerekecektir.

Deccal'ın Alnında "Kâfirdir" Yazması

Deccal'ın faaliyetleri o kadar ayan beyan, o kadar açık seçik ve o kadar göz önündedir ki…

Deccal'ın yaptığı işlerin İslam dışı olduğu o kadar açık seçik ve belirgindir ki, bunu ancak bilgiden yoksun olanlar, bakıp da göremeyenler ayırt edemezler. Bu tasvirde de okuma-yazma bilme ve gözlemci-tespitçi olabilmenin önemi üzerine vurgu yapılmaktadır. Çünkü mevcut bir yazıyı -"Deccal'ın iki karşı arasında **"kâfir (k-f-r)"** yazılı olduğu" örneği verilebilir- ancak okuma yazma bilenler, belli bir eğitimden geçmiş kişiler okuyabilir. Ayrıca şunu belirtmekte de fayda görüyoruz: Okuyabilmek için görebilmek gerekir. Görebilmenin yolu da bakmaktan geçer. Ancak bakmak görmek için yeterli değildir; çünkü görmek uyarıcıları (organizmaya ulaşan fiziksel uyarıcılar) algılayıp yorumlama yönünden farklılık gösterir. O halde Deccal'ın alnındaki yazıyı da (gerçekleştirdiği işler, faaliyetleri, icraatları) toplumda bakabilme becerisini gösterebilenler değil, görebilme becerisine sahip bireyler okuyup çözebilecektir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
YÖNTEM VE ARKA PLAN

Mehdi ve Deccal Konusundaki Yöntemimiz

Mehdi ve Deccal konusu Hz. Muhammed'in sözlerine 'dayanmaktadır-dayandırılmaktadır'. Kur'an-ı Kerim'de kıyamet alametleri olarak verilenler arasında Deccal konusu yoktur. Mehdi kelimesi de sözcük kökü ve türevleri şeklinde Kur'an'da geçse de fakat ıstılahi (terimsel) manada bir mehdilik Kutsal Kitabımızda yer almamaktadır. Ancak şu da bilinmelidir ki her şey Kur'an-ı Kerim'de geçecektir diye bir kural da bulunmamaktadır.

İşte biz, bu rivayetleri gerçek ve sahih kabul ederek bir kıyamet alameti olan Mehdi ve Deccal olgusunu günümüz gerçeklerinden uzak düşmeyecek bir bakış açısıyla değerlendirmeye çalıştık. Diğer bir anlatımla, Kur'an'da hiçbir biçimde ifade edilmeyen; ancak Hz. Peygamber'e isnat edilmiş rivayetlerde yer alan Mehdi ve Deccal terimlerini Kur'an çerçevesinin dışına çıkmadan ve Kur'an'ın genel prensiplerine aykırı düşmeyecek bir yaklaşım tarzıyla analiz etme yoluna gittik.

Son olarak önemli bir hususu dile getirmek istiyoruz: Kur'an ayetlerinde kıyamet alametleri sembolik bir tarzda iletilmektedir. Zülkarneyn olgusu ve Ye'cüc-Me'cüc, Dabbet-ül Arz, Duhân (Kıyamet arefesinde göğü kaplayacağı tahmin edilen "Duman") gibi…

Kıyamet gaybi bir nitelik taşıdığındandır ki Yüce Allah, kullarına kıyameti ve öncesini örtülü bir dille haber vermektedir. Kur'an'ın yanı sıra Hz. Peygamber de kıyamet alametleri konusunda gelecek nesillerin yaşantısını yakından ilgilendiren bilgiler aktarmıştır. Hz. Muhammed'in kıyamet konusunda vermiş olduğu

bilgiler de aynen Kur'an'da olduğu gibi **alegorik-üstü kapalı** ve **sembolik-müteşabih** bir yapıda olmalıdır. Çünkü, onun verdiği mesajlar Kur'an çerçevesinin dışına taşacak bir tarzda yorumlanamaz.

Deccal ve Mehdi konusundaki rivayetler iyice tetkik edildiği takdirde, Muhammed Peygamber'in (sav) tamamen simgesel bir üslup kullandığı, sembolik bir yöntem izlediği kolaylıkla görülecektir. Aynı şekilde Deccal ve Mehdi haricindeki diğer kıyamet alametleri de kapalı, şifreli, alegorik ve benzeşimli bir anlam ve mesaj taşıması münasebetiyle Kur'an ayetleri ışığında yorumlanmalı, aynı doğrultuda değerlendirilmelidir.

Mehdi-Deccal-Süfyan Sembolik Kavramlardır

Geçmişten kıyamete değin birçok irili ufaklı **deccal-süfyan** zuhur edecektir. Deccalların sayısı oldukça kabarıktır. Her dönemin, her devrin deccalları vardır. Bir hadis-i şeriften bunların sayısının otuzu bulacağını (Buhari, Müslim, Ebu Davud) öğreniyoruz. Bu sayı önemli ve büyük deccallar hakkında olabilir. Çünkü, deccallar sayıca çok fazla olmalıdır.

Hadis usulü açısından bakıldığında, deccal konusundaki rivayetlerin bir kısmı sahih, bir kısmı da zayıf kabul edilmektedir. Bu özellikleri dolayısıyla da kesin bilgi doğuracak bir kuvvetliliğe ulaşamamışlardır. Deccal hakkındaki rivayetlerin sahih kabul edilenlerinde oldukça fazla sayıda **"mücmel"** (kapalı-belirsiz) ifadeler kullanılırken bazı rivayetlerde ise birbirleriyle çelişen tasvirlere tanık olmaktayız.

Hadislerde yer alan çelişkili rivayetler ve adeta masal havasına büründürülerek anlatılanlar; ya zayıf rivayetler, ya ravilerin yanılarak yaptıkları eklemeler, ya da kendi görüşleri olabilir. Bu nedenle bu konuda dikkatli olup, her rivayeti bir akaid konusu olarak değerlendirmemek gerektiği gibi, diğer taraftan rivayetlerdeki zayıflıklara bakıp da tüm hadisleri toptan reddetmek hatasına da düşmemeliyiz.

Deccal bir kavramdır ancak insan suretinde tasvir edilmiştir. Bunun sebebi insanları ondan sakındırabilmek ve deccal kavramına hayat vererek ona bir kimlik kazandıranın insanın kendisi olduğunu anlatmak istemektir.

Tekrar söyleyelim ki deccallar sayıca çoktur. Birçok irili ufaklı **deccal-süfyan** türeyecektir. Hadislerde Deccal'ın birçok özelliğine yer verilir. İnsanlar bu özelliklerden kaç tanesine ve bunlara ne yoğunlukta sahip oldukları ölçüsünde **deccallık-deccalizmden** payını alacaklardır. Birkaç özelliğe sahip olan **"küçük deccal"**, bütün özellikleri kendisinde barındıran ise **"büyük deccal"** sıfatını kazanacaktır.

Mehdi konusuna gelince…

Mehdi'nin kıyametin kopmasına yakın bir zamanda (Ahirzamanda) yeryüzüne geleceği hakkında ahad hadisler (tek ravi kanalıyla gelen hadisler) bulunmaktadır ama bunların içinde birbirleriyle çelişen bilgiler vardır. Buhari ve Müslim'in kitaplarında ise içinde mehdi kelimesi geçen tek bir hadis dahi yoktur.* Ahad ve zayıf haberlerin dışında herhangi bir dayanağı bulunmayan Mehdi konusu, her nedense ilk dönem itikat kitaplarında da yer almamıştır. Ancak daha sonraki dönemlerde yazılan akaid kitaplarında Mehdi'den bahsedildiğini görüyoruz. Şunu da unutmadan hatırlatalım ki, Mehdi konusu mütevatir hadislere dayanmadığı için bu konu iman esasları arasında yer almamaktadır. (1)

---

*. Şu rivayet hariç: *"İslam'ı yaşamak gittikçe zorlaşacak, dünya Müslümanlara sırt çevirecek, insanlarda cimrilik ve hırs artacak ve Kıyamet de yalnızca kötü insanların başına kopacaktır. Mehdi ise Meryem oğlu İsa'dan başkası değildir."* (Müslim, İmâre: 176; İbn-i Mace, Fiten: 24) Bu rivayet esas alındığında, Mehdi kesinlikle ve kesinlikle gelmeyecektir. Çünkü Mehdi'nin Hz. İsa olacağı söyleniyor. Dolayısıyla, Hz. İsa hem Mehdi olarak hem de Mesih olarak yeryüzünde görev yapacaktır. İşte bu rivayet diğer Mehdi hadislerini de yalancı çıkarmaktadır. Öyle ya, Beklenen Kurtarıcının sadece ve sadece İsa Peygamber olduğunu iddia eden bu hadis, Ahirzamanda yeryüzünde zuhur edecek olan Mehdi'nin İsa Peygamber dışında bir şahıs olacağını öne süren bütün Mehdi hadisleriyle açık bir tezat oluşturmaktadır.

Mehdi meselesi, İslam tarihinin başlangıç döneminde ortaya çıkan siyasi tartışmalar ve siyasi nitelikli mezhepleşmelerden sonra daha çok gündeme gelmiştir. Özellikle de Şii'lerde mehdi inancı dinin esasından sayılmıştır. Onlara göre beklenen bir mehdi (mehdi-i muntazar) gelecek, kendilerini zulüm ve baskıdan kurtaracak, yeryüzünü adaletle dolduracaktır. Bu bakımdan Şii'ler, kendilerine öncülük eden Ehl-i Beyt imamlarına **'mehdi'** gözüyle bakmışlar ve onlara itaat etmenin de zorunlu olduğunu ileri sürmüşlerdir. Onlara göre Ahirzamanda geleceğine inanılan **'mehdi'**, Hz. Muhammed'in (sav) kızı Fatıma (radıyallahu anha) soyundandır, günahsızdır ve olağanüstü özelliklere sahiptir.

Şia'daki "mehdi-i muntazar" (beklenen kurtarıcı) inancının ***isim-şahıs*** olarak karşılığını aradığımızda ise Şii'lerdeki çeşitli grupların ayrı ayrı **'mehdi'**ler beklediklerine şahit olmaktayız. Mesela, Şia inancının en büyük kolu olan İmamiyye ekolüne göre **'beklenen mehdi'** Onikinci İmam **"Ebu'l-Kasım Muhammed b. Hasan el-Mehdi"**den başkası değildir. Ebu'l-Kasım Muhammed b. Hasan el-Mehdi, Miladi 873 tarihinde henüz çok küçük yaşta iken aniden ortadan kaybolmuştur, yani gaiptir. O, kıyamet kopmadan önce (Ahirzamanda) yeryüzünde ortaya çıkacak ve dünyayı sarıp sarmalamış olan bütün kötülüklerin ve zulümlerin önüne set çekecektir. (2)

Kur'an'ın Mehdi ve Deccal Konusuna Yaklaşımı

Mehdi, Deccal ve Süfyan gibi kavramlar Kur'an-ı Kerim'de yer almamaktadır. Mehdi ve Deccal konusu Hz. Muhammed'in sözlerine (hadis literatürü) 'dayanmaktadır-dayandırılmaktadır'. Kurtarıcının (Mehdi-Mesih) insanın kendi içinden çıkabileceği gerçeği unutulmamalıdır. Her insan öncelikle kendisinden sorumlu olduğu için kişinin önce kendisini düzeltmesi, kendi kendisini kurtarması zorunludur. Toplumların da tek tek bireylerden meydana geldiği düşünülürse; üstelik toplumu oluşturan bireylerin çoğunluğu kendisini düzeltmişse şayet **"Mehdi keşfedilmişse"** artık toplumun da mehdisi gelmiştir ve o toplum sevgi, barış,

huzur ve mutluluğu bir daha bırakmamak üzere yakalamış demektir.

Kur'an düşüncesine göre her insan bir kurtarıcıdır ve her insan öncelikle kendisinden sorumludur. Bu düşünceyi şu şekilde somutlaştırabiliriz: Herkes kendi evinin önünü süpürürse tüm sokak tertemiz olur. Her sokak temiz olursa tüm mahalle tertemiz olur. Her mahalle tertemiz olursa tüm ilçe pırıl pırıl olur. Bütün ilçeler pırıl pırıl olursa tüm şehir kirlilikten arınmış olur…

Mehdi ve Deccal birer insan veya şahıs değildir. Bunlar sembolik karaktere sahip kavramlardır. Ancak insan suretinde tasvir edilmişlerdir. O halde bizlerin yapması gereken en doğru ve en isabetli yaklaşım biçimi Mehdi ve Deccal'ı günümüz gerçeğini göz önünde bulundurarak değerlendirmektir. Yani ucube bir yaratık olarak değil, bir sembol olarak yorumlamalıyız. Ve bunların dışında kalan diğer kavram-terim-sembolleri de hayatın dışında değil; bilakis hayatın merkezinde aramalıyız.

BEŞİNCİ BÖLÜM
DECCAL'IN DEŞİFRESİ

Deccal, sözlükte bir şeyi örtmek, gizlemek, yaldızlamak veya boyamak manasındaki "decl" kökünden türemiş bir sıfat olup "çok yalancı, büyük aldatıcı, sahtekâr" gibi manalara gelir. Buna göre Deccal, "iyi-doğru-güzel-gerçek" olanın üzerini örten, "yalan-çirkin-kötü-eğri" olanı ise allayıp pullayarak süslü ve cazip gösterebilen, yalan, aldatma ve entrikalar yoluyla insanları peşinden sürükleyen büyüleyici bir kişiliğe sahiptir. Bir terim olarak ele alındığında ise Deccal, kıyamet kopmadan bir süre önce yeryüzünde belirerek insanlığı olumsuz ve kötü hedeflere yönlendirecek ve tüm dünyayı etkisi altına alacağına inanılan "yıkıcı-negatif-tahrip edici" gücün sembolik ismidir. Mehdinin rakibi ve düşmanı olarak tasvir edilmiştir. Deccal ve mehdi kelimelerinin karşıt anlamlı kavramlar olduklarını bir kez daha hatırlatalım.

Deccal'ın kim ya da ne olduğuna gelince…

Buhari, Müslim, Ebu Davud ve Tirmizi'de geçen ve Hz. Muhammed'e (sav) atfedilen bir rivayete baktığımızda, "Deccal'ın ön alın bölgesinde yani iki **'kaşı-gözü'** arasında onun kâfir olduğu (**"k-f-r"** yazısı)" yazmaktadır. Burada ilginç ve çarpıcı olan detay ise Deccal'ın ön alın bölgesinde yer alan kâfir yazısının **"K-F-R"** (**'kef'** harfi - **'fe'** harfi - **'re'** harfi) şeklinde hecelenerek aktarılmasıdır:

"Ümmetini şaşı gözlü ve yalancıdan (Deccal) sakındırmayan hiçbir peygamber yoktur. Dikkat edin, onun bir gözü kördür. Rabbiniz ise asla öyle değildir. Onun iki gözü arasında "K-F-R" yani kâfir yazılıdır. Her müslüman bunu görüp okuyabilir." (Buhari, Fiten: 26; Müslim, Fiten: 101; Ebu Davud, Melahim: 14; Tirmizi, Fiten: 62)

Buna göre, Deccal'ın kâfir oluşu kesin ve aleni bir gerçek olup onun profili hakkında çok önemli bir işaret ve ipucu anlamına gelmektedir. Kâfir-küfür kelimesi Kur'an terminolojisinde iki kök manada kullanılmaktadır: 'Gerçeğin üzerini örterek gerçeğin ortaya çıkmasını engellemek' ve 'nimetlere karşı nankörlük'. Deccal, gerçekleri çarpıtmak yoluyla gerçeklerin üzerini örtmekte ve insanları kandırarak onlara karşı nankörlük etmektedir. Dolayısıyla Deccal, apaçık ve aleni bir kâfirdir. Ayrıca "deccal" kavramıyla "kâfir-küfür" kavramı arasındaki anlam yakınlığı ve kavramsal paralellik de dikkatlerden kaçmamaktadır. Çünkü her iki kelime de muhteva olarak "aldatmak", "gerçeği saklamak" ve "insanları istismar etmek" manalarını bünyesinde barındırmaktadır. Gelelim beyin fırtınası niteliğinde bir soruya: ***"Deccal'ın kâfir olduğunu gösteren "K-F-R" yazısı hangi sebep ve gerekçeden ötürü onun iki kaşı-gözü arasında yer almaktadır?"***

Bununla ilgili olarak Alak Suresi'nin 15. ve 16. ayetlerinde geçen şu ifadeler son derece dikkat çekicidir: **"Hayır, hayır! Eğer o; bundan vazgeçmezse, andolsun ki onu alnından, yalancı ve günahkâr alnından tutup sürükleyeceğiz."** Özellikle de 16. ayette ifade edilen **"yalancı ve suçlu-günahkâr alın"** tanımlamasının bizleri hayretler içerisinde bırakacağı kesin görünüyor. Deccal'ın iki kaşı-gözü arasında **"kâfir: k-f-r"** yazısının yer alması şunu gösteriyor ki, Deccal bütün planlarını yani tüm yalan, hile, entrika ve aldatmalarını iki kaşı-gözü arasından yönetmektedir. Ayrıca kâfir-küfür kavramı da **'gerçeğin üzerini örtmek'** ve/veya **'gerçeği çarpıtarak gizlemek'** manasına geldiğine göre **"küfür faaliyeti"** *(gerçeğin çarpıtılarak devre dışı bırakılması ve yalan, entrika ve aldatma yoluyla insanların kandırılması)* Deccal'ın ön alın bölgesinden, diğer bir deyişle Deccal'ın iki kaşı-gözü arasından yürütülmektedir. İşte tarif edilen bu bölge, Deccal'ın beyni yani yönetim merkezidir. Daha açık bir biçimde ifade edecek olursak; Deccal'ın motivasyon, planlama, karar verme ve yönetim mekanizması burada, beynin ön alın bölgesinde konuşlanmıştır.

"Yalancı ve suçlu-günahkâr alın" tanımlamasına tekrar dönersek… Son yıllarda fizyoloji ve anatomi alanında yapılan araştırmalardan çıkan sonuçlar, insan kafatasının ön alın bölgesinde, beynin bazı faaliyetlerini *yöneten-organize eden* bölümünün bulunduğunu gösteriyor. Kafatasının içine, dolayısıyla başın ön kısmına bakıldığında beynin ön alın bölgesini göreceğiz. Bununla ilgili olarak **"Essentials of Anatomy and Physiology"***(Anatomi ve Fizyolojinin Esasları)* isimli kaynak esere müracaat ettiğimizde, beynin ön alın bölgesinin görev ve fonksiyonları hakkında çok önemli bilgilerle karşılaşıyoruz:

"Davranışların motivasyonu, planlama öngörüşü ve başlatılması alın loblarının ön kısmı olan *"ön alın bölgesi"*nde (cerebrum) gerçekleşir. Burası çağırışım (birlik) korteksinin bir bölgesidir…" (3)

Alak Suresi'nin 1400 yıl önce dikkat çekerek haber verdiği beynin ön alın bölgesi ve işlevleri hakkındaki bilgilere günümüz bilim dünyası ancak son 70 yıl içerisinde açıklama getirebilmiştir. Alak Suresi'nde ifade edilen **"yalancı ve suçlu-günahkâr alın"** tanımlamasıyla bilimsel kaynaklarda yer alan anlatımlar birebir örtüşmektedir. **"Essentials of Anatomy and Physiology"***(Anatomi ve Fizyolojinin Esasları)* adlı kitaba tekrar müracaat ettiğimizde, beynin ön alın bölgesinin aynı zamanda *saldırganlığın fonksiyonel merkezi* olduğu bilgisine ulaşıyoruz:

"Davranışla olan ilgisiyle beraber, ön alın bölgesinin aynı zamanda saldırganlığın da fonksiyonel merkezi olduğu düşünülmektedir…" (4)

Hadis kaynaklarındaki rivayetler bize şunu gösteriyor ki Deccal saldırgan bir kişiliğe sahiptir. Ayrıca bu kaynaklarda Deccal'ın yeryüzünü karış karış gezdiğini ve dünyanın neredeyse tamamı üzerinde tam bir baskı ve egemenlik kurduğunu da öğreniyoruz. Buna göre Deccal emperyalist, istilacı ve bozguncu bir karaktere sahiptir. Diğer bir deyişle, ***"emperyalizm"*** ve ***"bozgunculuk"*** Deccal'ın eylemleri ve faaliyet alanıdır dersek yanılmış olmayız. Do-

layısıyla Deccal, saldırganlıkla ilgili temel politikalarını beynin ön alın bölgesine tekabül eden bu merkezden yani iki **'kaşı-gözü'** arasından yürütmektedir.

Bütün bu açıklamalardan şunu anlıyoruz ki beynin ön alın bölgesi planlama, motivasyon, iyi ya da kötü davranışların başlatılması, yalan ya da doğrunun söylenmesine karar verilmesi ve saldırganlıkla ilgili faaliyetlerin tümünü gerçekleştirmektedir.

Kaldığımız yerden devam edelim…

Deccal, genel ve klasik anlamda, İslam'ı ortadan kaldırmaya, onun yerine başka fikirler yaymaya çalışan, her türlü yalan, hile, entrika ve aldatma yoluyla halkı kandıran, ideolojisi ve faaliyetleri ile halkı yanlış yollara saptırarak günah batağına çeken kimse demektir. Hz. Peygamber'e dayandırılan bazı rivayetlere baktığımızda, Deccal'ın bir İslam ülkesinden çıkacağını öğreniyoruz. Buna göre Deccal, Suriye'nin başkenti Şam'la Irak arasında bir bölgede zuhur edecektir. Ebu Davud, Tirmizi ve İbn-i Mace'de geçen bir rivayette ise oldukça önemli ve bir o kadar da farklı ve sıra dışı sayılabilecek bir detayla karşılaşıyoruz:

"…O (Deccal), Şam'la Irak arasında bir yerden çıkacak ve her tarafı fesada boğacaktır…" (Ebu Davud, Melahim: 14; Tirmizi, Fiten: 59; İbn-i Mace, Fiten: 33)

Biz bu ifadelerden şunu anlamaktayız: Deccal, Suriye ve Irak arasında kalan bir bölgede gelişip serpilecek ve daha sonra buradan yeryüzünü istila ederek kendi hâkimiyeti altına alacaktır. Deccal, bu bölgede zuhur ettiği sıralarda ya da bu bölgede ortaya çıktığı andan itibaren yeryüzünü fesada boğacak ve tüm dünyada kendi sistem ve ideolojisini dikte ettirebilecek ya da kabul ettirebilecek güçtedir. Diğer bir söylemle, Suriye ve Irak arasındaki bölge Deccal'ın doğduğu, gelişip büyüdüğü ve tüm insanlığa kendi düzenini pazarladığı yerdir. Yani Deccal, tüm dünyaya meydan okuyabilecek güce bu bölgede erişmiş ve bu bölgeden hareket ederek tüm insanlığı kendi boyunduruğu altına almayı

istemekte ve tasarlamaktadır. Buna göre Deccal'ı Deccal yapan ve ona kendi **düzenini-ideolojisini** dünya halklarına benimsetmesini ve pazarlamasını sağlayan başlangıç noktası, Şam'la Irak arasındaki bölgenin sınırları içerisinde aranmalıdır.

Fakat şu noktayı da açıklığa kavuşturmak zorundayız ki, **"Şam bölgesi"** ifadesi ile **"Şam şehri"** ifadesi aynı şeyi karşılamamaktadır. Bilindiği üzere Şam bölgesi, yalnızca Suriye'nin başkenti olan Şam şehri ile sınırlı değildir. Şam kelimesi Arapça'da ***"sol"*** manasına gelir ve çok eski zamanlardan beri Hicaz bölgesinin (Mekke, Medine ve Taif şehirlerini kapsayan bölge) sol tarafında kalan ülkeleri ifade etmek için kullanılır. Yukarıda bahsi geçen hadiste ise "ŞAM" kelimesi Suriye devletini ya da Suriye'nin başkenti Şam'ı kastetmektedir. Ayrıca bu hadiste yer alan Şam ve Irak kelimelerinin bir arada ve yan yana kullanılıyor olması da bu konudaki haklılığımızı pekiştirmektedir.

Bazı İslam araştırmacılarına göre, Deccal **"siyonizm"** veya **"siyonizm"** bağlantılı bir şey olacaktır. Bununla ilgili olarak hadis kitaplarındaki rivayetleri tetkik ettiğimizde, **"Deccal ortaya çıktığında ona ilk önce ve gönüllü olarak yahudilerin tabi olacağı"** bilgisiyle karşılaşıyoruz. Ayrıca Deccal'a İsfahan Yahudilerinden 70.000 yahudinin tabi olması da, Deccal'ın dünya hâkimiyetine yönelik olarak kurduğu **düzeni-sistemi** yahudilerin ve yahudi dostlarının ayakta tutmasına işarettir: **"İsfahan Yahudilerinden taylasan (bir tür elbise) giymiş 70.000 kişi Deccal'a tabi olacaktır."** (Müslim, Fiten: 124)

Fakat bu rivayette geçen **"70.000 taylasanlı-sarıklı Yahudi"** ifadesi kafa karıştırmaktadır. Çünkü sarık-taylasan müslümanlara özgü bir giyim tarzıdır. Üstelik İsfahan bölgesinde belirgin bir yahudi nüfusu gözlenmemektedir. Dolayısıyla, bahsi geçen bu 70.000 kişi yahudi değil, tam aksine bunlar giyimleri ve görüntüleri itibariyle müslümandır. Yani müslüman görünümlü bu kişiler, bilerek ya da bilmeden de olsa yahudilere hizmet etmekte, onların plan ve hedeflerine katkı sağlamaktadır. Ayrıca bu hadisteki

70.000 rakamının Arapça'da çokluk ifade ettiğini, sayıca çokluk-fazlalık manasına geldiğini de belirtelim. Eğer bu söz gerçekten de Hz. Peygamber'e aitse ve onun ağzından çıktığı gibi hiçbir değişime uğramadan günümüze kadar gelmişse, bu durumda Hz. Peygamber başka bir şey kastetmiş olmalıdır. O halde **"70.000 taylasanlı-sarıklı Yahudi"** ifadesinin gerçekte anlatmak istediği şey ne olabilir? İşte bizim bu konudaki yorumumuz:

— ***"70.000 sarıklı Yahudi"*** ifadesi kendilerini gizleyen yahudileri kastetmektedir. Yani bu müslüman görünümlü adamlar, İsfahan bölgesi ve civarında faaliyet gösteren yahudi ajanlarıdır.

Ya da…

— ***"70.000 sarıklı Yahudi"*** ifadesi Deccal ve yahudilerle işbirliği yapan İranlı mollalara işaret etmektedir.

Ve şimdi de dikkatlerimizi bir başka rivayet üzerinde yoğunlaştıralım: **"…Onun (Deccal'ın) kendisine özgü cennet ve cehennemi vardır. Ancak gerçekte onun cehennemi bir cennet ve cenneti de bir cehennemdir."** (Müslim, Fiten: 104; İbn-i Mace, Fiten: 33) Burada verilen mesaj açıktır: Deccal yalan, aldatma, kandırmaca, çarpıtma, hile yapma ve göz boyamada kusursuz bir profesyonel olduğu için dünyaya ve insanlığa vaatte bulunurken kendi **düzenini-sistemini** "Cennet" olarak lanse edecek, kendisine muhalif olan ve karşı cephede duran tüm unsurları da "Cehennem" gibi gösterecektir. Fakat gerçekte Deccal'ın "Cennet" olarak sunduğu küresel düzen "Cehennem"in ta kendisi ve onun "Cehennem" şeklinde manipüle ederek gözden düşürmeye çalıştığı tüm karşıt **fikir-sistem-düzen** yelpazesi de hayatın devamı ve insanlığın geleceği için bir "Cennet" değerindedir. Dolayısıyla, Deccal'ın "Cennet"i kısa vadeli ve suni bir "Cennet" olup kendi işbirlikçileri ve yandaş çevreler için de hüsranla sonlanacak bir göz boyamadan ibarettir.

Buna göre Deccal, sadece muhaliflerini aldatmakla kalmamakta, kendi yandaşlarını ve işbirlikçi çevreleri de **planladığı-ta-**

sarladığı nihai hedefe ulaşıncaya kadar kullanacak ve onlara ihtiyaç hissetmediği andan itibaren onları da gözden çıkaracaktır. Deccal işte bu yüzden kendi yandaşlarını ve işbirlikçi çevreleri refah, bolluk, konfor ve saadet içerisinde yaşatmaktadır. Deccal, tüm planlarını hayata geçirip arzuladığı hedefe ulaştığında ise kendi has adamları ve aynı ideolojiyi paylaştığı yakın çevresi dışında kalan tüm yandaş ve işbirlikçi çevreleri gözden çıkararak tasfiye etme yoluna gidecektir.

Çözüm ise apaçık ortadadır: Deccal'ın sahte ve geçici "Cennet"ine aldanmayıp onun karşısında yer almak, ona muhalefet etmek. Yani Deccal'ın "Cehennem"ini tercih etmek… Hz. Peygamber'in (sav) şu hadisinde belirtildiği gibi:

"Deccal'ın yanında neler olduğunu ben kendisinden çok daha iyi bilirim. Onun yanında akan iki nehir vardır. Bunların birisi dış görünüş bakımından beyaz bir sudur. Diğeri de parlak bir ateş halinde görünmektedir. Kim ona yetişirse, ateş olarak görünen nehrin yanına varsın ve başını eğip ondan içsin. Çünkü bu parlak ateş gibi görünen nehir, soğuk sudan ibarettir…" (Buhari, Fiten: 26; Müslim, Fiten: 105)

Kitab-ı Mukaddes'te de "Anti-Christ" yani Deccal'ın tasvirine rastlıyoruz. Buna göre Deccal, Dicle veya Fırat nehirlerini geçerek Filistin'e gider ve burada "Armageddon" adı verilen "Kıyamet Savaşı" yapılır. Armageddon Savaşı tamamlandığında, Deccal ve ordusu yenilgiye uğratılmıştır ve İsa Mesih'in başında olduğu Tanrı'nın Krallığı adlı küresel imparatorluk devletinin kurulmasıyla beraber Hıristiyanlığın 1000 yıl sürecek olan Altın Çağı başlamıştır. Bugün Batı'da eski ABD Başkanları'ndan Ronald Reagan ve George W. Bush'un da etkisinde kaldığı bu inanca sahip olanlara **"Evanjelistler-İncilciler"** deniliyor. ABD'de kimi istatistiklere göre sayıları 110.000.000'u bulan İncilciler, Deccal ve ordusunu müslümanlar olarak görmektedirler. Deccal'ı İslam dünyası olarak empoze eden Evanjelistler, Ye'cüc-Me'cüc'ün karşılığı olarak da Türkleri gösteriyorlar. Bunlar, 2000 yılından önce

de Müslümanlarla Hıristiyanlar arasında büyük bir savaşın yaşanacağına ilişkin propaganda amaçlı senaryolar üretiyorlar ve bunları filmler ve belgeseller şeklinde kendi takipçilerine ve yandaş çevrelere pazarlıyorlardı. Bir kez daha tekrarlamak gerekirse, "İncilciler"e göre Deccal İslam dünyasına tekabül ederken Ye'cüc-Me'cüc de Türk milletine işaret etmektedir.

Burada çok önemli olduğuna inandığımız bir detayı da atlamak istemiyoruz: Evanjelist Hıristiyanlara göre, Deccal Hz. Muhammed'dir. Ancak Hz. Muhammed (sav) 1400 yıl önce vefat edip bu dünyadan ayrıldığı içindir ki, Deccal'ın Armageddon'daki canlı ve somut karşılığı İslam Dini ve bu dini temsil eden Müslümanlar olmaktadır. Dolayısıyla, Deccal İslam dünyasına tekabül ederken, onun savaşan askerleri de Ye'cüc-Me'cüc adındaki bozguncu güçlere, yani Türk milletine karşılık gelmektedir. "Evanjelistler"in çizdiği Deccal profiline dikkatlice baktığımızda, Deccal'ın **Türk-İslam motifli süper bir güç** olduğunu görmekteyiz. Deccal'ın bir başka özelliği de Dicle veya Fırat nehirlerinin bulunduğu bölgeden doğacak olması. Yani Deccal, Ortadoğu'dan çıkacaktır. Deccal, vaat edilmiş topraklardan çıkıp Armageddon'a doğru yürüyecek olan süper bir güç. Buna göre Deccal'ın ordusu da Müslüman Türklerden oluşacaktır. Kısacası, "İncilciler"in Deccal olarak ortaya çıkacağına inandıkları süper güç, Ortadoğu'da gelişip serpileceği öngörülen halkı Türk, dini İslamiyet olan çokuluslu, federatif ve yayılmacı bir **Türk-İslam devleti** tanımına uygun düşmektedir.

Deccal'ın niçin süper güç olması gerektiği sorulacak olursa… Deccal küresel çapta bir güç olmalıdır ki Beklenen Mesih gelebilsin. Çünkü İsa Mesih'in yeryüzüne geri dönmesi için uygun koşullar gerekmektedir. Bunun için de İsa Mesih'in yeryüzüne gelişine yönelik koşulların bir an önce hazırlanması planlanmaktadır. Hatta bu işlemin hızlandırılarak Kıyamet Savaşı'nın insan eliyle öne alınması da Evanjelist Hıristiyanların ciddi olarak ilgilendikleri bir tez konumunda. "İncilciler"in uluorta dillendirdik-

leri ve hararetle pazarlamaya çalıştıkları bu Armageddon öğretisini şu şekilde özetlemek mümkün: ***İnsan eliyle Kıyamet sürecinin hızlandırılması… Tanrı'nın Kıyamet'e zorlanması… Beklenen Mesih'in bir an evvel yeryüzüne inmesi için uygun ortam oluşturmak…***

İşte bütün bu planların hayata geçirilebilmesi için küresel ölçekte bir güce, yani İsa Mesih'in yeryüzüne geri dönüşünü sağlayacak çok güçlü bir Deccal adayına ihtiyaç vardır. Çünkü Deccal ve ordusu başta Ortadoğu olmak üzere dünyanın tamamını kasıp kavuracak kadar güçlü olduğu ve Hıristiyan âlemini tehdit edecek boyutlarda söz sahibi olduğu takdirde İsa Mesih gökyüzünden yeryüzüne inecektir. Evanjelist inanış bu yöndedir! Bizden söylemesi.

Şimdi de Deccal'ın kimliğini deşifre etmemizi sağlayacak başka bir parametre üzerinde duralım…

Hadis kaynaklarında yer alan Deccal'la ilgili bazı rivayetlerde, Deccal'ın 'kim' ya da 'ne' olduğunu deşifre etmemizi sağlayacak nitelikte çok önemli bir bilgi mevcuttur. Bu rivayetlerde, Deccal tasvir edilirken onun karakteristik bir özelliğine vurgu yapılmaktadır. Buna göre Deccal'ın bir gözü sakattır yani kördür. Dolayısıyla, Deccal tek gözlüdür. Deccal'ın bu kör ya da sakat gözü tefsir ve hadis kitaplarında **'patlak üzüm tanesi'**ne benzetilmiştir. Konuyla ilgili hadislerden de anlaşıldığına göre, Deccal'ın sol gözü saydamlığını yitirmiş, görme yetisini kaybetmiştir. Bu demek oluyor ki Deccal'ın sakat olan gözü daha önce sapasağlam iken aldığı bir darbe sonucunda saydamlığını yitirerek görme yetisinden uzaklaşmıştır. Bir rivayette de Mesih Deccal'ın kör olan gözü şöyle tasvir edilmiştir: *"…(Mesih Deccal'ın) Bu kör gözü ne fazlaca dışarı çıkık ne de fazlaca çukurcadır. Eğer onun durumu size karışık gelirse, şunu iyi bilin ki Rabbiniz asla kör değildir."* (Ebu Davud, Melahim: 14)

Deccal'ın tek gözlü oluşu hadislerde şöyle tanımlanmaktadır:

"Deccal'ın sol gözü sakattır…" (Müslim, Fiten: 104; İbn-i Mace, Fiten: 33)

"Deccal'ın bir gözü kördür…" (Ebu Davud, Melahim: 14; Tirmizi, Fiten: 59; İbn-i Mace, Fiten: 33)

"Deccal'ın bu kör gözü, ne fazlaca dışarı çıkık ne de fazlaca çukurcadır…" (Ebu Davud, Melahim: 14)

"Deccal'ın bir gözü kördür. Onun gözünde kalın bir perde vardır…" (Buhari, Fiten: 26; Müslim, Fiten: 105)

"Ümmetini şaşı gözlü ve yalancıdan (Deccal) sakındırmayan hiçbir peygamber yoktur. Dikkat edin, onun bir gözü kördür. Rabbiniz ise asla öyle değildir…" (Buhari, Fiten: 26; Müslim, Fiten: 101; Ebu Davud, Melahim: 14; Tirmizi, Fiten: 62)

Tüm bu anlattıklarımız şu gerçeği yakalamıştır: **"Deccal'ın bir gözü kör ya da sakattır. Diğer bir ifadeyle, Deccal tek gözlüdür."** İşte şimdi Deccal'ın gerçek kimliğini deşifre edebiliriz. Buna göre Deccal, masonik karakterli **"Kabalist Şeytan"**ın ta kendisidir. Yani Deccal, din dilinde "İblis" olarak da bilinen "Şeytan"dan başkası değildir.

Deccal, masonik kökenli **"Kabalist Şeytan"**dır. Dini anlatımlar da bunu doğrulamaktadır. Çünkü İslam literatürüne göre "Şeytan" yani "İblis" tek gözlüdür. Ve "İblis"in bu kör olan gözü de bir darbe neticesinde sakatlanmıştır. Hz. İsmail'in "Şeytan"ı kovalarken **attığı-fırlattığı** taşlardan birisi "İblis"in bir gözüne isabet etmiş ve onun bu gözü sakatlanarak görme kabiliyetini yitirmiştir. "İblis"in tek gözlü oluşu ya da ***"kör şeytan"*** sözü de bu hadiseye dayanmaktadır. Ayrıca bu hadise, ***"şeytan taşlama"*** ritüeline de temel oluşturmuştur. Dilerseniz bu kurban hadisesini, İbrahim Aleyhisselam'ın biricik oğlu İsmail'i Allah'a kurban etmek istemesini kısaca ele alalım…

İbrahim Aleyhisselam bir rüya görür. Rüyasında Allah tarafından gelen bir ses, İbrahim Aleyhisselam'a delikanlılık çağına gelmiş biricik oğlu İsmail'i Allah'a kurban etmesini söyler. Hz. İbrahim gördüğü bu rüyanın rahmani olup olmadığı konusunda kararsızdır. Ancak bu rüya iki defa daha aynı şekilde tekrarlandığında, Hz. İbrahim görmüş olduğu rüyanın Allah tarafından kendisine gösterildiğine emin olur. İbrahim Aleyhisselam, tam üç kez ve üst üste yaşadığı bu rüyalarda Cenab-ı Allah'ın kendisini imtihana tabi tuttuğunu anlamış ve Cenab-ı Allah'tan gelen bu emri yerine getirme konusunda da tam bir teslimiyet içerisinde davranmıştır.

Hz. İbrahim biricik oğlu İsmail Aleyhisselam'ı kurban etmeye götürürken yolda "İblis"le karşılaşır. "İblis" ona vesvese vererek onu bu işten vazgeçirmek istemişti. "Şeytan" Hz. İbrahim'in babalık duygularını tahrik ederek onun bu rüyasının rahmani olmadığını, rüyadaki kurban etme emrinin Allah'tan gelmediğini söylüyordu. Ancak Hz. İbrahim, "Şeytan"a zerre kadar iltifat etmedi. Ve Hz. İbrahim'den umudunu kesen "İblis" soluğu doğruca Hz. İsmail'in yanında aldı. "Şeytan" İsmail Aleyhisselam'a babasının görmüş olduğu rüyayı yanlış anladığını ve gerçekte Allah-ü Teala'nın böyle bir emrinin olmadığını anlattı. Kendisinin kurban edilmesiyle, geride kalacak olan zavallı annesi Hz. Hacer'in ağlaya ağlaya ne hale geleceğini de söyleyen "İblis" onu bu kararından vazgeçirmeye çalışıyordu.

Ve Hz. İsmail de, babası İbrahim Aleyhisselam'ın yaptığı gibi, "İblis"in bu tahrik ve kışkırtmalarına zerre kadar aldırış etmedi. Üstelik "İblis"i kovdu ve arkasından tam 7 tane taş attı. İşte bu taşlardan bir tanesi "Şeytan"ın yani "İblis"in bir gözüne isabet etti. "İblis"in bu gözü aldığı darbe nedeniyle görme özelliğini kaybederek devredışı kaldı. "İblis"in tek gözlülüğü de buradan kaynaklanmaktadır. Bununla beraber, Hacıların yapmakta olduğu ***"şeytan taşlama"*** *ibadeti de yaşanmış olan bu hadisenin bir nevi hatırlanması ve yeniden yaşanması manasına gelmektedir.*

Deccal'ın **Şeytan-İblis** olduğu konusunda ikna olmamışsanız ve hala tereddüt içerisindeyseniz, işte size çok önemli bir bulgu daha… İslam Dini'ne göre en büyük aldatıcı, en büyük yalan ustası, en tehlikeli sahtekâr ve en azılı düşman **Şeytan-İblis**'tir. İslam Dini'nin ana kaynağı Kur'an-ı Kerim'de bununla ilgili sayısız ayet mevcuttur. Halbuki yukarıda sıraladığımız 'en büyük aldatıcı', 'en büyük yalan ustası', 'en tehlikeli sahtekâr' ve 'en azılı düşman' sıfatları Deccal'ı tanımlayan kavramlardır. Diğer bir tabirle, Deccal ve Şeytan aynı kişilikte buluşmaktadır. Buna göre Deccal kelimesi, **Şeytan-İblis**'in özbeöz sıfatı olmakta ve onun yeryüzündeki faaliyetlerini sembolize etmektedir. Kur'an'a göre, **Şeytan-İblis** insanoğlunun apaçık bir düşmanıdır. Ve o kadar tehlikeli ve sakınılması gereken bir düşman olarak tarif edilmiştir ki, bunun nedeni de **Şeytan-İblis**'in Âdem'in çocuklarına karşı giriştiği telkin, komplo, manipülasyon, kumpas ve saptırmalarında hiçbir sınır tanımayıp Allah ile aldatmaya dahi teşebbüs etmesidir. Allah ile kandırılmak, Âdemoğullarının dünya hayatında karşılaşabilecekleri en tehlikeli tuzaktır. Kişinin Allah ile aldatıldığını anlaması neredeyse imkânsız denecek kadar zordur. Kitlelerin Allah ile kandırılıp yönlendirildiklerini ve bu kandırılmanın doğal ve zorunlu bir sonucu olarak iliklerine kadar sömürüldüklerini fark etmeleri ise çok daha zordur. İşte bu yüzden tuzakların en çirkini ve korkunç olanı Allah ile aldatılmaktır.

Kur'an'da **Şeytan-İblis** hakkında kullanılan **"el-Ğarûr"** sıfatı onun Deccal olduğunu kanıtlamaya yetiyor. **"Ğarûr"** çok aldatan, yaman aldatıcı, sahtekâr, insanları kandıran demek. Ve bu kelime **Şeytan-İblis**'in bir sıfatı olarak Allah ile aldatılmanın söz konusu edildiği şu üç ayette karşımıza çıkıyor:

"…O yaman aldatıcı/O çok aldatan (şeytan), sakın sizi Allah ile aldatmasın." (Fâtır Suresi, 5)

"…O yaman aldatıcı/O çok aldatan (şeytan), sakın sizi Allah ile aldatmasın." (Lokman Suresi, 33)

"…O yaman aldatıcı/O çok aldatan (şeytan), sizi Allah ile aldatmış oldu." (Hadîd Suresi, 14)

Bir kez daha vurgulayalım ki, Deccal dünyanın ve insanlığın sonunu getirmeye çalışan **"Kabalist Şeytan"**dan başkası değildir. Masonik karakterli bu **"Kabalist Şeytan"** geleceğe yönelik karanlık ve sinsi planlar hazırlamakta, yeryüzünde yaşayan tüm uluslar üzerinde egemenlik kurmak ve onları birer köle sürüsü haline getirmek için var gücüyle çalışmaktadır.

Devam edelim…

Yeni kurulan ya da yeni olma iddiasındaki her köklü **düzen-sistem** kendi inanç sistemini de beraberinde getirir. Hiçbir düzen ya da sistem yoktur ki kendisine has bir inanç sistemine sahip olmasın. İnsan doğası ve hayatın gerçekleri de bunu zorunlu kılmaktadır. Dolayısıyla, köklü ve yaygın olma özelliğine sahip bütün toplumsal ya da küresel çaptaki **düzenler-sistemler**, ya kendi inanç sistemlerini yaratırlar ya da geniş kitleleri kendi etrafında toplayan semavi ya da beşeri dinler üzerinde oynamalar yaparak bu dinleri kendi çıkarları doğrultusunda yönlendirmek isterler. Dini metinlerden öğrendiğimize göre, Deccal dünya üzerinde varlığını sürdüren mevcut **düzeni-sistemi** kaldıracak, onun yerine kendi imzasını taşıyan bir **düzeni-sistemi** egemen kılmaya çalışacaktır.

Deccal, masonik kökenli **"Kabalist Şeytan"** olduğuna göre Deccal'ın dini de çok doğaldır ki **"satanizm"** olacaktır. Fakat bu satanizm, çoğumuzun bildiği üzere 'çocuklara tecavüz', 'beklenmedik intiharlar', 'topluma aykırı giyim tarzı', 'kedi ya da insan kurban etmek' ve 'kurbanın kanının törenle içilmesi' şeklinde gerçekleşen vahşi ve ilkel bir satanizm değil; tam aksine entelektüel yönleri ağır basan masonik karakterli bir satanizmdir. Dolayısıyla, biz bu satanizmi **"kabalist satanizm"** ya da **"elit satanizm"** şeklinde tanımlayabilir, bu doğrultuda bir isimlendirme yapabiliriz.

Satanist bir inanç sistemine sahip olan **Deccal'ın-Kabalist Şeytan'ın** asıl işi ise yeryüzünün düzeniyle oynayarak insanlar arasında anarşi, kaos ve terör ortamı yaratmaktır. Buna göre **Deccal-Kabalist Şeytan** emperyalist, istilacı ve bozguncu bir karaktere sahiptir. Diğer bir deyişle, ***"emperyalizm"*** ve ***"bozgunculuk"*** **Deccal'ın-Kabalist Şeytan'ın** eylemleri ve faaliyet alanıdır dersek hiç de yanılmış olmayız.

İşte tam da bu noktada, acil olarak yanıt bekleyen ve asla ihmal edilmemesi gereken bir soruyla karşı karşıyayız: **"Hz. Muhammed'e (sav) dayandırılan rivayetlerde Şeytan-İblis'in Deccal kavramıyla sembolize edilmesinin temel esprisi ne olabilir?"** Bizim ulaştığımız sonuca göre, Deccal kavramı **Şeytan-İblis**'in ete kemiğe bürünerek yeryüzünde satanist bir düzen kurmasına işaret etmektedir. Daha önce de ifade ettiğimiz gibi, Deccal kelimesi **Şeytan-İblis**'i niteleyen bir sıfat olarak onun yeryüzündeki faaliyetlerini sembolize etmektedir. Ete kemiğe bürünerek dünya ve insanlık üzerinde etkili olmaya başlayan **Şeytan-İblis**'i biz bu çalışmamızda **"Büyük Deccal-Sonuncu Deccal"** yani **"Kabalist Şeytan"** olarak tanımlamaktayız. Dolayısıyla, **Şeytan-İblis** için **"Kabalist Şeytan"** karşılığını kullanmamızın gerçek nedeni budur.

Deccal'ların sayısına gelince…

Buraya kadar sizlere aktardığımız tüm bilgiler, **"Büyük Deccal"** yani Kıyamet kopmadan bir süre önce yeryüzünde zuhur edeceği düşünülen **"Sonuncu Deccal"**la ilgili yaptığımız çözümleme ve değerlendirmelerden oluşmaktadır. Daha önce **"Büyük Deccal-Sonuncu Deccal"**ın Suriye'nin başkenti Şam'la Irak toprakları arasındaki bir alanda zuhur edeceğini belirtmiştik. Bir de **"Kabalist Şeytan-İblis-Lucifer"** olarak deşifre ettiğimiz **"Büyük Deccal-Sonuncu Deccal"**ın dışında kalan ve ondan önce gelecekleri bildirilen deccallar vardır ki, seçkin ve güvenilir hadis kaynaklarında bu ***Öncü Deccal***'ların sayısının 30 civarında olduğu telaffuz edilmektedir:

"Her biri Allah'ın elçisi olduğunu iddia eden otuz kadar "Deccal" [aldatıcı-yalancı-sahtekâr] gönderilmedikçe Kıyamet kopmayacaktır." (Buhari, Fiten: 25; Tirmizi, Fiten: 43; Ebu Davud, Melahim: 16; Müsned, 2: 313)

Hz. Muhammed'in Allah tarafından insanlığa gönderilmiş **"son peygamber"** olduğu ve onunla birlikte **"peygamberlik kapısı"**nın bir daha açılmamak üzere kapatıldığı İslam inancına göre açık ve kesin bir gerçektir. İslam Dini'nin en temel ve değişmez kaynağı Kur'an-ı Kerim, insanlığa gönderilen son peygamberin Hz. Muhammed olduğunu açıkça vurgulayarak peygamberlik kapısını bir daha açılmamak kaydıyla mühürlemiştir: **"…Muhammed, Allah'ın elçisi ve peygamberlerin sonuncusudur…"** (Ahzâb Suresi, 40) İşte bu ayetin de apaçık işaret ettiği gibi, Muhammed Aleyhisselam'dan (sav) sonra hiçbir **"nebi peygamber"** yahut **"resul peygamber"**in insanlık âlemine gönderilmeyeceği İslam inancına göre açık ve kesin bir karine olarak karşımızda durmaktadır.

Peygamberlik kapısı bizzat Cenab-ı Allah tarafından kapatılmış olduğuna göre yukarıda sözü edilen 30 dolayındaki sahtekâr, acaba kimin adına peygamberlik yapmaktadır? Bize göre bu sahtekârlar, **Şeytan-İblis**'in kontrolüne giren ve ondan vahiy almakta olan **Şeytan-Adam** ya da **Şeytani Akımlardan** başkası değildir. Hepsi birer ***Öncü Deccal*** olan bu 30 dolayındaki **satanist temsilci-elçi-peygamber**, Tanrı olduğuna iman ettikleri ve gerçek yaratıcının tahtına oturtmak istedikleri **Şeytan-İblis-Lucifer**'in emirlerine sıkı sıkıya bağlıdırlar. Dolayısıyla, **Şeytan-İblis-Lucifer**'in Tanrı olarak kabul edildiği bir düzenin inşası için de 30 kadar ***Öncü Deccal***'ın yeryüzünde peygamberlik vazifesinde bulunarak dünyayı satanist hedeflere uygun bir biçimde yönlendirip dizayn etmeleri gerekmektedir.

"İşte böyle. Biz her peygamber için insan ve cin şeytanlarını düşman yaptık. Bunlar aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler 'vahyederler-fısıldarlar'. Rabbin dileseydi bunu yapamazlardı. O

halde, onları uydurdukları şeylerle baş başa bırak." (En'am Suresi, 112)

"…Şeytanlar kendi dostlarına sizinle mücadele etmeleri için elbette ki vahiy gönderirler. Eğer onlara uyarsanız kesinlikle müşrikler oldunuz demektir." (En'am Suresi, 121)

"Onu (Kur'an'ı) şeytanlar indirmedi. Bu onlara düşmez, zaten buna güçleri de yetmez. Çünkü onlar vahyi dinlemekten uzak tutulmuşlardır." (Şuara Suresi, 210-212)

"Şeytanların kime ineceğini size haber vereyim mi? Onlar, söz uydurabilen her iftiracı günahkârın üzerine inerler. Bunlar (şeytanlara) kulak verirler ve çoğu da yalan söylemektedir." (Şuara Suresi, 221-223)

Buna göre 30 civarında **Şeytan-Adam** ya da **Şeytani İdeoloji** yerkürede görülmedikçe Kıyamet kopmayacaktır. **"Büyük Deccal-Sonuncu Deccal"**dan evvel ortaya çıkacak bu 30 kadar **Şeytan-Adam** ya da **Şeytani İdeoloji** yeryüzünde **Şeytan-İblis-Lucifer**'in birer temsilcisi-elçisi-peygamberi olarak faaliyette bulunacaklardır. **Şeytan-Adam** ya da **Şeytani İdeolojilerin** yeryüzündeki temel misyonu ise dünyanın düzeniyle oynayarak yeryüzünü **"Büyük Deccal-Sonuncu Deccal"** olan **"Kabalist Şeytan"**ın gelişine hazırlamaktır. **Şeytan-Adamlar** vazifelerini tamamladıklarında, bir de bakacağız ki dünyamız şeytanın o yıkıcı ve kaotik sistemine boyun eğmiş ve **Şeytan-İblis-Lucifer** tüm insanlığı kuşatarak rehin almıştır. Yeryüzünde şeytani kuralların işlemeye başlaması ve satanist bir dünya düzeninin tüm insanlığı sarıp sarmalayarak etkisiz hale getirmesinin açık manası ise şudur: **"KABALİST ŞEYTAN-İBLİS-LUCIFER" YERYÜZÜNE TEŞRİF ETMİŞTİR…**

Bu arada Deccal'ın-Kabalist Şeytan'ın gerçek kimliği ve yeryüzündeki faaliyet planına ilişkin çok önemli olduğuna inandığımız tamamlayıcı bir bilgiyi de sizlerle paylaşmak istiyoruz…

Deccal, kafasına koyduğu hedefleri gerçekleştirmek için dini değerleri kullanmaktan geri durmayacaktır. Deccal, muhafazakâr

ve dindar toplumlardaki en üst değerler olan Peygamberlik kurumuna ve Tanrılık makamına dahi göz dikecektir. Hadis kitaplarında bu konuyla ilgili olarak; Deccal'ın ilk önce Peygamberlik iddiasıyla insanların önüne çıkarak boy göstereceği, daha sonra da Tanrılık davasına kalkışacağı ifade edilmektedir. İşte buradaki sıralama çok önemlidir. Buna göre Deccal, ilk etapta Peygamberlik kurumuna el atmakta, yani yeryüzünü 30 civarındaki **Şeytan-Adam** ya da **Şeytani Öğreti** vasıtasıyla değiştirip dönüştürerek dünya ve insanlık üzerinde egemenlik kurmak istemektedir.

Dünya ve insanlık üzerinde kurulması planlanan satanist egemenliğin daha da güçlendirilip kalıcı hale getirilmesi için de sayıları 30 civarında olacağı söylenen bu ***Öncü Deccal***'lara büyük iş düşmektedir. Kıyamet yaklaştığı esnada yeryüzünde ardı ardına zuhur edecek olan ***Öncü Deccal***'ların **"Kabalist Şeytan-İblis-Lucifer"** tarafından kendilerine gönderilen emir ve direktifleri harfiyen yerine getirecekleri kesin görünüyor. İşte **Deccal'ın-Kabalist Şeytan'ın** insanlık tarihi boyunca koynunda taşıdığı, yeri ve zamanı geldiğinde hayata geçirmeye çalıştığı gizli ajandasının birinci aşaması kısaca böyle!

Deccal'ın daha sonraki planı ise, yeryüzünün tek tanrısı olduğunu ilan etmek ve böylece nihai hedefine ulaşmaktır. Bunu başardığı takdirde **Şeytan-İblis**; kendisinin "Cennet"ten kovulmasına neden olan ve bu yüzden de hafızasına baş düşman olarak kazıdığı Âdem Peygamber'den ve onun şahsında bütün insanlık âleminden intikamını almış olacaktır.

"İş bitirilince Şeytan onlara şöyle dedi: Allah size gerçek bir vaatle vaatte bulundu, bense vaat ettim ama vaadimden caydım. Benim sizin üzerinizde bir yetkim yoktu. Yalnızca sizi davet ettim, siz de bana icabet ettiniz. Hepsi bu. Şimdi beni kınamayı bırakın da öz benliklerinizi kınayın. Ne ben sizi kurtarabilirim ne de siz beni kurtarabilirsiniz. Aslında ben çok daha önce, sizlerin beni şirk aracı yapmanıza da karşı çıkmıştım. Zalimler için korkunç bir azap öngörülmüştür." (İbrahim Suresi, 22)

"…Hani Şeytan insana "küfret!-inkâr et!" der. İnsan küfür ve inkâra sapınca da şöyle konuşur: Vallahi ben senden uzağım, çünkü ben Âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım!" (Haşr Suresi, 16)

"Şeytan onlara, yaptıklarını süslü gösterip şöyle demişti: Bugün size galip gelecek kimse yok, ben yanınızdayım. Fakat iki topluluk yan yana gelince iki topuğu üstüne çark edip şöyle konuştu: Ben sizden uzağım! Ben sizin görmediklerinizi görüyorum, ben Allah'tan korkarım. Allah'ın cezası çok şiddetlidir." (Enfâl Suresi, 48)

"Ey Âdemoğulları! Ben size, "Şeytana kulluk yapmayın-ibadet etmeyin-tapmayın, o sizin için apaçık bir düşmandır!" demedim mi? Ve "bana ibadet edin, dosdoğru yol budur!" demedim mi?" (Yâsîn Suresi, 60, 61)

Temennimiz bu şeytani planların gerçekleşme fırsatı bulamadan tarihin çöplüğüne atılması yönündedir. Fakat şunu da üzülerek itiraf edelim ki, gidişat yukarıda anlatılanları haklı çıkarmaktadır!

Ve Deccal'ın profiliyle alakalı son bir parametre daha…

Hz. Muhammed (sav) "Deccal olgusu"nun yeni bir şey olmadığını, onun Hz. Nuh'tan itibaren anlatılageldiğini ve şerrinin çok tehlikeli olduğunu beyan ederek bizlere Deccal'ın profili ve faaliyet alanı hakkında oldukça mühim bilgiler vermiş, bizleri Deccal'ın gerçek kimliği konusunda sonuca götürecek ipuçlarıyla baş başa bırakmıştır:

"Şüphesiz ben sizi Deccal'a karşı uyarıyorum. Hiçbir peygamber yoktur ki gönderildiği toplumu ona karşı uyarmamış olsun. Nitekim Hz. Nuh da kavmini ona karşı uyarmıştı." (Ebu Davud, Sünnet: 25; Tirmizi, Kitabü'l-Fiten: 56, 62)

Buna göre Deccal'dan gelebilecek kötülük ve tehlikelere karşı kavmini uyaran ilk peygamber Hz. Nuh olmaktadır. Dolayısıyla, Deccal ilk defa Hz. Nuh zamanında tarih sahnesine çıkmaktadır.

Buradan yola çıktığımızda, bizler Deccal'ın başlangıç tarihini Nuh Peygamber'in yaşadığı döneme kadar götürebiliriz. Yukarıdaki satırlardan bizim anladığımız budur.

Deccal'ın Hz. Nuh'tan Hz. Muhammed dönemine kadar olan periyottaki tanımı Allah'a isyan etmek ve onu inkâr etmek şeklindedir. Ayrıca Kur'an'da bahsedilen ve üzerinde önemle durulan **"toplumların helakı"** olgusu da ilk olarak Hz. Nuh zamanında cereyan etmiştir. Kur'an-ı Kerim'de geçen peygamber kıssaları ve geçmiş kavimlerle ilgili anlatımlar dikkatli bir gözle incelendiğinde, korkunç bir tufan neticesinde tarih sahnesinden silinmiş olan Nuh Aleyhisselam'ın kavminin-toplumunun Allah tarafından helaka uğratılmış ilk kavim-toplum olduğu rahatlıkla görülecektir.

Ayrıca şunu da belirtelim ki, tarih boyunca yaşanmış bütün helak olaylarında toplumları **'felakete-helaka'** götüren sebepler, koşullar, faktörler neredeyse birbirinin tıpatıp aynısıdır. Nuh Aleyhisselam'dan ta Hz. Muhammed'e kadar uzanan peygamberler tarihi sürecinde gözlenen helak olayları bu tezimizi destekler ve doğrular niteliktedir. Dolayısıyla, helak olaylarında 'aynı ya da benzer sebepler' koşullar oluştuğunda 'aynı ya da benzer sonuçlara' yol açmaktadır. Biz bu faktörleri üç madde halinde kategorize edebiliriz: ***"Allah İnancında Yozlaşma-Deformasyon"***, ***"Yeryüzünde Bozgunculuk"*** ve ***"İnananlara Hayat Hakkı Tanımamak"***. Hepsi birer **'gösterge-parametre'** ya da **'ipucu'** niteliğindeki bu verilerden yola çıktığımızda, bizler Deccal'ın gerçek kimliğini deşifre etme sürecinde birkaç basamak daha ileriye gitme fırsatını yakalamaktayız. Buna göre toplumların helak edilmesine yol açan tüm faktörler Deccal'ın tanımını vermektedir.

İşte tam da bu noktada, sizlere çarpıcı gelebilecek ve belki de şaşırmanıza yol açacak bir bilginin altını çizmek istiyoruz. Masonların 25 Mart 1721 tarihinde kabul ederek 1723 yılında yayınladıkları Anderson Anayasası'na göre, masonluğun başlangıcı Nuh Peygamber'e dayandırılmaktadır. Buna göre masonluğun ba-

bası Hz. Nuh olmaktadır. Dolayısıyla, tabiatın sırlarını iki taş sütunun üzerine kaydeden Nuh ve oğulları ilk masonlardır. Tam adı "Hür ve Kabul Edilmiş Masonların Eski ve Muhterem Kardeşlik Cemiyetinin Nizamları" olan Anderson Anayasası 1738, 1746, 1754, 1756, 1769, 1776, 1784 ve 1813 yıllarında bazı değişiklikler yapılarak yayınlandı. Dr. James Anderson tarafından hazırlanan bu nizamname, ***ilk mason anayasası*** olarak tarihteki yerini almıştır. Anderson Anayasası iki bölümden meydana gelmektedir.

Anderson Anayasası'nın birinci bölümünde masonluğun tarihi anlatılmaktadır. James Anderson, masonluğun kaynağını çok eskilere, Nuh Peygamber'e dayandırmaktadır. Buna göre ilk masonlar, Hz. Nuh ve üç oğlu Ham, Sam ve Yafes'ten başkası değildir. Anderson Anayasası'nın 1738 yılındaki baskısına göre, Nuh ve oğulları ezoterik bilginin ilk sahipleri ve ilk mason 'Büyük Üstadı'dırlar. Ancak bu görüş daha sonraları terk edildi. Çünkü masonluğun kaynağını anlatan birinci bölüm, Anderson Anayasası'nın 1813 yılındaki baskısında tamamen çıkarılmış durumdadır.

"Deccal kim ya da nedir?" sorusuna yanıt aradığımız bu bölümü, biz yine bir soruyla tamamlamak istiyoruz: **"*Deccal* adı verilen bu *Kabalist Şeytan* acaba masonluğun arkasına sığınan ya da masonik unsurları kendi çıkarları uğruna kullanmaya çalışan bir 'güç merkezi' olabilir mi?"**

ALTINCI BÖLÜM
DECCAL'IN PROFİLİ

DECCAL'IN KİŞİLİĞİ

Deccal kusursuz ve profesyonel bir yalancıdır. Sahtekârlık, yalan dolan, entrika, düzenbazlık ve aldatmanın kitabını yazmıştır.

Yalancılık ve aldatıcılık Deccal'ı Deccal yapan en önemli kişilik özelliğidir. Aynı şekilde onun sistemi de yalan ve aldatma üzerine inşa edilmiştir. Yalan ve aldatmanın ustası olan Deccal yalan söyler, kitleler hipnotize olmuşçasına onu tasdik eder. Deccal hileli yollara başvurur, kitleler hiçbir olumsuz tepki vermeden onun peşinden gider. Deccal halkları sömürüp uçurumun kıyısına getirir, kitleler onu alkışlamaya devam eder. Kitleler adeta büyülenmiş gibi onu ve sistemini sorgulamayı aklından bile geçirmez.

Çünkü Deccal, yalan ve aldatmaya dayalı öyle bir **düzen-sistem** kurmuştur ki bütün dünya halkları yerküre üzerinde estirilen şeytani manipülasyonlar ve dezenformasyonlar karşısında önce yenilgiye uğramış, sonra da bu şeytani **düzenin-sistemin** gönüllü köleleri haline gelmişlerdir. Deccal'ın sistemini ve icraatlarını sorgulayanlarsa bir avuç azınlıktır ve onlar da seslerini halk kitlelerine yeterince duyuramazlar. Bu durumda kazanansa -tahmin etmekte zorlanmayacaksınız- Deccal ve onun yalan dolan, çarpıtma ve aldatmaya endeksli sistemidir.

İslamiyet doğruluk ve dürüstlük dinidir. Dürüstlük ve şeffaflık üzerine inşa edilmiştir. Hz. Muhammed (sav) dürüstlükten taviz vermemesi, yalan söylememesi, kimseyi aldatmaması hasebiyle dost düşman herkesin saygısını kazanmış ve kendisine **"Muhammed'ül-Emîn"***(Güvenilir Muhammed)* sıfatı layık görülmüştür. Üstelik bu sıfat ona İslamiyet öncesi dönemde yani kendisine pey-

gamberlik verilmeden önceki yıllarda Mekkeliler tarafından verilmiştir.

O halde her Müslüman dürüstlük ve şeffaflığı esas almalı ve bunu hayatının tüm evrelerine yayıp prensip haline getirmelidir. Çünkü Deccal'a karşı en etkili korunma ***doğruluk ve dürüstlüğü ilke edinip yalan söylememek*** ve ***kimseyi aldatmamak***la mümkündür. Müslümanım diyen herkesin Deccal ve onun sistemine karşı koyabileceği en büyük silah, hiç kuşkusuz dürüstlük ve şeffaflık silahı olacaktır. Deccal'ın kartondan yapılmış **düzeni-sistemi** ancak bu şekilde ifşa edilip insanlığın dikkatine sunulabilir. Çünkü Deccal'ın küresel organizasyonuna karşı mücadele etmenin ilk ve olmazsa olmaz koşulu Deccal'ın hakiki portresini ve onun fitne ve fesat üreten sistemini deşifre etmektir.

Bu konuda kesinlikle iddialıyız: Deccal'a ve onun yalan, aldatmaca, manipülasyon ve dezenformasyona dayalı **düzenine-sistemine** İslam'ın dürüstlük ve şeffaflık penceresinden bakabilenler, onun hem kimlik bilgilerini hem de icraatlarını deşifre etmekte zorlanmayacaklardır. Nitekim bir hadiste **"Deccal'ın yaşam tarzını ve yaptığı işleri beğenmeyenlerin onu tanıyabilecekleri"** (Tirmizi, Fiten: 56; Müslim, Fiten: 95) şeklinde günümüz dünyasına ışık tutacak bir ifade tarzı benimsenmiştir.

Deccal'ın bir kısım harikulâdelikleri vardır. Deccal sihir, büyü, illüzyon, manyetizma, ispritizma gibi etkileyici ve aldatıcı harikalarla kendisini muhafaza eder ve çoğu insanı buyruğu altına almayı başarır.

Deccal'ın etkileyicilik niteliği ve karizma sahibi olduğu vurgulanmaktadır. Büyüleyici vasıflara sahip olan Deccal, etrafına kolayca adam toplar ve onları yönetmekte zorlanmaz. Çünkü Deccal insanların zaaflarını iyi bilmekte ve insanoğlunun bu tür zayıflıklarını ustaca kullanmaktadır. Sonuç olarak Deccal, zaaflarının esiri olmuş, hırs, tutku ve arzularının peşinden sürüklenen adamlarına istedikleri şeylerden bolca ve sınırsızca vererek onları kendi gözetim ve kontrolü altında tutmayı başarır.

İslam'ın dışında kalan ve Müslümanlara düşmanlık besleyen Deccal'ların yanında bir de İslam Deccalı vardır ki adı Süfyan'dır. Süfyan, müslüman görünümlü deccal olarak tarif edilmiştir. Müslüman toplumun içinden çıkacak olan bu tarz deccallar İslami kimlik taşırlar. Herhangi bir dindar müslüman gibi Kur'an okur, namaz kılar, oruç tutar, zekât verir, hacca giderler. İslam Dini'nin tüm gerekliliklerini eksiksizce yerine getiren Süfyan'ın müslümanlığını sorgulamaksa çoğu müslümanın aklından dahi geçmeyecektir.

Deccal Müslümanlara dışardan saldırırken, onunla işbirliği yapacak olan Süfyan da İslam'ı ve Müslümanları içerden yıpratmaya çalışacaktır. Deccal ve Süfyan eşzamanlı olarak zuhur edecekleri için sıkı bir işbirliği içerisinde olacaklardır. Deccal küresel bir güç olarak ortaya çıkacak ve yerkürede anarşi, kaos ve terör ortamını egemen kılmaya çalışacaktır. Dünya üzerinde yaşayan halkların Deccal'ın küresel organizasyonuna adapte olmaları ve gönüllü köleler kervanına dahil edilmeleri için de İslam Deccallarına ihtiyaç duyulacaktır.

Şurası açık ve kesindir ki, İslam adına iş gören Süfyan'ların tamamı aynı çağda yaşadıkları Kabalist Deccal'ların İslam ülkelerine dayattıkları bütün şeytani plan, istek ve direktifleri harfiyen yerine getirmekle yükümlüdürler. Böylece namaz kılan, oruç tutan, zekât veren, Kur'an okuyan ve diğer dini vecibelerini eksiksizce yerine getiren İslam Deccalları, ait oldukları İslam toplumlarını Kabalist Deccal'lardan gelecek emir, talep ve planlar doğrultusunda değiştirip dönüştürmeyi iş edineceklerdir.

Ve çok doğaldır ki Süfyan da **dinsel planda-dini sahada** bölücülük, anarşi, kaos, fitne ve terör ortamının sembolü olacaktır. İslam Deccalı'nın bir diğer karakteristiği de **"din adına dini kullanarak menfaat sağlamak"** şeklinde kendisini gösterecektir. Kısaca söylemek gerekirse; müslüman toplumu tehdit eden dış unsur Deccal, içteki unsur ise Süfyan olgusudur.

Dilerseniz şimdi de Deccal, Süfyanî Deccal, Mehdi ve Mesih kavramları hakkındaki tespitlerimizi biraz daha somutlaştıralım

ve bu kavramların günümüz dünyasında neye işaret ettiğini karşılaştırmalı olarak ele alalım…

Büyük ve Sonuncu Deccal: İblis & Lucifer

Öncü Deccallar: Kabalist Şeytanlar & Şeytan-Adamlar

Süfyanî Deccal: Müslüman Kimlikli Deccal

Ye'cüc ve Me'cüc: Küresel Terörizm

Mehdi: Hz. Muhammed & Kur'an-ı Kerim

Mesih: Hz. Muhammed & Kur'an-ı Kerim

Deccal tek gözlüdür.

Burada tek yönlülükten bahsediliyor. Deccal olay, olgu, nesne ve durumlara tek bir pencereden bakmaktadır. Bir tarafta gerçeğin sadece maddi boyutunu yaşam felsefesi haline getiren Deccal; diğer tarafta dini kendisine siper ederek menfaat peşinde koşturan Süfyanî Deccal… Sömürgenliğin iki sembolü… Neticede ikisi de tek yönlüdürler. Bu değerlendirme tarzı, Deccal'ın tek gözlülüğünün mecazi-sembolik açıdan yorumlanmasına dayanmaktadır. Bir de Deccal'ın tek gözlülüğünün fiziki-somut açıdan analiz edilmesi gerekir ki, bunu da elinizdeki kitabın ilgili sayfalarında masaya yatırıp tahlil etmekteyiz.

Şimdi de Deccal'ın bir gözünün kör ya da sakat olması sembolünü bir başka yönüyle ele alalım…

Hz. Muhammed (sav) bir rivayetinde deccalların sayısı hakkında somut bir rakam vermiştir:

"Otuz kadar deccal gelmedikçe Kıyamet kopmaz." (Buhari, Fiten: 25)

İşte bu rivayet Deccal'ın bir sembol olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Çünkü herkesin bildiği üzere Deccal tek gözlüdür. Kıyamet'ten evvel 30 kadar Deccal zuhur edeceğine göre bu Deccalların da tek gözlü olmaları gerekmektedir. Sonuç: Bir gözü kör ya da sakat olan 30 CİVARINDA DECCAL…

Buna göre 30 kadar tek gözlü Deccal yeryüzünde ardı ardına zuhur ettiği takdirde bütün Müslümanlar Deccalları anında deşifre edecektir. Deşifre edilen Deccalların da insanlar üzerinde hiçbir etkisi kalmayacaktır. Böyle bir ihtimal ise hepimizin tabi olduğu ilahi imtihana aykırılık teşkil etmektedir.

Bu özelliklere sahip bir insan yeryüzüne geldiği takdirde, bütün insanlar onun Deccal olduğunu tartışmasız bir biçimde öğreneceklerdir. Ve bu da "imtihanın gizliliği", "imtihanın sırrı", "imtihanın hikmeti" dediğimiz hakikat perdesini ortadan kaldıran bir gelişme olacaktır.

Oysa böyle bir şey olmayacaktır. Deccal'ı her müslüman deşifre edemeyecektir. Ve çoğu müslüman Deccal'ın peşinden gidecek ve onun bir numaralı savunucusu olacaktır. Hatta Deccal'ı samimi bir müslüman-mümin olarak gören ve bununla da yetinmeyerek Deccal'a tabi olan müslümanlar dahi görülecektir. Çünkü konuyla ilgili hadisler bize bunu söylemektedir! Mesela şu rivayette olduğu gibi:

"Kim Deccal'ı işitirse ondan uzak dursun. Allah'a yemin ederim ki, bir kimse Deccal'ın yanına gelir ve onda bulunan bazı aldatıcı ve etkileyici şeyler nedeniyle onu mümin zanneder ve ona tabi olur." (Ebu Davud, Melahim: 14)

Deccal'ı deşifre eden Müslümanlar elbette olacaktır. Fakat Deccal'ı deşifre eden Müslümanlar gerek kendi toplumlarında olsun ya da dünya genelinde olsun azınlıkta kalacaklardır. Müslümanların büyük bir çoğunluğu ise derin bir gaflet uykusuna yakalanarak şuursuzca Deccal'a tabi olacaktır. Çünkü onlar Deccal'ı yanlış yerde aramaktadırlar.

Deccal bir insan ya da şahıs değildir. Deccal temsili bir anlatımdır, diğer bir deyişle sembolik bir kişiliktir. Çünkü normal koşullarda dünya üzerinde peş peşe 30 kadar tek gözlü adamın zuhur etmesi, bir insanın boyunun minare kadar yüksek olması, rüzgâr kadar hızlı olması, iki kaşı arasında Arapça olarak "kâfir (k-f-r)"

yazısının yer alması, Deccal'ın 40 günde dünyayı karış karış gezmesi, eşeğinin iki kulağı arasındaki mesafenin 40 arşın olması, sağ tarafına cenneti sol tarafına da cehennemi alarak insanların karşısına çıkması, önce Peygamberlik ve sonra da İlahlık iddiasında bulunması, bağırdığında bütün dünyanın onu işitmesi gibi olayların tıpatıp gerçekleşmesi mümkün değildir. Bunlar sadece birer temsilden ibarettir. Nitekim "temsili anlatım" ya da "sembolizm" dediğimiz ifade tarzı da bunu gerektirmektedir.

Deccal olgusunun temsili olarak anlatılmasının asıl nedeni de Müslümanları ve onların şahsında bütün insanlığı Deccal'ın icraatları ve faaliyetleri konusunda uyanık tutmak ve buradan hareketle onun fiziksel-karakteristik özelliklerinin deşifre edilmesini temin etmektir. Nitekim bir rivayette "Deccal'ın yaşam tarzını ve yaptığı işleri beğenmeyenlerin onu tanıyabilecekleri" (Tirmizi, Fiten: 56; Müslim, Fiten: 95) bildirilmektedir. Deccal'ın kimliğini doğru olarak teşhis etmek için de güçlü bir iman ve feraset sahibi olmak, önyargılardan arınmış olmak, insani duyarlılık gibi meziyetler gerekecektir.

Sözlerimizi nihayete erdirirken "Deccal'ın bir gözünün kör ya da sakat olması" sembolünün bizlere satır aralarında öğretmiş olduğu o açık ve keskin gerçeği bir kez daha hatırlayalım: ***"Deccal bir insan ya da şahıs değildir. Deccal sadece ve sadece bir temsildir. Ancak insan suretinde tasvir edilmiş ve sembolik bir kişiliğe büründürülmüştür."***

Minareden yüksek bir boyu olacaktır.

Hadis kaynaklarında yer alan Deccal'la ilgili rivayetleri tetkik ettiğimizde; onun cüsseli, heybetli, uzun boylu bir kişi olduğu bilgisine ulaşıyoruz.* Buna göre Deccal, yerkürenin tamamını dolaşarak insanlık âlemini avuçlarının içine alacak kadar güçlü bir

*. Deccal'ın cüsseli, heybetli ve uzun boylu olduğunu bildiren rivayetlerin yanında onun kısa boylu olduğunu ifade eden rivayetlerin bulunduğunu da vurgulamak istiyoruz.

karakterdir. Daha açık bir biçimde ifade edecek olursak… Deccal, dünyadaki bütün halklara, uluslara sözünü geçirebilecek kadar cüsseli ve heybetli biri olmalıdır. Deccal'ın normal insanlardan daha cüsseli bir insan olarak tasvir edilmesi ve onun insanları ürküten, dünyaya korku salan bir yapıya büründürülmesi de temsili bir anlatımdan kaynaklanmaktadır. Ve temsili anlatımın bir gereği olarak da Deccal'ın heybetli, cüsseli ve uzun boylu olmasının karşıladığı anlam şudur: **"Deccal, dünya ve insanlık üzerinde ileri boyutlarda yaptırım gücüne ve kolları yeryüzünün herhangi bir coğrafyasına uzanacak kadar geniş bir etkinlik alanına sahiptir."**

Kırk günde dünyayı gezecektir.

Sünen-i Tirmizî, Sünen-i İbn-i Mâce ve Sünen-i Ebî Dâvûd gibi kaynaklarda geçen bir rivayete baktığımızda, Deccal'ın birbirinden farklı uzunluğa sahip 40 gün boyunca yeryüzünde kalacağını öğreniyoruz: *"…Ey Allah'ın elçisi, Deccal yeryüzünde ne kadar kalacaktır? diye sorduk. Resulullah (sav) şöyle buyurdu: Kırk gün kalacaktır. Ancak onun bir günü bir sene kadar, bir günü bir ay kadar, bir günü bir hafta kadar ve diğer günleri de sizin normal günleriniz kadardır…"* (Ebu Davud, Melahim: 14; Tirmizi, Fiten: 59; İbn-i Mace, Fiten: 33)

Arapça'dan Türkçe'ye "gün" olarak çevrilen "yevm" kelimesi "devir" manasına da gelmektedir. Kur'an çevirilerinde ve tefsirlerde bunun örneklerine rastlamak mümkündür. Buna göre "yevm" kelimesi devir, dönem, evre, zaman dilimi şeklinde tercüme edilebilir. Deccal'ın dünyayı 40 günde dolaşacağını ifade eden hadislerde anlatılmak istenene gelince… Yukarıdaki rivayette de belirtildiği üzere, Deccal 40 değişik adım sonunda dünyayı dolaşmış olacaktır. Onun bir adımı bir sene kadar, bir adımı bir ay kadar, bir adımı bir hafta kadar ve diğer 37 adımı da 24 saat kadar bir uzunluğa sahiptir.

Bize göre, Deccal'ın 40 günde dünyayı karış karış gezmesi şunu ifade etmektedir: **"Deccal, 40 'adımda-planda-aşamada'**

dünyayı ele geçirmeye çalışacaktır." Ve buradan yola çıkarak diyebiliriz ki, ***"Deccal olgusu"*** veya diğer bir ifadeyle ***"Deccal adındaki güç merkezi"*** birbirinden farklı uzunluktaki 40 adımın final sahnesinde yerküreyi avuçları arasına almış olacaktır.

Deccal cüsseli, heybetli, kızıl renkli, kıvırcık saçlı, ensesi kalın ve alnı geniş bir kimsedir. Kısa ve ayrık bacaklıdır. Alnında "kâfir (k-f-r)" olduğu yazılıdır. Okuma yazması olsun olmasın onu her müslüman okur.

Burada Deccal'ın büyük bir güç sahibi olduğu, kolay lokma olmayacağından bahsedilmekte… Ayrıca Deccal'ın açık seçik ve aleni olduğu, basit bir akıl yürütme faaliyeti neticesinde dahi onun gerçek mahiyetinin anlaşılabileceğine dikkat çekiliyor. Nitekim bir rivayette **"Deccal'ın yaşam tarzını ve yaptığı işleri beğenmeyenlerin onu tanıyabilecekleri"** (Tirmizi, Fiten: 56; Müslim, Fiten: 95) bildirilmektedir. Deccal'ın kimliğini doğru olarak teşhis etmek için de güçlü bir iman ve feraset sahibi olmak, önyargılardan arınmış olmak, insani duyarlılık gibi meziyetler gerekecektir.

Çocuğunun olmaması

Deccal yarını düşünmez, günü kurtarmaya çalışır. Dolayısıyla ardında sağlam bir nesil bırakamaz. Deccal üretken değil tüketicidir; tüketim kültürü onun yaşam felsefesidir. Deccal devamlı tüketecek, elindeki kaynaklar kuruduğunda ise toplum kendisini felaketlerin ortasında bulacaktır. Şunu da hemen belirtelim ki, Deccal bir şahıs olarak değil bir sembol olarak değerlendirilmelidir. Dolayısıyla, Deccal'ın sadece tek bir şahıs olduğu ya da onun bütün bu anlatılanları tek başına gerçekleştirebileceği kesinlikle düşünülmemelidir.

Cennet ve cehenneminin bulunması

Başta İslam Dini olmak üzere hemen hemen bütün dini öğretilerde cennet sağda, cehennem ise solda tasvir edilir. Sağ, işlerin iyi gittiğini gösterir ve hakkı temsil eder. Sol ise işlerin ters gitmesi sonucunda olumsuz bir neticenin cereyan ettiğinin yani ba-

tılın sembolüdür. **Buna göre, sağ iyinin ve iyiliğin sol da kötünün ve kötülüğün sembolize edilmesidir.** Ve yine melek sağın, şeytan da solun temsilcileridir. Dinimize göre, bir işe başlarken sağ taraftan başlanmasının sebebi de işte böyle bir düşünce, yaklaşım ve tutumdan ileri gelmektedir.*

Deccal gerçeği çarpıtacağından onun cehennemi cennet, cenneti de cehennem olacaktır. Nitekim bir hadiste, Deccal'ın cehenneminin (ateşin seçilmesi ve içine girildiğinde aslında onun serin bir su olduğu) tercih edilmesi öğütlenmiştir.

Bağırdığında bütün dünyanın onu işitmesi

Teknolojinin olumsuz yönlerde kullanılması deccal kavramının kapsama alanına girmektedir. Deccalizmin dünyadaki tüm coğrafyalara yayılması ve giderek yaygınlaşması için teknolojiye duyulan ihtiyaç zorunludur. Deccal, dünyanın dört bir tarafındaki insan ve toplumlara sesini duyururken, yani onlara seslenirken doğal olarak teknolojiyi kullanacak ve bilimsel ilerlemelerden yararlanmayı da ihmal etmeyecektir. Buradan şöyle bir mana da çıkartılabilir: *Deccal, yeryüzünün neredeyse tamamına egemen olmasından ötürü dünyadaki uluslar ve devletler üzerinde büyük bir yaptırım gücüne sahip olmalıdır. Buna göre Deccal'ın dünya insanına seslenmesi ve sesini-mesajını yeryüzünün herhangi bir noktasına kolaylıkla iletebilmesi, onun dünya ve insanlık üzerindeki yaptırım gücüne işaret etmektedir.*

Fitnesinin cazip olması

Güzel ve çekici sunulan, reklamı yapılarak kitlelere sevdirilen olumsuz birtakım argümanlar bireyi etki altına alarak cazip bir

*. Burada sözü edilen sağ-sol ayrımları politik nitelikli sağ-sol kategorileriyle karıştırılmamalıdır. Kökeni ezoterizm ve eski dinsel öğretilere kadar uzanan sağ-sol, sağın adamları-solun adamları, sağ taraf-sol taraf, sağ el-sol el gibi sınıflandırmalar esasında kavramların sembolize edilmesinden başka bir amaç taşımamaktadır. O halde "din dili"nin doğal bir sonucu ve uzantısı konumundaki bu tarz anlatımlar irdelenirken, bunları dinin çizmiş olduğu çerçevenin dışına çıkarmadan yorumlamak gerekir.

kimliğe bürünür. En kötü bir malzeme bile mükemmelmiş gibi lanse edilebilir. Satanizmin (şeytana tapıcılık) dahi bireylere cazip geldiği düşünüldüğünde şu gerçeğin ortaya çıkması muhtemeldir: **Demek ki bütün insanların doğasında iyi şeylere olduğu gibi kötü şeylere karşı da bir eğilim yatmaktadır.**

Bilginleri peşinden sürüklemesi

Deccal, kafasına koyduğu hedefleri gerçekleştirmek için dini değerleri kullanmaktan geri durmayacaktır. Deccal, muhafazakâr ve dindar toplumlardaki en üst değerler olan Peygamberlik kurumuna ve Tanrılık makamına dahi göz dikecektir. Hadis kitaplarında bu konuyla ilgili olarak; Deccal'ın önce Peygamberlik iddiasıyla insanların önüne çıkarak boy göstereceği, daha sonra da Tanrılık davasına kalkışacağı ifade edilmektedir. Deccal'ın belirlemiş olduğu hedeflerin sorunsuz biçimde hayata geçirilebilmesi için de başta din bilginleri gelmek üzere bilginlere ve aydın tabakaya duyulan ihtiyaç zorunludur.

Buna göre, bilginler Deccal'ı veya Süfyan'ı kendilerine örnek alacaklar; onun bir nevi temsilcisi ya da şiddetli savunucusu görevini üstleneceklerdir. Deccal, karizması ve liderlik özellikleriyle peşine taktığı bilginleri ve aydın tabakayı kontrol altında tutmak ve onlara istediklerini yaptırabilmek amacıyla bütün olanaklarını seferber ederek onları memnun etmeye çalışacaktır. Deccal ve Deccalizme karşı duran bilginler ve aydınlar ise her türlü tehdit, şantaj, yok sayma ve yıldırma politikalarıyla karşı karşıya kalacaklardır.

Elinin delik olması

Elinin delik olması Deccal'ın israfa düşkünlüğünün işaretidir. **"Onun eli deliktir"** dediğimizde filanca kişinin haddinden fazla harcama yaptığını anlatmak isteriz. Buradan Deccal'ın maddiyata düşkün birisi olduğu; oyun, eğlence, kadın ve maceranın onun hayatının bir parçası olduğu yargısına ulaşabiliriz. Deccal israf ve tüketime düşkün birisi olarak tüketim ideolojisini yaymaya gayret göstermektedir.

DECCAL'IN STRATEJİSİ

Hile ve aldatmayla iş görmesi

Deccal gerçek yüzünü gizleyerek toplumun yazılı ve sözlü kural ve değerlerini çiğnemekten çekinmeyecektir. Deccal ayrıca doğruluktan ve dürüstlükten payını alamamış biri olarak kendisini bir kahraman gibi lanse edecek ve bu kisve altında başkalarının kuyusunu kazacaktır. Deccal'ın kapsamına giren icraat ve davranış biçimleri toplum vicdanına uygun ölçülerde gözlenmeyecek; tam aksine Deccal güç kullanma, gerçekleri çarpıtma ve iki yüzlülük gibi yöntemlere yönelecektir. Zaten Deccal'ın yeryüzünde icra edeceği asıl işi ve temel karakteristik özelliği de budur: **"İnsanları aldatmak, insanların gözünü boyamak."** Buna göre, insan hakları ve hukukun üstünlüğü ilkeleri aleyhinde cereyan edecek tüm vaka ve olgular deccal kavramının alt kümelerini oluşturacaktır.

Tahribat ve yıkımı körüklemesi

Düşünce ve faaliyetleri vasıtasıyla Deccal, büyük ölçekli yıkımlara davetiye çıkarır. Onun saptırmaları bireyi türlü açılardan tahribata uğrattığı gibi toplumsal yapıyı da zehirler. Değerler, duygular, vicdanlar, kültür öğeleri, inanç sistemleri böyle bir kargaşa ortamının peşinden çıkmaz bir sokakta bulur kendisini. Bu ortamın yarattığı en büyük tehlike ise doğru ile yanlış, iyi ile kötü, gerçek ile yalanın birbirine **karışması-dolanması** sonucunda bu değer ve kriterlerin birbirinden ayırt edilemez duruma gelmesidir. İşte Deccalizm dediğimiz şey de tam olarak budur!

Şimdi de sizlere bir soru sormak istiyoruz: **"Deccalizmin başarıya ulaşması durumunda buna en çok sevinecek olan kimdir?"** Cevabı bildiniz: Tabii ki Deccal… Çünkü Mavi Gezegendeki bütün coğrafyalarda anarşi, terör ve kaos ortamının egemen olması Deccal'ın hedeflediği ve arzuladığı bir dünya düzenidir. Bugün yerkürede üzerinde bomba patlamayan bir toprak parçası bulmak neredeyse imkânsız gibidir. Fitne, kaos, anarşi, terör, canlı bomba, savaş, katliam gibi kavramlar bildik ve sıradanlaşmış de-

korlar halinde normal günlük yaşantımıza yerleşmiş durumda. Açlık, kuraklık, hastalık, ölüm, kan, acı ve gözyaşı ise Mavi Gezegende ikamet eden her insanın bir çırpıda sıraladığı gerçekler. Anlayacağınız, hakikat yalın bir şekilde ortada: **Küresel terörizm almış başını gidiyor…**

Oysa insanlık bu fitne ve kaos sarmalında eli kolu bağlı bir vaziyette öylece kalakalmış ve bu kaotik çemberden kurtulmak için ne yapacağını ve nasıl davranacağını bilemez duruma 'gelmiştir-getirilmiştir'.

Fitne, kaos, kargaşa ve ayrımcılığı besleyecektir.

Deccalizm, birey ve toplumun zayıf ve hassas bulunduğu stratejik noktalarda yaşama imkânı arayacak, bulduğu ilk fırsatta da mantar gibi türeyecektir. Dünya yüzeyinde halklar arasındaki temel bağlar kopmuşsa bölücülük, terör ve kargaşa ortamının kapıları ardına kadar açılmış demektir. İnsanları olumsuz etkileyen, onları mutsuz kılacak bütün araç ve unsurlar Deccalizmin sevinç ve gurur kaynağıdır.

Deccalizmin başarıya ulaşmasında en büyük pay ise ***"küresel terörizm"***i sembolize eden Ye'cüc-Me'cüc'e ait olacaktır. **Deccal'ın-Kabalist Şeytan'ın** Kıyamet Savaşı'ndaki askeri gücü Ye'cüc-Me'cüc adındaki bozguncu güçlerden oluşacak ve **"İblis-Lucifer"** bu bozguncu ve istilacı güçlerin desteğini alarak dünya ve insanlık üzerindeki gizli ve kadim planını gerçekleştirmek isteyecektir.

Ye'cüc-Me'cüc sayesinde yeryüzünü ateşe veren **Deccal-Kabalist Şeytan**, gelişen bu kaotik düzen ortamında hem gizli ajandasını hayata geçirmiş olacak, hem de kendisinin "Cennet"ten kovulmasının tek sorumlusu olarak gördüğü Hz. Âdem'den ve onun şahsında bütün insanlık âleminden intikam alma fırsatını yakalayacaktır.

Görünen o ki, **Deccal'ın-Kabalist Şeytan'ın** gizli ve kadim planı insanlık tarihi boyunca tıkır tıkır işlemektedir. **Deccal-Ka-**

balist Şeytan kesin zaferini ilan edeceği zamanı belirleyecek olan nihai hedefe doğru emin adımlarla yürümektedir. Kendisinden çok şey beklenen Dünya halkları ve insanlık ailesi ise adeta hipnotize olmuşçasına ve hiçbir mukavemet göstermeden ona teslim olmuş durumda. Deccalizmin zafere ulaşmasının önünde son bir engel kalmış görünüyor…

İslam Dini, Yüce Allah'ın insan ve toplumlara göndermiş olduğu **ilahi-semavi** dinler zincirinin en son halkasını oluşturmaktadır. İslam Dini, hem dünyevi hem de uhrevi kurtuluş yolunda insanlığa verilmiş son şanstır! Başka "kurtarıcılar" aramaksa zaman kaybından başka bir şey değildir!

İhtilafları kendi lehine kullanacaktır.

Müslümanlar arasındaki mücadeleler ve bölünmüşlükler Deccal ve Deccalizmin ekmeğine yağ sürecektir. Mevcut bölünmüşlükten yararlanan Deccal yavaş yavaş, adım adım inananları kendi boyunduruğu altına sokacaktır. Bu demek oluyor ki, **'görüş ayrılıkları'** ve **'ihtilafa açık meseleler'** fertler arasında bölünmüşlüğe yol açacağı yerde toplumda birlik ve beraberliği sağlamlaştırmak için birer basamak olmalı ve dünya halkları arasında bir köprü vazifesi görerek insanlık âlemini birleştirici ve bütünleştirici fonksiyon icra etmelidir. Aksi takdirde, Deccal insanların ve toplumların gözünün içine baka baka onları evvela kullanıp sömürecek ve işleri bitince de hedef tahtasına yerleştirdiği bu toplumları birbirlerine karşı kışkırtmaktan geri durmayacaktır. Sonuç ise apaçık ortadadır: **"Parçalanmış toplumlar, kaos ve terörün teslim aldığı bir dünya."**

Karşıtlarının insanca yaşama hakkını gasbedecektir.

Deccalizme karşı direnenler çile, azap ve sıkıntı çekeceklerdir. Deccal'a karşı durmak ve Deccalizm ile mücadele etmek dünyanın hiçbir yerinde prim yapmayacak; tam aksine Deccal ve adamları tarafından yöneltilecek açık ve gizli tehdit, şantaj, yok sayma, sindirme, cinayet, katliam ve işkence gibi sonuçlar doğuracaktır. Ona teslim olanlar ise bu dünyada bolluk ve nimetler içerisinde yaşam süreceklerdir.

"Ben Tanrı'yım" diyecektir.

Deccal doğrudan tanrılık davasında bulunmadığı gibi ona tabi olanlar da sözlü, eylemsel ya da somut bir biçimde Deccal'a tapınacak değildirler. Tanrılık davasında bulunacak kişi mutlak surette kendi emir, direktif ve fikir sistemine uyulmasını, kendisine karşı olumsuz tepkilerin verilmemesini -eleştiriye kapalıdır- isteyecektir doğal olarak. Yoksa tarihte örneklerine rastladığımız Nemrut, Firavun, Buhtunnasır gibi güç ve yetkilerini dayanak yaparak ilahlık iddiasında bulunacak şahısları beklemek hem bilim, hem de akıl ve mantık ölçülerine ters düşecektir.

Deccalizmi aşırı seven, ona aşırıca bağlanan kişiler Deccal'ı birinci plana alarak (Tanrı ikinci planda kalacaktır) kutsallaştırır, ona Tanrısal bir hüviyet kazandırırlar.

İnsanoğlu **'kimi'** ya da **'neyi'** çok fazla ve aşırı bir biçimde severse, sevilen şey sevenin Tanrısı olmuştur. Bir ayette bu gerçek açıkça dile getirilmiştir:

"İnsanlardan bazısı Allah'tan başka şeyleri ona denk tutuyorlar da onları Allah'ı sever gibi seviyorlar…" (Bakara Suresi, 165)

Peygamberliğe kalkışacaktır.

Kendisini kutsallaştıran Deccal rahat durmayacak, bu sefer de peygamberlik kurumunun konumunu değiştirmeyi kendisi için başlıca görev bilecektir. Deccalizm, insanlara kendisini Tanrı olarak kabul ettirdiğine göre bu durumda Deccal kendi ideolojisini bütün coğrafyalara yaymak isteyecek, bunun için de bir elçiye, yani gönüllü peygamber adaylarına ihtiyaç duyacaktır. Buna göre, deccalizmi yaşantısında dört dörtlük uygulayan, çevresindeki insanlara da tebliğ eden kişiler peygamberlik görevini üstlenmiş olacaklardır.

Peygamberliğe kalkışmak dini yanlış anlatarak doğruları insanlardan gizlemek, hakikati çarpıtmak, değer yargılarını alt üst etmek gibi manalar da içermektedir. Toplumu ve bireyi yanlış yer-

lere sürükleyerek dini unsurları çarpıtan bir kişinin peygamberliğe kalkıştığı açık seçik bir şekilde meydandadır.

Deccal'ın peygamberliğe kalkışması şu yargıyı da doğrulayabilir: **"Deccal, peygamberlik kurumunu gereksiz görecek ve kendisinden daha kutsal bir varlığa itibar edilmesini kabul etmeyerek kendi sistem ve ideolojisinin peygamberi olacaktır."**

DECCAL'IN PROFİLİ

1-) **DECCAL'IN GÖZÜ:** Hadis kaynaklarında yer alan Deccal'la ilgili bazı rivayetlerde, Deccal'ın 'kim' ya da 'ne' olduğunu deşifre etmemizi sağlayacak nitelikte çok önemli bir bilgi mevcuttur. Bu rivayetlerde, Deccal tasvir edilirken onun karakteristik bir özelliğine vurgu yapılmaktadır. Buna göre Deccal'ın bir gözü sakattır yani kördür. Dolayısıyla, Deccal tek gözlüdür. Deccal'ın bu kör ya da sakat gözü tefsir ve hadis kitaplarında **"patlak ya da fırlamış üzüm tanesi"**ne benzetilmiştir. Konuyla ilgili hadislerden de anlaşıldığına göre, Deccal'ın sol ya da sağ gözü saydamlığını yitirmiş, görme yetisini kaybetmiştir. Burada bizleri asıl ilgilendirmesi gereken ve işimize yarayacak olan bilgi ise Deccal'ın bir tek gözünün olması, tek gözüyle hayat sahnesinde rol almasıdır. Yani Deccal'ın sapasağlam ve işler durumdaki gözüne odaklanmamız gerekiyor. Çünkü Deccal'ı doğru şekilde teşhis etmemizi sağlayacak en önemli karakteristik özelliklerden biri de onun tek gözlü olmasıdır.

Deccal'ın tek gözlü oluşu hadislerde şöyle tanımlanmaktadır:

"Deccal'ın sol gözü sakattır…" (Müslim, Fiten: 104; İbn-i Mace, Fiten: 33)

"Deccal'ın bir gözü kördür…" (Ebu Davud, Melahim: 14; Tirmizi, Fiten: 59; İbn-i Mace, Fiten: 33)

"Deccal'ın bu kör gözü, ne fazlaca dışarı çıkık ne de fazlaca çukurcadır…" (Ebu Davud, Melahim: 14)

"Deccal'ın bir gözü kördür. Onun gözünde kalın bir perde vardır…" (Buhari, Fiten: 26; Müslim, Fiten: 105)

"Ümmetini şaşı gözlü ve yalancıdan (Deccal) sakındırmayan hiçbir peygamber yoktur. Dikkat edin, onun bir gözü kördür. Rabbiniz ise asla öyle değildir…" (Buhari, Fiten: 26; Müslim, Fiten: 101; Ebu Davud, Melahim: 14; Tirmizi, Fiten: 62)

Tüm bu anlattıklarımız şu gerçeği yakalamıştır: **"Deccal'ın bir gözü kör ya da sakattır. Diğer bir ifadeyle, Deccal tek gözlüdür."** İşte şimdi Deccal'ın tek gözlü olmasının gerçekte hangi sembole delalet ettiğini deşifre edebiliriz. Bizim ulaştığımız sonuca göre, Deccal'ın tek gözlülüğünün apaçık karşılığı **"Herşeyi Gören Göz"** ya da diğer adıyla **"Dünyayı Gözeten Göz"** sembolünün ta kendisidir. Buna göre Deccal, tek gözüyle yani "Herşeyi Gören Gözü" sayesinde kendi gözetim, kontrol ve baskı mekanizmalarını oluşturarak dünya ve insanlık üzerinde egemenlik kurmaya çalışmaktadır.

"Herşeyi Gören Göz" ya da "Dünyayı Gözeten Göz" sembolünün kaynağına gelince…

Bütün Ezoterik ve Gnostik akımlarda görülen "Herşeyi Gören Göz" sembolünün çıkış noktası olarak Eski Mısır inancı gösterilmektedir. Buna göre, Eski Mısır inancındaki savaş tanrısı Horus "Herşeyi Gören Göz" ya da diğer adıyla "Dünyayı Gözeten Göz" sembolünün sahibi olmaktadır. Tanrı Osiris ve Tanrıça İsis'in oğlu olan Horus, Mısır mitolojisinde şahin ya da şahin başlı insan şeklinde resmedilmiştir. Bazı tasvirlerde ise başının üzerinde bir yıldız figürüyle sembolize edilmektedir.

Kökleri Antik Mısır'daki savaş tanrısı Horus'a kadar uzanan "Herşeyi Gören Göz" sembolü hakkında farklı tezler ve yaklaşımlar da mevcuttur. Bu konuyla ilgili önemli çalışmalara imza atan araştırmacılar, uzmanlar, yazarlar "Herşeyi Gören Göz" sembolünün 'kime' ya da 'neye' karşılık geldiği konusunda farklı açılımlar ortaya koymuşlardır. İşte birkaç örnek:

"Kadir-i Mutlak'ın Gözü… Kadir-i Mutlak'ın Herşeyi Gören Gözü"

"Şeytan'ın Gözü… Şeytan'ın Herşeyi Gören Gözü"

"Lucifer'in Gözü… Lucifer'in Herşeyi Gören Gözü"

"İsa Mesih'in Gözü… İsa Mesih'in Herşeyi Gören Gözü"

"Hz. Davut'un Gözü… Hz. Davut'un Herşeyi Gören Gözü"

"Yahudi Tanrısı Yehova'nın Gözü… Yahudi Tanrısı Yehova'nın Herşeyi Gören Gözü"

Bir kez daha belirtelim ki, Deccal'ın tek gözlü olmasının apaçık ve kesin karşılığını aradığımızda "Herşeyi Gören Göz" ya da diğer adıyla "Dünyayı Gözeten Göz" sembolüyle karşılaşmaktayız. Başlangıç olarak Eski Mısır'daki intikam tanrısı Horus'a kadar giden "Herşeyi Gören Göz" ve/veya "Dünyayı Gözeten Göz" sembolü, dini metinlerde "tek gözlü kâfir" olarak da tasvir edilen Deccal'ın sapasağlam ve işler durumdaki o tek gözünü bizlere adres göstermektedir.

Şu anda okumakta olduğunuz bu kitapta **"Büyük Deccal-Sonuncu Deccal"** yani **"Kabalist Şeytan"** olarak deşifre ettiğimiz perde arkasındaki başkumandan ***"Şeytan-İblis-Lucifer"***"Herşeyi Gören Gözü" vasıtasıyla dünya ve insanlık üzerinde kontrol ve denetim sağlayarak şeytani hedeflerini tek tek hayata geçirmek istemektedir. Masonlarca kutsal sayılan değerlerin, masonik simge ve sembollerin arkasına gizlenen bu **"Kabalist Şeytan"** geleceğe yönelik karanlık ve sinsi planlar hazırlamakta, yeryüzünde yaşayan tüm uluslar üzerinde egemenlik kurmak ve onları birer köle sürüsü haline getirmek için var gücüyle çalışmaktadır.

2-) **DECCAL'IN BEDENİ:** Deccal, kitaplarda olağanüstü bir varlık şeklinde tasvir edilmiştir. Konuyla ilgili rivayetler dikkatlice okunduğunda görülecektir ki, Deccal *normal-olağan* bir kişilik olmaktan çıkarılmış, *normal-olağan* olanın çok üstünde yer alan ya da *normal-olağan* olanın dışında kalan insanüstü bir kişilik olarak yansıtılmıştır. Şöyle ki:

Deccal'ın ön alın bölgesinde Arapça k-f-r (kâfir) yazması…

Deccal'ın 40 günde dünyayı karış karış gezmesi…

Bağırdığında bütün dünyanın onu işitmesi…

Kendisine özgü cennet ve cehenneminin olması…

Deccal'ın cüsseli, heybetli ve uzun boylu olması…

Deccal'ın bir gözünün kör ya da sakat oluşu…

Peygamberlik ve İlahlık davasına kalkışması…

Yağmur yağdırıp kurumuş bitkileri yeşertmesi…

Deccal'ın kıtlık ve bolluk icat etmesi…

Deccal'ın rüzgâr kadar hızlı olması…

Halbuki normal şartlarda bir insanın boyunun minare kadar yüksek olması, alnında **"kâfir (k-f-r)"** yazısı bulunması, kırk günde dünyayı gezmesi, eşeğinin iki kulağı arasındaki mesafenin 40 arşın olması, bağırdığında bütün dünyanın onu işitmesi gibi olayların tıpatıp gerçekleşmesi mümkün değildir. Bu özelliklere sahip bir insan yeryüzüne geldiği takdirde, bütün insanlar onun Deccal olduğunu tartışmasız bir biçimde öğreneceklerdir. Ve bu da **"imtihanın gizliliği"**, **"imtihanın sırrı"**, **"imtihanın hikmeti"** dediğimiz hakikat perdesini ortadan kaldıran bir gelişme olacaktır. Halbuki bu dünyada bulunma gayemiz olan imtihan gerçeğini sonlandırarak ortadan kaldıran tek unsur, İslam inancına göre Kıyamet Saati'nin ansızın çalmasıdır.

Daha açık bir biçimde konuşacak olursak…

Burada Deccal'ın açık seçik ve aleni olduğu, basit bir akıl yürütme faaliyeti neticesinde dahi onun gerçek mahiyetinin anlaşılabileceğine dikkat çekilmektedir. Deccal'ın yaptığı işlerin İslam dışı olduğu o kadar açık seçik ve o kadar belirgindir ki, bunu ancak doğru, tutarlı ve sağlıklı düşünceden yoksun olanlar, yani bakıp da göremeyenler ayırt edemezler. Deccal olgusunun temsili olarak an-

latılmasının temel esprisi de Müslümanları ve onların şahsında bütün insanlığı Deccal'ın icraatları ve faaliyetleri konusunda uyanık tutmak ve buradan hareketle onun **fiziksel-karakteristik** özelliklerinin deşifre edilmesini temin etmektir. Nitekim bir rivayette **"Deccal'ın yaşam tarzını ve yaptığı işleri beğenmeyenlerin onu tanıyabilecekleri"** (Tirmizi, Fiten: 56; Müslim, Fiten: 95) bildirilmektedir. Deccal'ın kimliğini doğru olarak teşhis etmek için de güçlü bir iman ve feraset sahibi olmak, önyargılardan arınmış olmak, insani duyarlılık gibi meziyetler gerekecektir.

Şimdi de Deccal'ın profilini teşhis etmeye çalışalım…

Hadis kaynaklarında yer alan Deccal'la ilgili rivayetleri tetkik ettiğimizde; onun cüsseli ve heybetli bir insan olduğu bilgisine ulaşıyoruz. Buna göre Deccal, yerkürenin tamamını dolaşarak insanlık âlemini avuçlarının arasına alacak kadar güçlü bir kimsedir. Yani Deccal, dünyadaki bütün halklara, uluslara sözünü geçirebilecek kadar cüsseli ve heybetli biri olmalıdır. Deccal'ın normal insanlardan daha cüsseli bir insan olarak tasvir edilmesi ve onun insanları ürküten, dünyaya korku salan bir yapıya büründürülmesi de ***temsili-sembolik-alegorik*** bir anlatımdan kaynaklanmaktadır. Ve ***temsili-sembolik-alegorik*** anlatımın bir gereği olarak da Deccal'ın heybetli, cüsseli ve uzun boylu olmasının karşıladığı anlam şu olmalıdır: **"Deccal elleri, kolları, ayakları ve en tepede tek bir gözü olan piramit şeklindeki bir yapılanmadır. Deccal, tamamlanmamış piramittir."**

Deccal, piramidal bir bedene sahiptir. Deccal'ın piramit formundaki profilinden anlamamız gerekense şudur: Deccal'ın öngördüğü ve yerkürede tatbik etmek istediği **düzen-sistem**, piramit şeklindeki bir hiyerarşi ve yapılanma olarak tezahür etmektedir. Yani Deccal'ın dünya genelinde oluşturmak istediği **düzen-sistem** biçimsel olarak piramide benzemektedir. Dolayısıyla, dünya üzerinde yaşayan halkların, ulusların, toplumların Deccal tarafından kolayca sindirilip sömürülmesinin yegâne yolu da ***"piramit şeklindeki bir kontrol sistemi"***nden geçmektedir.

Dean Grace, "Mason Tarihi Hakkında Küçük Bir Kitap: Bir Dolarlık Banknot" isimli düşünceye sevkeden kitap çalışmasında, Amerika Birleşik Devletleri Büyük Mühürü'nün arkasında yer alan piramit ve "Herşeyi Gören Göz" sembolünün anlamını ve kökenini titizlikle araştırmıştı. Dean Grace, tıpkı bir piramit gibi toplumların da hiyerarşik bir yapılanmadan kaynaklanan piramidal bir düzen içerisinde gözetim ve kontrole tabi tutulduğunu söylüyordu:

"Aynı bir piramit gibi, toplum da katmanlara ayrılmıştır. En altta fakir insanlarla başlayan bu piramit, yukarıya doğru orta gelir seviyesindeki insanlar ve en üstte daha da az sayıda zengin insanlardan oluşur. Ve bir dolarlık banknot üzerindeki piramit gibi, toplum da yüksekte duran bir tepe taşına sahiptir; tetikte bekleyen gözünü topluma çevirmiş elitlerin oluşturduğu bir Dünya Kardeşliği." (5)

Dean Grace haklı olabilir mi? Asıl amacı tüm insanlığı köleleştirmek olan garip bir dine ve siyasi mezhebe mensup kişilerce mi gözetleniyor ve yönetiliyoruz? Yüzlerce yıl geriye giderek atalarının izini sürebilen ve kendilerini doğal bir aristokrasinin üyeleri kabul eden, süper zengin, kurnaz ve hünerli bir grup, dünyayı fethetmek ve idare etmek için bir komplo mu hazırlıyor? (6)

3-) **DECCAL'IN AYAKLARI:** Gözlerinizin önüne ayrık bacakları olan bir insan getirin. Daha sonra zihninizde canlandırmış olduğunuz bu kişinin ayaklarına odaklanın. Şimdi de ayrık bacaklı bu hayali insanın yürüdüğünü hayal edin. Ve son aşama olarak da bu ayrık bacaklı kişinin ayak tabanlarını birleştiren bir hat oluşturun. Alın size yürüyen bir piramit! İşte bir piramidin alt bölümü ve tabanı! Yani piramidal bir bedenden oluşan Deccal'ın bir üçgen oluşturacak şekilde tasvir edilen iki bacağı ve ayak tabanı!

Nitekim hadis kaynaklarında da Deccal'ın **"ayrık bacaklı"** olduğuna dair açık ve kesin ifadeler yer almaktadır. Mesela; Ubâde b. Sâmit'ten (r.a.) gelen bir rivayete göre Resulullah (sav) şöyle buyurmuştur:

"Mesih Deccal kısa boyludur, yürüdüğü zaman iki ayağının arası fazlaca açıktır…" (Ebu Davud, Melahim: 14)

DECCALI DECCAL YAPAN ÖZELLİKLER

Deccal'ın belli başlı karakteristik özellikleri vardır. Bunlardan bazısı olmazsa olmaz diyeceğimiz türden ve bütün deccallarda görülen ortak davranışlardır. Deccal'ın ayırt edici özelliklerini tespit ettiğimiz takdirde, onun hakiki portresine ulaşmamız da kolaylaşacaktır.

- Deccal'ın en temel ve birincil özelliği kendisini kamufle etmesidir. Bunun yolu da yalan söylemek, sahtekârlık ve aldatmaktan geçer. Deccal kişilere ve kitlelere karşı göstere göstere yalan konuşur ve onlar da hipnotize olmuşçasına deccalların ardından giderler. Deccal her türlü propaganda yöntemini kullanarak kişileri ve toplumları istediği şekilde manipüle eder ve böylece geniş halk kitlelerini kontrol ve denetim altına almayı başarır.

- Deccal bağlı olduğu toplumun değerler sistemini kullanır. Deccalların en fazla istismar ettikleri değerler ise milliyetçilik ve din olmaktadır. Deccal ve adamları **"din adına dini"**, **"milliyetçilik adına milliyetçiliği"** kullanarak toplum üzerinde kurdukları etki ve hakimiyet alanlarını pekiştirirler.

- Deccal kitle iletişim araçlarını etkin bir şekilde kullanır. Yazılı ve görsel basın Deccal'ın eli ayağı gibidir. Güzel ve çekici sunulan, reklamı yapılarak kitlelere sevdirilen olumsuz birtakım argümanlar bireyi etki altına alarak cazip bir kimliğe bürünür. En kötü bir malzeme bile mükemmelmiş gibi lanse edilebilir. Buna göre Deccal, **"iyi-doğru-güzel-gerçek"** olanın üzerini örten, **"yalan-çirkin-kötü-eğri"** olanı ise allayıp pullayarak süslü ve cazip gösterebilen, yalan, aldatma ve entrikalar yoluyla insanları peşinden sürükleyen büyüleyici bir kişiliğe sahiptir.

- Deccal'ın karizmatik özellikleri vardır. Karizmasını kullanarak çevresini güçlendirir, etrafında maddi ve manevi bir koruma kalkanı inşa eder. Öte yandan kendisine karşıt olanları da algı yönetimi ve propaganda yoluyla köşeye sıkıştırır, etkisiz hale getirir. Etkileyici ve büyüleyici vasıflara sahip olan Deccal, etrafına kolayca adam toplar ve onları yönetmekte zorlanmaz. Çünkü Deccal insanların zaaflarını iyi bilmekte ve insanoğlunun bu tür zayıflıklarını ustaca kullanmaktadır. Sonuç olarak Deccal, zaaflarının esiri olmuş, hırs, tutku ve arzularının peşinden sürüklenen adamlarına istedikleri şeylerden bolca ve sınırsızca vererek onları kendi gözetim ve kontrolü altında tutmayı başarır.

- Deccal ve adamları lüks tüketime, ihtişama ve israfa düşkündür. Deccal'ın **düzeni-sistemi** fitne, kargaşa ayrımcılık ve ihtilaflar üzerine kurulduğundan lüks ve israf kaçınılmazdır. Deccal yarını düşünmez, günü kurtarmaya çalışır. Dolayısıyla ardında sağlam bir nesil bırakamaz. Deccal üretken değil tüketicidir; tüketim kültürü onun yaşam felsefesi haline gelmiştir. Deccal devamlı tüketecek, elindeki kaynaklar kuruduğunda ise insanlık kendisini felaketlerin ortasında bulacaktır. Şunu da hemen belirtelim ki, Deccal bir şahıs olarak değil bir sembol olarak değerlendirilmelidir. Dolayısıyla, Deccal'ın sadece tek bir şahıs olduğu ya da onun bütün bu anlatılanları tek başına gerçekleştirebileceği kesinlikle düşünülmemelidir.

DECCAL'IN KİMLİĞİ

Birinci Adı: İblis-Lucifer

İkinci Adı: Kabalist Şeytan

Doğduğu Yer: Basra Körfezi

Etkinlik Alanı: Emperyalizm

Askeri Gücü: Ye'cüc ve Me'cüc (Terörizm)

Dünya Görüşü: Satanist Dünya Düzeni

Yönetim Hiyerarşisi: Piramidal Sistem

Parolası: Ordo Ab Chao (Kaostan Düzen)

Dini: Satanizm

Nihai Hedefi: Tanrı'nın tahtına oturmak

MEHDİ'NİN PROFİLİ

Elinizdeki kitapta satırlar ve sayfalar boyunca **"Deccal kimdir?"** ya da **"Deccal nedir?"** sorularına yanıt aradık. Yanıt olarak da Deccal'ın **"Kabalist Şeytan"** olduğu sonucuna ulaştık. Fakat Deccal'ın profili ve kimliğine yönelik yaptığımız bu çözümleme faaliyeti bir başka soruya kapı aralamış oldu. Zihinleri kurcalayan soru şu: **"Deccal eğer "Kabalist Şeytan"a tekabül ediyorsa, o takdirde Deccal'ın bir numaralı rakibi ve baş düşmanı olarak tasvir edilen "Mehdi" kim ya da nedir?"**

Öyle ya, Deccal'ın günümüz dünyasındaki tam karşılığı masonik karakterli **"Kabalist Şeytan"** oluyorsa, buna karşı çözüm yollarının aranması ve insanlığı Deccal'dan kurtaracak formül ya da reçetenin açıkça ortaya konulması gerekiyor. İşte, Deccal'dan kurtuluşun din dilindeki adı **"Mehdi"** ve **"Mesih"**tir. Daha açık konuşacak olursak; yeryüzünde her türlü kötülük, çarpıklık ve haksızlıklarla boğuşacak ve **ezilen-sömürülen** kitlelerin yanında yer alarak onları refah, konfor, huzur ve mutluluğa kavuşturacak kurtarıcılar ve kahramanlar din dilinde Mehdi ve Mesih gibi kavramlarla sembolize edilmektedir. Deccal **"Kabalist Şeytan"** yani **"İblis-Lucifer"** olduğuna göre Mehdi ve Mesih kavramlarının günümüz dünyasındaki karşılığının da **"Kabalist Şeytan-İblis-Lucifer"**in tam **tersi-karşıtı** olacağı apaçık meydandadır.

"Mehdi kimdir?" ya da **"Mehdi nedir?"** sorularına yanıt aradığımızda, aslında bu soruların yanıtlarının çok da uzağımızda olmadığını görüyoruz. Din olarak bakıldığında, "Mehdi" İslam Dini'ne karşılık gelmektedir. Kitap olarak sorguladığımızda,

"Mehdi"nin doğru adresi Kur'an-ı Kerim olmaktadır. Lider-model olarak ele aldığımızda, "Mehdi"nin Hz. Muhammed'den başkası olmadığına tanık oluyoruz. Şahıs olarak değerlendirildiğinde ise "Mehdi" müslüman bir topluma mensup tüm bireyleri kapsamaktadır. Birey olarak görevini layıkıyla yapan ve sorumluluklarını eksiksizce yerine getiren herkes birer "Mehdi"dir. Ancak **'kurtarıcılık misyonu'** toplumdaki nitelikli sayısal çoğunluğa bağlı olduğundan ötürü "Mehdi" toplumun ta kendisi olmaktadır. Yani buradan şunu anlıyoruz: **'Kurtarıcılık vasfı'** kendi kendisini kurtarmış bireyler üzerinden toplumun bizzat kendisine ait olan işlevsel bir mekanizmadır.

YEDİNCİ BÖLÜM

KURTARICI BEKLEMEK

Kurtarıcı beklemek anlamsız ve gereksiz bir çabadan ibarettir. Bu gerçeği şu şekilde somutlaştırabilir, ispatlı hale getirebiliriz:

Birinci Mantık Örgüsü: ***"Beklenen Kurtarıcı"****'nın* *Kıyamet kopmadan kısa bir süre önce-Ahirzamanda* yeryüzünde ortaya çıkmasının uygun zemini; evvela lazım gelen koşulların oluşup oluşmadığına ve ortada haklı bir sebep ya da gerekçe bulunup bulunmadığına bağlıdır. Yani bu demek oluyor ki, İslam dünyası gelecek bir kurtarıcıyı hak etmelidir. Buna göre İslam toplumunda -veya dünya genelinde- insanların önemli bir çoğunluğunun genel anlamda iyi, dürüst, ahlaklı ve başarılı bireylerden oluşması gerekmektedir. Ancak İslam gerçeğinden ve Kur'an'ın işaret ettiği yoldan saparak farklı yönlere savrulmuş bir müslüman toplumda bireylerin Mehdi olarak tabir edilen kurtarıcıları hak ettiği söylenemez. Zaten kurtarıcı gelse dahi toplum bu geri kalmışlığının biçimlendirdiği zihin yapısıyla o kişiyi aforoz eder; ancak ne ilginçtir ki, yine bu toplum kendisiyle paralel düşünen olur olmaz, ipe sapa gelmez şahısların da peşine takılmaktan geri durmaz. Öyle ki, geri kalmış toplumlar hem kendi bünyelerinden kurtarıcılar çıkaramamakta, hem de onları bulsalar dahi değerlerini bilememektedirler. Yani toplum hem kurtarıcıyı hak etmemekte, hem de ona layık olamamaktadır. Müslüman dünyasının gelecek bir 'mehdi-kurtarıcıyı' hak etmesi gerekir, demiştik. Ancak görülüyor ki toplumların olası bir kurtarıcıyı hak edip etmemesi bir yana; toplum yıllarca beklediği kurtarıcısına dahi tahammül etmemekte, onu hazmedememekte ve onu içinde barındırma nezaketini göstermemektedir. Bu durumda şu yargıya kesin olarak ulaşmış sayabiliriz kendimizi: **"Mehdi gelmemelidir."**

İkinci Mantık Örgüsü: ***"Beklenen Kurtarıcı"****'nın* kendisine layık, onu hak eden bir topluma geleceğini belirtmiştik. Böylesi

bir toplumun en temel özelliği ideal ve çağın gereklerine uygun modern bir toplum olmasıdır. Bu toplumda çoğunluk iyi, eğitimli, bilinçli, başarılı, üretken (bilgi ve değer üretebilen) ve dindar bireylerden oluşacaktır. Burada ifade özgürlüğü ve yaratıcı-eleştirel düşüncenin egemen olması kuvvetli bir ihtimaldir. Ayrıca, bu tip toplumlarda kişiler herhangi bir lidere bağımlı değillerdir ve hepsinin üzerinde birleştikleri ortak bir nokta vardır: ORTAK AKIL!!! Burada da kesin hüküm şudur: **"Sözü edilen niteliklere sahip bir toplumun kurtarıcı ve mehdilere gereksinim duyması mümkün değildir. Toplumun kendi kendilerini yetiştirmiş, eğitmiş bireyleri hem kendilerini kurtarmış olacak, hem de diğer insanlara model olarak "Beklenen Asıl Kurtarıcı" hüviyetine bürüneceklerdir."**

Sonuç: İdeal bir topluma kurtarıcı gelmeyeceği, gelse de önemli bir işlev göremeyeceğine göre **"Kurtarıcı"***(mehdi-mesih)* beklemenin kesinlikle gereksiz ve anlamsız bir eylem olacağını söylemek pek de zor olmayacaktır. ***"Beklenen Kurtarıcı kimdir?"*** ya da ***"Beklenen Kurtarıcı nedir?"*** sorularına yanıt aradığımızda, aslında bu soruların yanıtlarının çok da uzağımızda olmadığını görüyoruz. Din olarak bakıldığında, "Kurtarıcı" İslam Dini'ne karşılık gelmektedir. Kitap olarak sorguladığımızda, "Kurtarıcı"nın doğru adresi Kur'an-ı Kerim olmaktadır. Lider-model olarak ele aldığımızda, "Kurtarıcı"nın Hz. Muhammed'den başkası olmadığına tanık oluyoruz. Şahıs olarak değerlendirildiğinde ise "Kurtarıcı" müslüman bir topluma mensup tüm bireyleri kapsamaktadır. Birey olarak görevini layıkıyla yapan ve sorumluluklarını eksiksizce yerine getiren herkes birer **"Mehdi-Mesih"**tir. Ancak **'kurtarıcılık misyonu'** toplumdaki nitelikli sayısal çoğunluğa bağlı olduğundan ötürü "Kurtarıcı" toplumun ta kendisi olmaktadır. Yani buradan şunu anlıyoruz: **'Kurtarıcılık vasfı'** kendi kendisini kurtarmış bireyler üzerinden toplumun bizzat kendisine ait olan işlevsel bir mekanizmadır.

Özetlemek gerekirse…

1. Müslüman toplum mehdiyi hak etmelidir. Eğer toplumdaki çoğunluk olumsuzluklar ve aşırılıklar içinde yüzüyorsa mehdi gelmeyecektir, diyebiliriz.
2. Mehdi ancak ideal bir topluma -İdeal bir toplumda kurtarıcı olsa olsa toplumun ta kendisi, kendi can damarlarıdır- gelmelidir. Lakin ideal bir toplumda mehdi önemli bir rol üstlenemeyeceği gibi bu toplumun bireyleri ve toplumun kendisi de mehdi ve kurtarıcı fonksiyonunu üstlenen kişilere ihtiyaç hissetmediklerinden olsa gerek, onlara itibar etmeyeceklerdir.
3. O takdirde 'kurtarıcı-mehdi' beklemek anlamsız ve gereksiz bir beklentiden öteye gitmeyecektir.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

ATATÜRK DECCAL MI?

Halk arasında Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Gazi Mustafa Kemal hakkında iddia niteliğinde yaygın bir inanış bulunmaktadır. Alçak perdeden dillendirilen, buram buram cehalet kokan bu anlayışa göre, Mustafa Kemal hadis kaynaklarında İslam düşmanı olarak tasvir edilen ***"Deccal"***dan başkası değildir. Akıl, mantık, vicdan ölçüleriyle bağdaşmayacak kadar kör olan bu algılama tarzı ne yazık ki yaşadığımız toplumda -sayıları çok az ve dar bir çevreye sıkışmış olsa da- taban oluşturup taraftar kazanabilmektedir. Türkiye'nin hemen her coğrafyasında Atatürk'ün ***"İslam Deccalı"*** olduğuna samimi duygularla inanan ve bu inanışını sessiz ve derinden sürdüren insanlara rastlayabilirsiniz. İşin ilginç ve bir o kadar da düşündürücü tarafı şudur: "Mustafa Kemal Atatürk'e ***"Deccal"*** diyenler bu iddiaya gerçekten inanan samimi insanlardır. Üzücü olan ve asıl üzerinde durmamız gereken gerçek ise, bu insanların hatalı ve sakat bir inanışın kurbanı olmalarıdır."

Türkiye Cumhuriyeti devletiyle problemi olan kesimler elbette buna göz yumacaklardır. Fakat vicdan ve merhametini yitirmemiş, yaşantılarında adalet ve hakkaniyeti ilke edinmiş aydınlar ve yurttaşlar bu soruna sessiz kalmamalıdır. Bu manzaraya birçok defa tanık olmuş biri olarak ben de önüme çıkan şu iki seçenekten birini tercih etmek zorundaydım: Ya söz konusu iddiayı birçok kişinin yaptığı gibi ciddiye almayıp görmezden gelmeliydim. Ya da bu iddianın üzerine giderek bunu sorgulayabilirdim. İşte bu satırların yazarı olarak ikinci seçenekte karar kılmış bulunmaktayım.

Atatürk'e yönelik sürdürülen bu iddianın derinliklerinde iki temel referans göze çarpmaktadır. Bunlardan birincisi Atatürk'ün arkasında soyunu devam ettirecek bir evlat bırakmaması, yani öz çocuğunun olmaması. Diğeri de Mustafa Kemal'in bir gözünün

sakat olması. Mustafa Kemal'in gözünün doğuştan sakat olması ya da sonradan aldığı bir darbe neticesinde gözünün sakatlanmış olması şeklindeki itirazlar da iddia sahiplerini ikna etmek ya da en azından onları yumuşatmak için yeterli olmamaktadır. Çünkü bu iki referans Gazi Mustafa Kemal için birer hakaret unsuru olarak kullanılmaktadır. Gazi hakkındaki bu itham ve hakaretler **"zürriyetsiz-soyu kesik"** ve **"kör"** şeklinde ifade edilmektedir. Geride erkek evlat bırakmamak ve insan vücudundaki bir organın eksik ya da sakat olması suç olarak görülmektedir. Yani Atatürk'ün biyolojik ve fizyolojik özellikleri birer itham ve hakaret malzemesi olarak onun aleyhinde kullanılmaktadır. Ve hadis kitaplarında ***"Deccal"*** tarif edilirken onun bir gözünün sakat olduğu bilgisi de mevcut olunca, Atatürk karşıtları gittiler ***"Deccal"***'ın Ahirzamandaki karşılığı olarak doğruca Mustafa Kemal Atatürk'ü adres gösterdiler. Çünkü onun da bir gözü sakattı. Dolayısıyla, ***"Deccal"*** Atatürk'ten başkası olamazdı.

Biz burada Atatürk karşıtlarının dillendirip savundukları ***"Ahirzamanda geleceğine inanılan "İslam Deccalı" Atatürk'ün ta kendisidir!"*** şeklinde özetlenebilecek olan o tüyler ürpertici iddiayı soruşturacağız. **'Son derece tutarlı'** ve **'ayakları yere sağlam basan'** bir neticeye uzanabilmek için de bu iddiayı iki farklı açıdan ele alıp çözümleme girişiminde bulunacağız.

Bizim ulaştığımız sonuca göre, Mustafa Kemal Atatürk *"Deccal"* olamaz. Neden mi?

Birincisi: Çocuk sahibi olmamak ya da herhangi bir insanın arkasında soyunu devam ettirecek bir erkek evlat bırakmaması bir eksiklik ya da kabahat değildir. Çünkü bir insanın çocuk sahibi olabilmesi ve hele hele bu çocuğun dünyaya erkek ya da kız olarak gelmesi insanların iradesini aşan ve yalnızca Allah'ın tekelinde olan bir yaratılış faaliyetidir. İnsan organizmasının biyolojik ve fizyolojik işleyişinin doğal bir karşılığı olan çocuk sahibi olma faaliyeti tamamen Allah'ın gözetim ve kontrolü altında gerçekleşmektedir. Dolayısıyla, erkek çocuk sahibi olan bir kimse bunu

bir üstünlük vesilesi olarak göremez. Diğer yandan çocuk sahibi olmayan kişiler de bundan dolayı ayıplanamaz, kınanamaz. Çünkü çocuk sahibi olmak ya da olmamak ne bir övünç ve üstünlük kaynağıdır ne de ayıplanacak ve kınanacak bir durumdur. Bununla ilgili çok çarpıcı bir örnek verebiliriz. Erkek çocukları hayatta olmadığı için Mekkeli putperestler Hz. Muhammed'i (sav) aşağılamak amacıyla ona **"ebter"** yani **"soyu kesik-zürriyetsiz"** diyorlardı.* Mekke toplumunda erkek çocuk sahibi olmak toplum nezdinde **'güçlü-kudretli'** olmanın, üstünlüğün ve saygınlığın ifadesiydi. Oysa Yüce Allah bu duruma kayıtsız kalmıyor ve Hz. Peygamber'e sahip çıkarak onu teselli ediyordu. Onun şahsında bütün insanlığa Kevser Suresi indiriliyordu. Kevser **"çok şey"** yani **"kesintisiz nimet"** demekti. "Kevser"in ne olduğu, kendisiyle neyin anlatılmak istendiği sorusuna binaen kaynaklarda farklı rivayet ve yorumlarla karşılaşmaktayız. İşte birkaç örnek: Cennette bir havuzdur/bol nimettir/berekettir/çok hayırdır/çok maldır/Hz. Peygamber'in (sav) büyük şefaatidir/Peygamberlik nimetidir/dünya ve ahiret saadetidir…

Fakat metinsel bağlam ve Kevser Suresi'nin indiriliş şartları ("sebeb-i nüzul" prensibi) dikkate alındığında, "Kevser" kelimesinin **"hiç sonu gelmeyecek olan dünya ve ahiret mutluluğu"** yani **"kesintisiz nimet"** manasında kullanıldığı açıkça görülecektir. Dolayısıyla, Kevser Suresi'nin 1. ayetinde geçen "kevser" kelimesi anlamlandırılırken, onun karşıt anlamlısı olan "ebter" kelimesinden bağımsız bir karşılık düşünmek hem bilimsel değildir hem de Kur'an'ın ruhuna aykırıdır. Ve şurası da kesindir ki, Kevser Suresi Mekkeli müşriklerin "ebter" propagandası karşısında ilahi bir cevap olarak insanlığın idrakine sunulmuştur.

*. Kevser Suresi'nin 3. ayetinde geçen ve "kuyruğu kesik" anlamına gelen "ebter" kelimesi Arapça'da bir deyim olup "kendi soyunu devam ettirecek bir erkek çocuğu olmayan" anlamında kullanılır. Kuyruğun deve için olan öneminden esinlenen Araplar "ebter" kelimesine yeni bir anlamsal boyut katarak bu deyimi literatüre kazandırmışlardır (Bakınız: Muhammed Hamidullah, Aziz Kur'an (Çeviri ve Açıklama), Beyan Yayınları, İstanbul, 2000, s. 750, Kevser Suresi 3. ayetle ilgili dipnot.).

Bakalım nasıl bir mesaj veriliyordu Kevser Suresi'nde:

"Şefkatli ve Affedici olan Allah adına…

1. **Doğrusu, Biz sana *"kesintisiz nimet"* verdik.**
2. **O halde, sen de yalnızca Rabbine kulluk et ve insanlar karşısında da göğsünü gererek dimdik dur!**
3. **Hiç kuşkun olmasın ki, asıl *"soyu kesik-zürriyetsiz"* olan seni karalayanın ta kendisidir!"**

İşte "Ebter"le suçlanan Hz. Peygamber (sav) ilahi kudret tarafından "kevser"le desteklenip teselli ediliyordu. Dolayısıyla, Mekke toplumunun "ebter" söylemine sarılarak karalamaya çalıştığı Hz. Muhammed ve onunla aynı kaderi paylaşan diğer insanlar da Kur'an'ın "kevser" hamlesiyle aklanıp temize çıkarılıyordu.

Kevser Suresi'nde de belirtildiği üzere, herhangi bir insanın erkek ya da kız evlat sahibi olması ya da insan ırkının soyunu devam ettirmesi biyolojik bir olay olmanın ötesinde bir anlam taşımamaktadır. Ve yine Kur'an'ın ısrarla ve önemle altını çizdiği bir diğer prensip de bizlere şunu haykırıyor: **"Üstünlük takvada aranmalıdır."** (Bakınız: Kur'an-ı Kerim, Hucurât Suresi, 13. ayet)

Buradan şunu anlıyoruz: Hz. Muhammed'in arkasında erkek evlat bırakmamış olması bir eksiklik ya da kabahat olarak görülemez. Dolayısıyla, Hz. Muhammed'in (sav) biyolojik olarak soyunun devam edip etmemesi meselesinin Allah katında hiçbir değeri yoktur. Burada Kevser'le anlatılmak istenen şey, Hz. Muhammed'e (sav) bilgi, vahiy, hikmet, iyilik, bereket, Peygamberlik nimeti verilmesi ve hem bu dünyada hem de ahiret hayatında şerefli ve onurlu olmak gibi soyut ve manevi açıdan iyi ve güzel olan her şeyden bolca ihsan edilmesidir.

Hz. Muhammed ve Gazi Atatürk'ün kaderleri ne kadar da birbirine benzemekteydi. Hz. Peygamber (sav) arkasında koskoca bir ümmet bırakmıştı. Ta kıyamete kadar uzanacak bir İslam ümmeti… Mustafa Kemal ise arkasında Türkiye Cumhuriyeti'ni bırakıyordu.

Oysa hakikat hiç değişmiyordu… 1400 yıl evvel Mekke'de Hz. Muhammed **"soyu kesik-zürriyetsiz"** olmakla suçlanıp aşağılanmaya çalışılıyordu. Günümüzde ise Gazi Kemal Atatürk aynı suçlamaların muhatabı olmaktan kurtulamıyordu. Suçlama aynıydı: ***Soyu kesik-zürriyetsiz…*** Sadece iki şey farklıydı: ***Değişen zaman ve rollerinin hakkını veren aktörler…***

İkincisi: Mustafa Kemal'in gözündeki yara kutsal bir yaradır. Çünkü bu yara, Bingazi'de işgal kuvvetlerine karşı sokak sokak çatışırken yaralanan bir Kahraman Gazi'nin asalet ve şeref madalyasıdır. Evet yanlış duymadınız!!! Gazi Kemal Atatürk'ün gözündeki yara düşman kurşununun eseridir. Yoksa kimilerinin zannettiği gibi öyle istismara açık bir yara hiç değildir. Olay şöyle gelişir: 1911 yılında İtalyan askerleri Trablusgarp ve Bingazi'ye çıkarma yaptıklarında, Mustafa Kemal ve bir avuç arkadaşı Libya halkını örgütlemek amacıyla Libya'ya giderler. Burada Şeyh Sünûsi önderliğindeki dervişlerin oluşturduğu Libyalı gönüllülerle İtalyan kuvvetlerine karşı harekete geçerler. Trablusgarp ve Bingazi'deki destansı mücadele böylece başlamış olur. İşte bu savaşın ilk günlerinde, Mustafa Kemal Bingazi'de yaşanan bir çatışmada beylik tabancasıyla sokak sokak vuruştuğu esnada sekerek gözüne isabet eden bir kurşunla yaralanır. Ve o bir avuç kahramandan birisi olan yakın arkadaşı Eşref Kuşçubaşı da Mustafa Kemal'i tedavi olması için Viyana'ya götürür.

Peki, böylesine önemli bir bilgi tarihin tozlu sayfalarına neden hapsedilir? Mustafa Kemal Atatürk'ün kahramanlık belgesi olan bu kutsal yarayı kimler niçin gizlemeye çalışır? Tarihin arka odalarına fırlatılmak gibi bir muameleye maruz kalan bu ***'çarpıcı ve sıra dışı detay'*** acaba birilerini gerçekten de rahatsız etmiş olabilir mi?

İşte bizim burada dillendirdiğimiz soruları aynı ya da benzer şekilde gündeme getiren değerli bir büyüğümüze kulak verelim. Rahmetli Ömer Lütfi Mete **"Resmi ve Sivil Körlüğümüz"** isimli makalesinde bizim hem duygularımıza hem de düşüncelerimize

tercüman oluyor. İtalyanların 1911 yılında işgal ettiği Trablusgarp ve Bingazi'de sergilenen destansı mücadelenin en önemli tarih malzemelerinden birini teşkil eden General Fuat Bulca'nın hatıralarını okuyan Ömer Lütfi Mete, Atatürk karşıtlarının kullandığı **"kör"** sıfatının aslında Gazi Atatürk'ün en büyük kahramanlık belgelerinden birisi olduğuna hükmediyor. İlk olarak Karizma Dergisi'nin *'Ocak-Şubat-Mart 2006'* sayısında yayınlanan **"Resmi ve Sivil Körlüğümüz"** adlı bu yazısında Rahmetli Ömer Lütfi Mete'nin haklı olarak şu sorgulamayı yaptığına şahit oluyoruz:

"Şimdi bir an düşünelim:

Bir kahramanın şahsi şeref sicilinde altın bir levha olarak kaydedilecek böylesi bir yaranın bıraktığı izi kim neden tarihten saklar?

Bu bir eksiklik midir?

Bu bir kusur mudur?

Bu bir ayıp mıdır?" (7)

Bu sorulara yanıtıysa şu minvalde oluyor Mete'nin:

"Ne var ki, Atatürk'ün burada sürekli çekişme ve rekabet halinde bulunduğu Enver Bey'in emrinde görev yapmış olması, kraldan çok kralcıları ne hikmetse rahatsız etmiştir. Bu yüzden de Trablusgarp destanı resmi tarihin sayfalarında hak ettiği yeri alamamıştır." (8)

Ömer Lütfi Mete yazısının final bölümünde ise oldukça ilginç sayılabilecek bir tespitte bulunuyor. Biz de burada son sözü Rahmetli Ömer Lütfi Mete'ye bırakıp **"Atatürk Deccal mı?"** isimli makalemizi böylece noktalamak istiyoruz:

"Böylece sokak sokak vuruşurken yaralanmış bir Kahraman Gazi imajının çarpıcılığı bile heba edilmiştir. Sonuçta Atatürk karşıtları bu kutsal yarayı istismar ederek Atatürk'e karşı hakaret amacıyla kullanmışlardır." (9)

NOTLAR:

(1) (Hüseyin K. Ece, İslâm'ın Temel Kavramları, Beyan Yayınları, İstanbul, 2000, s. 390)

(2) (Hüseyin K. Ece, İslâm'ın Temel Kavramları, s. 391)

(3) (Rod R. Seeley, Trent D. Stephens and Philip Tate, Essentials of Anatomy & Physiology, Mosby-Year Book Inc., 2. Edition, St. Louis, 1996, s. 211)

(4) (Rod R. Seeley, Trent D. Stephens and Philip Tate, Essentials of Anatomy & Physiology, s. 211)

(5) (Dean Grace, A Little Masonic History Book: The One Dollar Bill, basılmayan kopya, Aralık 1984, 1991)

(6) (Texe Marrs, İlluminati (çev. Ali Çimen, Petek Demir), Timaş Yayınları, 11. Baskı, İstanbul, 2004, s. 54-55)

(7) (Resmi Tarih Yalanları ["Resmi ve Sivil Körlüğümüz", Ömer Lütfi Mete], Profil Yayıncılık, 4. Baskı, İstanbul, 2011, s. 97)

(8) (Resmi Tarih Yalanları ["Resmi ve Sivil Körlüğümüz", Ömer Lütfi Mete], s. 97-98)

(9) (Resmi Tarih Yalanları ["Resmi ve Sivil Körlüğümüz", Ömer Lütfi Mete], s. 98)

Bibliyografya

Kur'an-ı Kerim.

Kütüb-i Sitte.

Abdülbâkî, Muhammed Fuâd; el-Mu'cemü'l-Müfehres li Elfâzi'l-Kur'âni'l-Kerîm, İstanbul, 1982.

Aclûnî, İsmail b. Muhammed; Keşfu'l-Hafâ, Beyrut, 1988.

Ahmed b. Hanbel; el-Müsned, İstanbul, 1992.

Albayrak, Halis; Kur'an'ın Bütünlüğü Üzerine, Şule Yayınları, İstanbul, 1992.

Atay, Hüseyin; Kur'an (Türkçe Çeviri), Atay ve Atay Yayınları, Ankara, 2002.

Ateş, Süleyman; Yüce Kur'an'ın Çağdaş Tefsiri, Yeni Ufuklar Neşriyat, İstanbul, 1997.

Ateş, Süleyman; Kur'an-ı Kerim ve Yüce Meali, Kılıç Kitabevi, Ankara, 1980.

Aydemir, Abdullah; Tefsirde İsrailiyyât, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Ankara, 1979.

Baigent, Michael; Dünyanın Sonunu Getirme Planları (çev. Selim Yeniçeri), Yakamoz Yayınları, İstanbul, 2010.

Berezencî; el-İşâa li eşrâti's-sâa, Beyrut, tarih yok.

Buhârî, Ebû Abdillah Muhammed b. İsmâil; el-Câmiu's-Sahîh, İstanbul, 1992.

Bulaç, Ali; Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı, Bakış Yayınları, İstanbul, tarih yok.

Canan, İbrahim; Kütüb-i Sitte Muhtasarı Tercüme ve Şerhi, Ankara, 1992.

Candan, Ergun; Kıyamet Alametleri, Sınır Ötesi Yayınları, 6. Baskı, İstanbul, 2006.

Cilacı, Osman; Günümüz Dünya Dinleri, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 3. Baskı, Ankara, 2002.

Çantay, Hasan Basri; Kur'an-ı Hakim ve Meal-i Kerim, İstanbul, 1962.

Çelebi, İlyas; İtikadî Açıdan Uzak ve Yakın Gelecekle İlgili Haberler, Kitabevi Yayınları, 2. Baskı, İstanbul, 2000.

Çelebi, İlyas ve Arkadaşları; İslâm'da İnanç Esasları, Çamlıca Yayınları, 3. Baskı, İstanbul, 2002.

Döğen, Şaban; Mehdi ve Deccal, Gençlik Yayınları, İstanbul, 1996.

Ebû Dâvûd; es-Sünen, Beyrut, tarih yok.

Ece, Hüseyin K.; İslâm'ın Temel Kavramları, Beyan Yayınları, İstanbul, 2000.

Esed, Muhammed; Kur'an Mesajı (çev. Cahit Koytak, Ahmet Ertürk), İşaret Yayınları, 5. Baskı, İstanbul, 2002.

Fığlalı, Ethem Ruhi; Çağımızda İtikadî İslâm Mezhepleri, Birleşik Yayıncılık, 10. Baskı, İstanbul, 1999.

Gener, Cihangir; Ezoterik-Batıni Doktrinler Tarihi, Gece Yayınları, Ankara, 1994.

Gölcük, Şerafeddin-Toprak, Süleyman; Kelâm, Tekin Kitabevi, 4. Baskı, Konya, 1998.

Gönültaş, Nuh; Mason, Karakutu Yayınları, İstanbul, 2003.

Güç, Ahmet; Satanizm, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Ankara, 2002.

El-Hâkim, Ebû Abdillah en-Neysâbûrî; el-Müstedrek, Mektebetü'l-Matbûati'l-İslâmiyye, Beyrut, tarih yok.

Hamidullah, Muhammed; Aziz Kur'an (Çeviri ve Açıklama), Beyan Yayınları, İstanbul, 2000.

Heyet; Kur'an-ı Kerim ve Açıklamalı Meali, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, 8. Baskı, Ankara, 2003.

İbn Mâce; es-Sünen, Kahire, 1952-1953.

İbn Manzûr, Muhammed b. Mükerrem; Lisânü'l-Arab, Beyrut, 1970.

İlhan, Avni; Mehdilik, Beyan Yayınları, İstanbul, 1993.

Kandemir, Yaşar; Mevzû Hadisler, Ankara, 1980.

Kitab-ı Mukaddes (Eski ve Yeni Ahit); İstanbul, 1995.

Kurt, Ramazan Kağan; Evanjelizm, Birharf Yayınları, 2. Baskı, İstanbul, 2006.

Laçin, Hasan; Mesih ve Mehdi Yalanı, IQ Kültür Sanat Yayıncılık, İstanbul, 2010.

Marrs, Jim; Gizli Dünya İmparatorluğu (çev. Selim Yeniçeri), Truva Yayınları, İstanbul, 2005.

Marrs, Texe; İlluminati (çev. Ali Çimen, Petek Demir), Timaş Yayınları, 11. Baskı, İstanbul, 2004.

Mercan, Şeref; Dünya Tarihini Etkileyen Gizli Örgütler ve Tarikatlar, Nokta Kitap, İstanbul, 2006.

Mete, Ömer Lütfi ve Arkadaşları; Resmi Tarih Yalanları ("Resmi ve Sivil Körlüğümüz" isimli makalesiyle), Profil Yayıncılık, 4. Baskı, İstanbul, 2011.

Müslim b. el-Haccac; Sahîhu Müslim, Kahire, 1955.

Ovason, David; Dolar Banknotundaki Gizli Semboller (çev. Cem Şen), Klan Yayınları, İstanbul, 2005.

Özkan, Ali Rafet; Kıyamet Tarikatları, IQ Kültür Sanat Yayıncılık, 2. Baskı, İstanbul, 2006.

Öztürk, Yaşar Nuri; Kur'an'ın Temel Kavramları, Yeni Boyut Yayınları, 19. Baskı, İstanbul, 1999.

Öztürk, Yaşar Nuri; Kur'an-ı Kerim Meali (Türkçe Çeviri), Yeni Boyut Yayınları, İstanbul, 1993.

Râgıb el-İsfahânî; el-Müfredât fî Garîbi'l-Kur'ân, Mısır, tarih yok.

Râzî, Fahreddin Muhammed b. Ömer; Mefâtîhu'l-Gayb, Beyrut, 1934.

Sarıkçıoğlu, Ekrem; Başlangıçtan Günümüze Dinler Tarihi, Fakülte Kitabevi, 4. Baskı, Isparta, 2002.

Seeley, Rod R. ve Arkadaşları; Essentials of Anatomy & Physiology, Mosby-Year Book Inc., 2. Edition, St. Louis, 1996.

Serahsî; Sıfâtü eşrâti's-sâa (nşr. Zeki Sarıtoprak), Kahire, 1993.

Taberî, Muhammed b. el-Cerîr; Câmiu'l-Beyân, Mısır, 1968.

Tirmizî, Muhammed b. İsa; es-Sünen, İstanbul, 1992.

Tuğcu, Tuncar; Masonların Saklı Tarihi, Gökçe Kitabevi Yayınları, 3. Baskı, Ankara, 2005.

Tümer, Günay-Küçük, Abdurrahman; Dinler Tarihi, Ocak Yayınları, 2. Baskı, Ankara, 1993.

Vural, İsmail; Evanjelizm, Karakutu Yayınları, İstanbul, 2003.

Yazır, Elmalılı Muhammed Hamdi; Hak Dini Kur'an Dili (Tefsir), Azim Dağıtım, İstanbul, 1992.

Yıldırım, Ahmet; Tasavvufun Temel Öğretilerinin Hadislerdeki Dayanakları, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, Ankara, 2000.

Zemahşerî, Ebu'l-Kâsım Cârullah Muhammed b. Ömer; el-Keşşâf, Beyrut, 1995.